

NELJAPÄEV, 9. SEPTEMBER 2010

ISTUNGI JUHATAJA: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

asepresident

1. Osaistungjärgu avamine

(Istung algas kell 10.00)

2. Parem õigusloome

Juhataja. – Esimene päevakorrapunkt on õiguskomisjoni nimel koostatud Lidia Joanna Geringer de Oedenbergi raport (A7-0215/2010) parema õigusloome kohta – Euroopa Komisjoni 15. aruanne vastavalt subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamist käsitleva protokoll artiklile 9 (2009/2141(INI)).

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *raportöör.* – (PL) Austatud juhataja! Subsidiaarsuse põhimõttest lähtudes loome Euroopa Liidu õigust seal, kus seda vaja on. Liikmesriigid peavad õigusaktid nõuetekohaselt oma õigussüsteemides üle võtma ning need peavad olema selged, läbipaistvad ja kodanike jaoks arusaadavad. Praktikas ei ole asjad aga nii lihtsad. Euroopa õiguse kohta öeldakse tihti, et see on segane, ebatäpne ja mitmeti tõlgendatav.

Üldised viivitused õigusaktide ülevõtmisega said aluseks Lissaboni lepingu artiklile 260. See säte annab Euroopa Komisjonile õiguse karistada liikmesriike, kes ei ole suutnud ELi õigust nõuetekohaselt või õigeaegselt üle võtta. Sellega meenub mulle, et kuulasin suure huviga aruka reguleerimise ideed, millest president Barroso möödunud aastal oma poliitilistes suunistes rääkis. Julgustan komisjoni igati jõustama oma aruka reguleerimise kava ning kasutades juhust, et komisjoni esindaja täna siin viibib, tahaksin temalt küsida, mis sellega toimub? Kuidas komisjon seda ideed ellu viib? Loodan, et see ei olnud kõigest moekas tehnokraatlik hüüdlause. President Barroso lubas lisaks sellele ka järelhindamisi. Olen nõus, et kindlasti tuleb jälgida hoolikalt, mis ELi õigusaktidega pärast nende vastu võtmist tehakse. Kas neid rakendatakse nõuetekohaselt ja kui ei, siis mis on nõuetekohase rakendamise käigus esinenud viivituste põhjuseks? Kas meie kodanikud saavad uutest õigusaktidest aru? Kui Euroopa õigusaktid ei ole toonud kasu majandusele, keskkonnale ja ühiskonnale, siis kaotab kogu meie töö oma mõtte. Sellega jõuamegi järgmise küsimuse juurde, mis mul komisjonile on: mida tehakse järelhindamistega? Kuidas erinevad need olemasolevatest mehhanismidest, mida kasutatakse õigusaktide rakendamise jälgimiseks? Probleeme on ka mõjuhinnanguga, mis kaasneb iga uue õigusakti ettepanekuga.

Parlament on juhtinud korduvalt tähelepanu asjaolule, et komisjon peab uute õigusaktide ettepanekute tegemisel teostama nende rakendamise üksikasjaliku analüüsi, mis põhineb usaldusväärsel andmetel.

Raportis lähenesin mõju hindamise probleemile kahest suunast. Esiteks sisu ehk siis, milliseid esitatud õigusaktide tagajärgi komisjon põhjalikult uurima peaks. Palun siinkohal pöörata volinikul erilist tähelepanu just komisjoni ideede sotsiaalsete mõjude uurimisele. Majanduskriisi kontekstis on eriti tähtis saada vastused sellistele küsimustele nagu see, millist mõju avaldab mõni kindel õigusakti ettepanek Euroopa tööturule ja tööhõivele teatud vanuserühmades ja sektorites. Minu arvates ei ole seda aspekti veel piisavalt

analüüsitud. Teisest küljest aga tahaksin käsitleda mõju hindamise sõltumatuse küsimust, mis on seotud vahetult parema õigusloome probleemiga.

Raportis juhtisin tähelepanu asjaolule, et mõjuhinnangute kvaliteeti jälgivale organile, mis, nagu teate, asutati parlamendi nõudmistest lähtudes, tuleb tagada täielik sõltumatus ning kõik vajalikud vahendid. Pean siinkohal silmas mõjuhinnangu nõukogu, mis koosneb komisjoni kõrgematest ametnikest ning annab aru komisjoni presidendile.

Samal ajal olen väga ettevaatlik oma lähenemisviisis küsimusele, mis on seotud välisekspertide kasutamisega mõjuhinnangute teostamiseks, sest parlament ei saa tegelikult nende sõltumatust kinnitada. Raportis käsitlen ka halduskoormuse vähendamise tegevusprogrammi. Avalik arvamus seostab Euroopa Liitu liiga tihti keerulise ja ülearuse bürokraatiaga. Seepärast on mul väga hea meel, et komisjon kavatseb vähendada seda koormust 2012. aastaks kuni 33%. Sellele vaatamata on minuni jõudnud teateid sellest, et teatud juhtudel, näiteks tööhutuses, on halduskohustustes ettevõtjatele erandi tegemine standardeid vähendanud. Seetõttu palun komisjonil läheneda probleemile globaalsest vaatenurgast. Halduskulude kärpeid ei tohi teha Euroopa Liidu sotsiaalsete standardite arvelt.

Raportis käsitlen ka Edmund Stoiberi juhitud halduskoormust käsitleva sõltumatute huvirühmade kõrgetasemelise rühma tööd. Arvan, et kõrgetasemelises rühmas seni tehtud töö on olnud väga tõhus, ning mul on hea meel uudise üle, et rühma volitusi pikendatakse 2013. aastani. Loodan, et parlamenti hoitakse kursis sellega, kuidas rühm hindab halduskoormuse vähendamise tegevusprogrammi Euroopa Liidu tasandil.

Lõpuks tahaksin käsitleda ka küsimusi Lissaboni lepingu jõustumise ning eeskätt selle kohta, milliseks kujuneb praktikas kontaktide tugevdamine riikide parlamentidega ning kodanikualgatuste elluviimine. Loodan, et parlamentide koostöö ei piirdu vaid subsidiaarsuse põhimõtte jälgimisega, vaid aitab kaasa ka Euroopa õigusaktide paremale ülevõtmisele. Mis kodanikualgatusi puudutab, siis ma arvan, et miljonid kodanikud tahavad teada, mis parlamendi seisukoht selles on. Ma tean, et põhiseaduskomisjon teeb sellega tõsist tööd, ning loodan, et dokumendi esimene lugemine toimub veel enne selle aasta lõppu. Jään nüüd lootma viljakale koostööle.

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Tahan kõigepealt tänada Lidia Joanna Geringer de Oedenbergi suurepärase raporti eest. Mu sissejuhatuses tehtud märkustest näeb ta, et suuremalt jaolt on komisjon raporti sisuga täiesti nõus. Meile meeldivad väga Euroopa Parlamendi aruka reguleerimise nimel tehtud jõupingutused ning selle tähtsuse esiletoomine, sest kahtlemata on just see kõige õigem tee.

Mul on hea meel teatada, et teisipäeval astus komisjon viimased sammud selleks, et võtta tagasi 59 käsitlemisel olevat ettepanekut 2010. aasta tööprogrammidest, millega enam ei tegeleta, sest need ei ole ajakohased või ei ole neid enam vaja. Nii peame kinni ka oma lubadusest, mille raamkokkuleppe läbirääkimistel andsime.

Tahan kinnitada teile ka, et komisjon võtab 6. oktoobril vastu arukat reguleerimist käsitleva teatise ning ka paremat õigusloomet käsitleva aastaaruande, milles võtame üksikasjalikult vaatluse alla subsidiaarsuse küsimused. Usun, et nendes dokumentides käsitletakse üksikasjalikult Lidia Joanna Geringer de Oedenbergi raportis tõstatatud küsimusi, ning seetõttu piirdun hetkel vaid mõne tähtsama punktiga.

Esimene punkt, millega me arvatavasti kõik nõus oleme ja mida ka finantskriis selgesti tõestab, on see, et reguleerimine mängib positiivset ja väga tähtsat rolli tagamaks, et turud

pakuvad kõigile jätkusuutlikku heaolu. Olen aga ka täiesti nõus Lidia Joanna Geringer de Oedenbergiga, et peame olema õigusloomega ettevaatlikud, sest me ei taha ettevõtjaid ja eeskätt just VKEsid liigse halduskoormusega koormata. Anname endast parima, et vähendada halduskoormust nii olemasolevates kui ka koostamisel olevates õigusaktides.

Teeme kõvasti tööd nelja peamise tegevusega, mis arukat reguleerimist puudutavad. Jätkame mõjuhinnangutega. Teeme kõik selleks, et kvaliteeti veelgi parandada. Lihtsustame olemasolevaid õigusakte. Jätkame oma jõupingutusi, et vähendada ettevõtjate halduskoormust, ning hindame ka olemasolevaid määrusi, et näha, kui tõhusad need õigusaktid on.

Pea ütlema, et on ka mõned lahkarvamused, ning piirdun siinkohal kahe probleemiga. Esimene probleem puudutab sõltumatut välisasutust, mis peab andma oma tegevusest aru parlamendile. Me oleme rahul sellega, kuidas mõjuhinnanguid komisjonis koostatakse. Nagu te väga hästi teate, annab komisjon oma tegevustest aru Euroopa Parlamendile. Seega on parlament oma rollis seadusandjana see asutus, mis lõpuks õigusaktide kvaliteeti kontrollib.

Teine probleem puudutab uuesti sõnastamist. Te teate, et komisjon ja parlament vahetavad omavahel arvamusi, mis kajastuvad meie presidentide vahelises kirjavahetuses, millest on näha, et praegune olukord, mis tekkis pärast Euroopa Parlamendi kodukorra muutmist, tõstatas küsimusi uuesti sõnastamise tehnika kasutamise kohta. Kui selline olukord jääb püsima, ei ole enam mõtet kasutada uuesti sõnastamist lihtsustavate ettepanekute jaoks ja olemasolevate õigusaktide muutmise eesmärgil.

Mis muudesse küsimustesse puutub, siis oleme minu arvates kindlal üksmeelel ning meie ühine eesmärk on saavutada arukas ja tõhus õigusloome, mis oleks hea meie kodanikele ja meie ettevõtjatele.

Tadeusz Zwiefka, *põhiseaduskomisjoni arvamuse koostaja* . – (PL) Austatud juhataja! Tahan kõigepealt kiita raportööri ja tänada teda raporti koostamisel tehtud suurepärase meeskonnatöö eest! Mul on ka hea meel, et dokumendi lõplikku versiooni võeti ulatuslikult sisse ka minu arvamus, mis põhiseaduskomisjonis koostati. Euroopa Ühenduste ning seejärel Euroopa Liidu toimimisest oleme aastate jooksul õppinud, et kaupade, teenuste ja inimeste vaba liikumise maailmas töötab kõikide liikmesriikide jaoks ühine ELi määrus palju tõhusamalt kui keerulised ja tihti äärmiselt keerukad õigusaktid 27 liikmesriigi tasandil.

Uued ja olemasolevad õigusaktid ei tohiks aga luua lisatakistusi inimestele, kes neid kasutavad. Õigusaktid peavad reguleerima eluvaldkondi, mitte takistama tegutsemist. Põhiideeks on lihtsustada Euroopa Liidu õigusakte ning luua sõbralikum regulatiivne keskkond, mille eesmärgiks on muuta meie kodanike elu Euroopa regulatiivses džunglis lihtsamaks. See ei tohi aga mitte mingil juhul vähendada selles valdkonnas olemasolevaid standardeid, vaid vastupidi – see peaks neid standardeid. Selle aasta raportis juhitakse tähelepanu mitmele Lissaboni lepingust tulenevale muudatusele, mis hakkavad avaldama suurt mõju kogu õigusloomeprotsessile Euroopa Liidus.

Euroopa Parlamendi tähtsam roll ja Euroopa õigusloomega seotud ideed ning jätkuv väikese ja keskmise suurusega ettevõtete halduskoormuse vähendamine juhib loomulikult viisil ELi kodanike tähelepanu protsessile endale ning selle kvaliteedile ja tõhususele. Parlamendi suurema osalemisega Euroopa Liidu õigusloomeprotsessis kaasneb loomulikult ka suurem vastutus. Seetõttu näevad kodanikud parlamenti kui institutsiooni, mis loodavatele

õigusaktidele tõelist mõju avaldab, ning seega vaatavad nad ka hoolikamalt tööd, mida me Euroopa Parlamendi liikmetena teeme. Seetõttu puudutab teine tähtis küsimus sõltumatute ja põhjalike mõjuhindangute koostamise garanteerimist. Meie, parlamendikomisjoni seisukoht selles punktis erineb raportööri omast. Sellegipoolest tahame kõik, et meil oleks objektiivne ja tõhus alus, millelt suunda seada ja tulevaste õigusaktide kohta otsuseid teha. Peame mees pidama ka, et head õigusaktid garanteerivad ELi õiguse sätete tõhusa rakendamise ning sellest tulenevalt ka nende kohaldamise liikmesriikides, mis on kahjuks ikka veel väga tõsine probleem kogu Euroopa Liidu ulatuses.

Raffaele Baldassarre, *fraktsiooni PPE nimel* . – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Lidia Joanna Geringer de Oedenbergi raportis on toodud välja üks ELi integratsiooniprotsessi põhiküsimustest: on vaja luua lihtsaid ja selgeid õigusakte, millest ELi kodanikud aru saaksid.

Olen täiesti nõus peamiste eesmärkidega, mida raportöör välja toob, eeskätt subsidiaarsuse põhimõtetest kinni pidamine ja proportsionaalsus ning mõjuhindangutele ja halduskoormuse vähendamisele omistatud tähtsus.

Mis puudutab mõjuhindanguid, tahan kindlasti rõhutada, et õiguskomisjon teeb aktiivselt tööd selle nimel, et Euroopa Komisjon saaks töötada välja mehhanisme garantiide andmiseks ning teostatavate analüüside sõltumatuse tagamiseks. See on põhiküsimus: hinnangute sõltumatuse tagamiseks kõrgemate standardite loomine annaks ELi õigusloomega seotud ettepanekutele rohkem usaldusväarsust ning lihtsustaks õigusaktide vastuvõtmisprotsessi.

Lisaks sellele on minu arvates äärmiselt tähtis töötada Euroopa Liidu õigusaktidest tuleneva halduskoormuse vähendamise nimel. Euroopa Komisjon tahab vähendada neid koormusi 2012. aastaks 25%, mis tooks kaasa 1,4% tõusu ELi SKPs, mis on 150 miljardi eurot.

Suur osa ELi halduskoormusest tuleb tegelikult riiklikul tasemel kasutusele võetud haldusmenetluste ebatõhususest ja ebaefektiivsusest. ELi 72 õigusaktiga on näiteks kehtestatud 486 teavituskohustust, mistõttu liikmesriikides võeti vastu enam kui 10 000 rakendusakti.

Kui ühest küljest on vaja Euroopa Liidu õiguse ülevõtmise ajaks rohkem järelevalvet, siis teisest küljest on äärmiselt tähtis nõukogu ja üksikute liikmesriikide suurem koostöö.

Kokkuvõtteks tahan öelda, et kui jätta kõrvale subsidiaarsuse põhimõtet puudutavad küsimused, siis minu arvates annaks tihedam koostöö riikide parlamentidega otsustava panuse ELi õigusaktide tõhusamaks muutmisele ning sellele, et need ka rohkem ELi kodanike vajadustele vastaksid.

Evelyn Regner, *fraktsiooni S&D nimel* . – (DE) Austatud juhataja! Meie raportöör Lidia Joanna Geringer de Oedenberg esitas nõudliku raporti. Kui kõik need, kes Euroopa õigusloomes osalevad, sellest kinni peavad, oleme juba väga palju saavutanud. Asi on ikkagi Euroopa õiguse usaldusväarsuses. Eesmärk on muuta õiguskeskkond palju paremaks. Oluline on suurendada Euroopa õiguse läbipaistvust, järjekindlust ja tõhusust.

Eriti tähtsad on raporti kaks elementi. Seaduste lihtsustamine ehk parem õigusloome ei tohi vähendada olemasolevate õigusaktidega sätestatud Euroopa standardeid. Selles valguses tuleb paremat õigusloomet käsitleda tihedas seoses ühe teise ettepanekuga, milleks on arukas või parem reguleerimine. Iga õigusloomega seotud algatuse juurde peaks kuuluma põhjalik huvitatud osapooltega konsulteerimine, eriti siis, kui tahame mõjutada tööhõivet ja sotsiaalpoliitikat.

Lisaks sellele on minu ja kõigi teiste raporti koostamisel osalenute jaoks väga tähtis suurepärase mõjuhinnangute süsteem. Vajame süsteemi, mis näitab selgelt, et rakendatud meetmete sõltumatus ja usaldusväärsus on tagatud, sest meil on olnud minevikus sellega väga halbu kogemusi. Pean siinkohal silmas teenuste direktiivi ning sellele tehtud väga ühekülgset mõjuhinnangut, eeskätt komisjoni osa selles.

Lissaboni lepingus on nüüd horisontaalne sotsiaalklausel. Minu arvates on see ka alus asjaolule, mida ka juba mainiti, et pöörame mõjuhinnangute süsteemis erilist tähelepanu sellele, et oleks tagatud põhjalik konsulteerimine tööturu osapooltega, et tuvastada mõju tööhõivele ja sotsiaalküsimustele.

Alexandra Thein, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (DE) Austatud juhataja! Mida tähendab parem õigusloome? Tahame luua lihtsaid ja läbipaistvaid eeskirju, millest ELi kodanikud ja ettevõtjad aru saavad. Seepärast on kõige tähtsam austada subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid. Tahame reguleerida Euroopa tasandil ainult seda, mida ei saa reguleerida riiklikul või kohalikul tasandil.

Üks parema õigusloome tähtsamaid elemente on selge arusaam kavandataivate määruste mõjust. Ainult nii on võimalik saada parimad võimalikud tulemused ning hoida samal ajal negatiivne mõju võimalikult madalal tasemel, mistõttu peabki komisjon mõjuhinnangu suurima võimaliku täpsusega koostama. Sel põhjusel on väga hea, et Euroopa Parlamendi avaldatud surve tõttu loodi sõltumatu nõukogu mõjuhinnangute kvaliteedi jälgimiseks. See nõukogu peab aga andma oma tegevustest aru Euroopa Parlamendile.

Ettevõtjate, ametiasutuste ja kodanike jaoks seostuvad need määrused kuludega, olgu siis tegemist teabe esitamise, toodete märgistamise või jälgimisega seotud kohustuste täitmise kuludega. Kui kulud on liiga suured, kaotab poliitika sellega oma eelised. Seepärast on meil väga õiglane suur eesmärk – kärpida 2012. aastaks halduskulusid halduskoormuse vähendamise abil 25%. Selle eesmärgi saavutamiseks peame tegutsema Euroopa tasandil ja võimalus, et me selle eesmärgi saavutame, on väga suur. Siinkohal tuleks aga ka mainida, et vähemalt üks kolmandik – mõned ütlevad, et isegi kaks kolmandikku – ELiga seotud halduskoormusest tuleb sellest, et liikmesriigid sätestavad ELi õiguse ülevõtmisel lihtsalt palju ülearuseid haldus- ja bürokraatlikke määrusi. ELi ametid ja liikmesriigid peaksid seetõttu tegema aktiivselt koostööd, et liigset bürokraatiat ära hoida. Ka ühenduse õiguse ülevõtmine tuleb põhjalikult ja aktiivselt vaatluse alla võtta. Ennekõike peavad liikmesriikide parlamendid täitma oma Lissaboni lepingust tulenevaid osalemisega seotud kohustusi.

Eva Lichtenberger, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik, head kolleegid! Kui vastamisi on 27 õigussüsteemi, mis kõik tahavad koos töötada, siis on ainult loomulik, et esineb raskusi. Sellest tulenevalt kritiseeritakse palju ka Euroopa õigusloomet ja me peame sellele vastama. Selle vastuse juurde peavad kuuluma olulised elemendid, nagu mõjuhinnangud, mis on täiesti sõltumatud ja milles arvestatakse kõikide huvitatud osapooltega, mitte ainult majanduse, tööstuse ja lobirühmadega. Minu arvates on see äärmiselt tähtis.

Teine punkt, mida on eriti tugevalt kritiseeritud, on ühenduse õiguse rakendamine riiklikul tasandil. Palju probleeme tekkitabki just Euroopa õiguse riiklikesse seadustesse ülevõtmise ajal või hoopis ülevõtmata jätmise tõttu. Just nimelt seda ülevõtmise etappi peamegi täiustama ning meie kodanike muredele tõhusalt läbipaistvalt ja selgelt vastu tulema. Kodanike kaebused on parimaks tõukeks Euroopa õiguse täiustamisele.

Sajjad Karim, *fraktsiooni ECR nimel*. – Austatud juhataja! Kõigepealt tahan tänada oma kolleegi raportöör Geringer de Oedenbergi raportit ja selle sisu eest.

Parem õigusloome on meie liikmesriikide kodanike jaoks sobiva ELi tuleviku seisukohalt äärmiselt oluline eesmärk. Kahjuks kaotab palju siin täiskogul vastu võetud headest seadustest oma mõju esmalt suure arvu täiesti ülearuste määruste tõttu, mis ikka veel meie põhimäärustes leiduvad ning suure halduskoormuse tõttu, millega need ELi majanduse selgroogu ehk siis VKEsid koormavad. Mul on hea meel, et komisjon seda täna siin täiskogul tunnistas. Teine probleem on need mõnevõrra pöörased algatused, millega komisjon aeg-ajalt meie poole pöördub ja millega ei saavutata mitte midagi muud peale selle, et meie tegelik töö jääb tagaplaanile, et me need pöörased ideed õigusega tagasi lükata saaksime.

Lissaboni leping on aga jõustunud ja nüüd on tähtis, et keskenduksime nendele arvukatele probleemidele, millele mu kolleeg tähelepanu juhtis. Esmalt võin teile subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise järelevalvega tegeleva alalise raportöörina öelda, et kindlasti on äärmiselt tähtis, et meie riikide parlamendid osalevad siinses õigusloomeprotsessis, kuid ilma piisava tõlgendamiseta, ei saa me seda osa oma tööst võimetekohaselt teha.

Rõõmustan väga mõjuhinnangute arengu üle. Katsetamist vajab ka konsulteerimine kõikide huvitatud osapooltega ning subsidiaarsuse põhimõttest kinnipidamine. Pooldan ka raportis olevat üleskutset, et arukas reguleerimine vajab määratlemist. Mõjuhinnangud tuleb esitada parlamendikomisjonidele kohe alguses, et parlament saaks juba enne hinnangu koostamist oma arvamusi komisjoniga vahetada.

Kokkuvõtteks tahan öelda, et minu fraktsioon toetab väga asjaolu, et liigume edasi järgmistel alustel: Euroopa Liidu institutsioonid peavad austama subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtet; kõikide õigusaktide eelnõud peavad sisaldama põhjusi, millest saab järeldada, et eesmärki on võimalik kõige paremini saavutada ELi tasandil; kõikide õigusaktide ettepanekutega peab olema kaasas sõltumatu mõjuhinnang; komisjon peab esitama kõik mõjuhinnangud parlamendikomisjonile kohe alguses; peame tagama, et otsuseid tehtaks nii kodanikulähedaselt kui võimalik.

Morten Messerschmidt, *fraktsiooni EFD nimel*. – (DA) Austatud juhataja! Täna raportööri suurepärase töö eest, milles on palju tähtsaid punkte! Eriti tänulik olen selle eest, et subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttele on nii palju tähelepanu pööratud. Kahjuks tuleb aga tunnistada, et komisjoni ettepanekutega ei ole võimalik Lissaboni lepingus sätestatud kavatsusi isegi vähesel määral täide viia. On kahetsusväärne näha, et välja võeti kogu jaotis riikide parlamentide järelevalve kohta, mis on kõik seotud proportsionaalsusega. Sama kahetsusväärne on, et me ei ole kasutanud kõiki Lissaboni lepinguga loodud võimalusi ja ei öelnud, et kui parlamendi suur enamus ei taha mõne õigusakti vastuvõtmist lubada, sest see rikub subsidiaarsuse põhimõtet, siis peaks parlament seda loomulikult ka teha saama. Ainus, mis me tõesti luua suutsime, on kollased ja oranžid kaardid, mis on aga tegelikult täiesti kasutu ning riikide parlamentide sõltumatuse ja iseseisvuse seisukohalt on see pigem nali kui reaalne õigusvahend.

See on kahetsusväärne, aga ma olen rahul sellega, et me nüüd arutelu alustasime, et me tähelepanu nendele tähtsatele elementidele suunasime ja et me protsessis, millega komisjon nüüd algust teeb, loodetavasti olukorrani jõuame, kus liikmesriikidest reaalselt lugu peetakse ja kus ei tehta kõigest märkust nendel juhtudel, kus liikmesriigid tunnevad, et subsidiaarsuse põhimõtet on rikutud, vaid et me peatume ja mõtleme reaalselt selle, et peame praegusel juhul leidma teise lahenduse.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Tahaksin jätkata kahe enne mind sõna võtnud kaasparlamendiliikme tõstatatud teemadega, eeskätt teemaga, mis puudutab Lissaboni lepingu raames riiklikele parlamentidele antud uusi volitusi sekkumiseks, kui nad leiavad, et mõni kindel õigusakt ei pea kinni subsidiaarsuse põhimõtetest. See oli üks Lissaboni lepingu peenemaid aspekte, mida väga palju reklaamiti. Sellegipoolest on aeg teha kindlaks, kas sellel juhul ei olnud tegemist kõigest populistide lepitava žestiga, mille eesmärk oli saada Lissaboni lepingule rohkem avalikkuse toetust.

Kui olite tõesti aus, öeldes, et riikide parlamentidel peab olema suurem roll, kui määratletakse, kas mõni kindel õigusakt austab subsidiaarsuse põhimõtet, siis tuleb kohe nüüd luua vastav menetlus, millega riikide parlamendid saavad ühes koos tegutseda. See on ka põhjus, miks on vaja, et nii suur enamus – kaks kolmandikku riikide parlamentidest – oleks mõne sellise õigusakti vastu, mis ei austa subsidiaarsuse põhimõtet. Hetkel tuleb selle põhimõtte reaalseks rakendamiseks koostada ühtne menetlus, millega kõik riikide parlamendid nõustuma peavad. Alles siis saab selle määruse rakendada. Sel põhjusel kutsun üles eesistujariiki Belgiat, mis korraldab riikide parlamentide Euroopa ja ühenduse asjade komisjonide konverentsi (COSAC), võtma kasutusele vajalikud meetmed selles suunas liikumiseks.

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Oleme aastast aastasse sellel teemal väsinult ja korduvalt ning ühel või teisel viisil sõna võtnud ning tahaksin siinkohal tuletada meelde väga põhjalikku tööd, mida Monica Frassoni ja Manuel Medina Ortega eelmise parlamendi ametiaja jooksul tegid.

Arvan aga, et peaksime Lidia Joanna Geringer de Oedenbergi suurepärase raportis, mille eest teda kiidan, panema tähele nii selle kirjaipilti – mis on väga tähtis –, seal olevaid eesmärke kui ka seda, millises vaimus see raport kirjutatud on. Vaimus, mis peaks kõiki Euroopa Liidu osalisi valdama. Vastasel juhul jätkame taas väsinud ja korduvate sõnavõttudega selle kohta, mis toimub ja kui halvasti mõned asjad lähevad.

Arvan seepärast, et lugupeetud voliniku tänased märkused näitavad üles poliitilist tahet ning on ka usaldusväärsed. Ma usun teid, lugupeetud volinik, ning usun, et raport ja teie jõupingutused aitavad kaasa 25% eesmärkide ning teistegi eesmärkide saavutamisele, mis on raportis ja selle vaimus väga hästi edasi antud.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Austatud juhataja! Tahan lühidalt rääkida subsidiaarsuse põhimõttest. Loomulikult peab poliitikat tegema just nimelt piirkondlikul ja kohalikul tasandil. Ainult seal on poliitika kodanikele täiesti arusaadav ja otsedemokraatia tähtsa vahendi rakendamine on reaalselt võimalik ainult sellel tasandil. See on kogu subsidiaarsuse põhimõtte eesmärk ja just seepärast kaasneb subsidiaarsuse põhimõttega ka põhjendatud arvamuse nõue. Sellest lähtuvalt peame esitama kvantitatiivsetele ja kvalitatiivsetele näitajatele tuginedes argumente selle kohta, miks poliitikat tehakse ELi, mitte kohalikul tasandil.

Hetkel aga on nii, et see põhjendatud arvamuse nõue jäetakse pidevalt kõrvale, ning seda teemat tahaksin ma siinkohal nüüd käsitleda. Mõnel juhul on võimalik leida komisjoni raportist teavet selle kohta, et need ülesanded on juba riiklikul tasandil ellu viidud. Järelikult ei ole piisavalt argumente, mis näitaksid, et seda reguleerimist on parem ELi tasandil ellu viia.

Lissaboni lepinguga kehtestatud õigus subsidiaarsuse põhimõtte järgimise järelevalveks on minu arvates ebapiisav. Riikide parlamentidel ei ole piisavaid volitusi ja see õigus

järelevalveks on kõigest näiline. Kutsun seetõttu komisjoni üles pidama palju rangemalt kinni subsidiaarsuse põhimõttest ja ennekõike pidama kinni põhjendatud arvamuse nõudest.

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Täna raportööri kvaliteetse raporti eest! Lubage mul selle kohta paar märkust teha! Viimastel aastatel on komisjon astunud mitmeid samme õigusliku reguleerimise parandamise suunas ja ma isiklikult olen igati selle poolt. Seda vaatamata asjaolule, et ma näen ise, et süsteem ei tööta alati nii, nagu me seda tahaksime. Vahetevahel on mul selles auväärses institutsioonis tunne, et parema poolkera seisukoht parema reguleerimise sisu kohta on võrreldes vasaku poolkera omaga risti vastupidine. Tahaksin tuua esile ka Edmund Stoiberi juhitud halduskoormust käsitleva sõltumatute huvirühmade kõrgetasemelise rühma töö tulemused.

Ma ei ole raportiga nõus ühes probleemis, milleks on üleskutse suurendada mõjuhinnangu nõukogu töötajate arvu. Minu arvates oleks parem mõelda, kuidas saaksime nõukogu selles aidata. Võiksime näiteks praeguste Euroopa Parlamendi võimaluste raames luua bürokraatliku koormuse vähendamise komisjoni, mis hindaks oma tegevuse raames mõjuhinnangut ning hindaks samuti halduskoormuse vähendamist, mis esitatud õigusaktidega kaasneks. Sellise komisjoni tegevus lihtsustaks komisjoni rasket ülesannet ilma parlamendi tegevuskulusid mõjutamata.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Tahan tunnustada raportööri ja tänada volinikku tema toetuse eest! Lissaboni lepingu jõustumisega algas Euroopa koostöö ja Euroopa Parlamendi jaoks uus ajastu. Meie roll muutus tähtsamaks, kuid sellega kaasneb ka suurem vastutus. Väga tähtis on kasutada igat võimalust, et teha soovitusi õigusaktide kvaliteedi parandamiseks. Eriline tähtsus on selle raporti punktidel, milles nõutakse tõhusamat VKEd e kaasamist mõjuhinnangute koostamisel. Ettevõtjate toetamise juurde kuulub arukas õiguslik raamistik ja lihtsam haldus. Mõjuhinnangu kokkuvõtted aitavad parlamenti selle töös. ELi õigusaktid arenevad õiges suunas, omistades erilist tähtsust tõhusale institutsioonide ja riikide parlamentide koostööle. Meie veebruaris vastu võetud resolutsiooniga on tagatud Euroopa Parlamendile põhjaliku ja võrdse õigusloomega seotud teabe kättesaadavus.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Tahame paremat õigusloomet, aga subsidiaarsuse protokoll ei toimi – piirkondade ja riikide parlamentide osalemine ei ole veel tegelikkus.

Lissaboni lepingu jõustumisest alates on komisjon enda andmete kohaselt saatnud Euroopa Liidu 27 liikmesriigi parlamentidele 26 õigusloomega seotud algatust. 702 võimalikust vastusest on aga saadud vaid 52, mis on vaid veidi üle 7%.

Nendest 52 arvamusest saadi 10 Austrialt, kaks Tšehhi Vabariigi senatilt, üks Hispaania kongressilt, üks Prantsuse senatilt, 18 Itaalia Vabariigi senatilt, kolm Itaalia esindajatekojalt, kaks Poola senatilt ja 15 Portugali Vabariigi Assambleelt.

Lisaks sellele ei ole komisjonil teavet piirkondlike parlamentide kaasamise kohta nende seisukohtade koostamisse ja kasutuselevõtmisse, mis on üks Lissaboni lepinguga loodud võimalustest.

Alfreds Rubiks (GUE/NGL) . – (LV) Täna teid, austatud juhataja! Üldiselt toetan ma suurima heameelega kõiki raportis väljendatud seisukohti, sest kui parlament ja Euroopa Liit seisavad inimõiguste ja kodanike õiguste kaitsmise eest väljaspool Euroopa Liitu, siis on veel palju tähtsam, et me seda ka iseenese suhtes teeksime. Minu arvates puudub tihti piisav järelevalve üleeuroopaliste dokumentide, kaasa arvatud inimõiguste valdkonda puudutavad dokumendid, praktilise rakendamise üle. Toon esile vaid ühe fakti. Lätis, mida

ma esindan, toimuvad 2. oktoobril parlamendivalimised. Nendel parlamendivalimistel on keelatud hääletada üle...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtja sõnavõtuaja ületamise tõttu)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Sissejuhatuseks tahan öelda, et mul on hea meel selle üle, et Euroopa Komisjon ja asjaomased Euroopa Parlamendi komisjonid – õiguskomisjon ja põhiseaduskomisjon – on märganud, et Euroopa Liidu õiguskeskkond on kohutavalt keeruline ja küündib mõnel juhul lausa läbipaistmatuseni ning et on vaja võtta kasutusele põhjalikud meetmed selle parandamiseks ja lihtsustamiseks. Ma tean, kui raske see ülesanne on, sest liikmesriikide haldus- ja õigussüsteemide erinevused loovad väga ebaühtlased ja tihti omavahel kokkusobimatud struktuurid. Selline olukord ei tohi aga mitte mingil juhul seada ohtu meie kodanike õiguskindlust või rikkuda nende õigust ausale ja pädevale õigusemõistmisele nende probleemide lahendamiseks.

Euroopa ja liikmesriikide õiguskeskkondade vastastikuse sõltuvuse parema mõistmise huvides peab Euroopa Liit suurendama pingutusi, et muuta õigusaktide loomise protsess ja sellele järgnev määruste ning seaduste rakendamine kõikide Euroopa Liidu liikmesriikide kodanike jaoks lihtsaks, läbipaistvaks ja arusaadavaks.

Oluline on ka tagada kvaliteetsete volitatud institutsioonide võrgustike loomine, asjatundjate eriväljaõpe...

Andrew Henry William Brons (NI). – Austatud juhataja! Paistab, et Euroopa Parlamendi õigusloomeprotsess on loodud nii, et üksikud parlamendiliikmed ei saaks teha individuaalseid otsuseid.

Õigusloomega seotud ettepanekud ja muudatusettepanekud kirjutatakse ümber või määratakse muudesse muudatusettepanekutesse või jaotatakse viimasel hetkel ümber. Need suurte fraktsioonide liikmed, kes soovivad järelemõtlematult kuuletuda, ei pea sellega vaeva nägema, sest nad järgivad pimesi oma partei või fraktsiooni juhatuselt tulevaid juhiseid.

Iseseisvalt mõtlevad parlamendiliikmed, kuulugu nad siis suurtesse või väikestesse fraktsioonidesse, kes tahavad langetada iseseisvat otsust enne hääletust, peavad vahetevahel valima, kas nad võtavad osa hommikusest arutelust enne hääletust ja jätavad tähtsad otsused oma assistentide teha, või loobuma nendest aruteludest osa võtmisest, et nad saaksid langetada isikliku otsuse.

Nii ei saa demokraatlik institutsioon toimida!

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Tahan raportööri selle raporti eest kiita! Raport rõhutab õigusega, et on väga tähtis, et õigusloomeprotsess oleks lihtne, läbipaistev ja Euroopa Liidu kodanikele arusaadav. Vaatamata aga sellele, et me seda nõuame, koostame siin Euroopa Parlamendis ise raporteid, deklaratsioone ja resolutsioone keeles, mis on tavakodanike jaoks väga keeruline ja raskesti arusaadav. Paljud siin koostatud dokumentidest on kirjutatud arusaamatus õiguskeeles. Selles keeles on kirjutatud ka resolutsioonid, milles anname kolmandatele riikidele teavet meie väärtuste kohta ja räägime inimõiguste rikkumistest. Olen seetõttu arvamusel, et parlament peaks ühinema komisjoni korraldatud selges keeles kirjutamise kampaaniaga. Kampaania raames näidatakse inimestele, kuidas dokumente selges keeles kirjutada.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Jälgisin seda tähtsat ja huvitavat arutelu oma kontorist ning tahan tänada Lidia Joanna Geringer de Oedenbergi ning teid, Euroopa Komisjoni asepresident. Minu arvates on väga hea, et Euroopa Komisjon lõi kõrgetasemelise töörühma, mis aitab Euroopa Komisjonis bürokraatiat vähendada.

Igal riigil on oma kultuur, kuid asjaolu, et nimetasite selle töörühma esimeheks Saksa poliitiku Edmund Stoiberi, on väga hea uudis, sest just nimelt Saksamaa suudab meile näidata, kuidas vähendada bürokraatiat poliitikas, mis rakendub nii riiklikul kui ka Euroopa Liidu tasandil.

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Üritan mulle antud aja jooksul võimalikult paljudele küsimustele vastata, aga esmalt tahan tänada kõiki Euroopa Parlamendi liikmeid nende selge ja tugeva pühendumuse eest arukamale ja paremale õigusloomele! Minu arvates vajavad Euroopa Liit ja meie liikmesriigid seda. Tänan ka raportööri selle eest, et ta rõhutas, kui tähtis on töö komisjoni jaoks koostatud mõjuhinnangutega!

Siseturu- ja tarbijakaitsekomisjon on loonud paar väga positiivset pretsedenti ning jääme lootma, et teised komisjonid töötavad meie mõjuhinnangutega sama korrapäraselt ja üksikasjalikult. Loomulikult anname endast parima, et mõjuhinnangute kvaliteeti veelgi tõsta ja neid koos õigusakti ettepanekutega esitada.

Asjaolu, et peame muudatusettepanekute mõju uurima, on väga tähtis. Mul on hea meel, et seda ka raportis esile toodi. Väga tihti tehakse õigusakti ettepanek ja me muudame seda märkimisväärsete muudatusettepanekutega, mis tihti liiga kiireloomuliselt vastu võetakse. Nii on küll võimalik õigusakte palju paremaks muuta, aga me ei tohi unustada, et nii saab õigusakte ka palju halvemaks muuta.

Olen täiesti nõus nende parlamendiliikmetega, kes ütlesid, et vajame erapooletut hindamist. Just seda me komisjonis teha tahamegi. Teeme Edmund Stoiberi töörühmaga tihedat koostööd. Meil on väga tugev mõjuhinnangu nõukogu, mis aitab komisjoni sisetööd põhjalikult muuta. Keel on väga ilmetu ja võin teile öelda, et mõjuhinnangu nõukogu lükkab tagasi üle 30% ettepanekutest, mis asjaomastele talitlustele saadetakse, ning need saadetakse õigusaktide kvaliteedi tõstmiseks tagasi täiendamiseks.

Mis VKEdesse puutub, siis ma arvan, et kaks päeva tagasi arutlesime selle üle, kui tähtis on vähendada koormust just väikese ja keskmise suurusega ettevõtetele, et nad saaksid ühisturust rohkem kasu. Mul on hea meel teatada, et suudame kindlasti ületada oma eesmärgi vähendada halduskoormust 2012. aastaks 25%.

Ma näen, et mu aeg on otsas ning tahan veel kord tänada raportööri selle kvaliteetse raporti eest ja kõiki parlamendiliikmeid pühendumuse eest arukale ja paremale õigusloomele!

Juhataja. – Volinik Šefčovič, tegelikult ei ole komisjonil ajapiirangut ja komisjon otsustab ise sõnavõtu kestuse üle. Äkki ei tohikski ma seda teile öelda, sest on väga hea, et volinikud arvavad, et nende sõnavõtuaeg on piiratud, sest siis kasutavad nad seda aega palju mõõdukamalt, aga igal juhul on asjalood nii.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, raportöör. – (PL) Soovin arutelu lõpus tänada siiralt kõiki parlamendiliikmeid ja volinik Šefčoviči väga tulemusrikka arutelu eest! Mul on hea meel, et mulle anti võimalus koostada parem õigusloomet käsitlev raport sellel aastal, mis on esimene aasta pärast Lissaboni lepingu jõustumist, ning samuti aasta, mil Euroopa Ülemkogu ELi 2020. aasta strateegia vastu võttis. Mõlemad dokumendid mõjutavad paljusid parema õigusloomega seotud aspekte ja raport andis hea võimaluse

sellega kaasnevate probleemide käsitlemiseks. Raporti ettevalmistamise käigus kohtusin paljude rühmadega ja üritasin kuulata nii ärimaailma kui ka töötajate rühmituste, ametiühingute ja organisatsioonide, näiteks Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC) arvamusi.

Minu arvates kinnitab täielik üksmeel õiguskomisjonis aset leidnud hääletusel, et suutsime leida mõistliku kompromissi kõikide fraktsioonide ootuste vahel. Täna kõiki kaasparlamendiliikmeid suurepärase koostöö eest ning sooviksin lisada, et see oli nii erakorraline just seepärast, et kõik fraktsioonid töötasid koos, ja seda juhtub siin täiskogul harva. Ka mina loodan, et täna sel hääletusel oleks heale tulemus.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub täna kell 12.00.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Nessa Childers (S&D), kirjalikult . – Komisjoni mõjuhinnangud peavad tagama meie loodud õigusaktide kvaliteedi ning seetõttu oleme kõik väga huvitatud sellest, et ka mõjuhinnangud ise oleksid hea kvaliteediga.

Need mõjuhinnangud peavad lähtuma järgmistest aluspõhimõtetest: mõjuhinnangud peavad andma suuniseid õigusloomele ning ei tohi asendada või takistada poliitiliselt vastutavate otsuste tegijate rolli. Iga tasuvusanalüüs peab sisaldama lisaks majanduslikele kaalutlustele ka sotsiaalseid, tervise- ja keskkonnamõjusid.

Mis sõltumatu mõjuhinnangu nõukogu loomise küsimusse puutub, siis on minu arvates parim meetod tagada, et nõukogus oleks esindatud eri sidusrühmad ja nende huvid, et oleks välditud huvide konfliktid. Olen raportööriga nõus, et nõukogu algul tagasi lükatud mõjuhinnangute kõrge osakaal (üle 30%) näitab, et komisjoni vastavad talitused peavad mõjuhinnangute kvaliteeti parandama. Loomulikult peab nõukogu protsessis kõigest teavitavat rolli mängima, mitte tegema poliitilisi otsuseid. Viimaseks palun, et nõukogu esimees annaks aru keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonile kord aastas pärast nõukogu aastaaruande avaldamist.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjalikult . – (PL) Igal aastal arutleme selle üle, kuidas Euroopa Liidus paremaid õigusakte luua. Ainult selged sidusad ja kergesti mõistetavad õigusaktid tagavad liikmesriikides tõhusa rakendamise. Ajal, mil on vaja halduskoormust vähendada, leiab eriti tähtsat materjali e-komisjoni teatisest 2006–2010 ning strateegiast i2010, mille eesmärk on ajakohastada Euroopa haldust. Elektroonilised sidevahendid on reaalne osa meie elust ning on seda ka tulevikus. Tänu elektroonilistele sidevahenditele võidame ajas, kõrvaldame palju haldustakistusi ja vähendame loodusvarade kasutust ning kaitseme nii palju tõhusamalt keskkonda. Seepärast peame suunama oma pingutused ja vahendid elektrooniliste sidevahendite kasutuselevõtmise suurendamisele ning samuti ei tohi me unustada puuetega inimeste ja eakate abistamist ning nende elu lihtsamaks tegemist. Palume regulaarselt, et Euroopa Komisjon lihtsustaks ja kiirendaks menetlusi täiendavate ELi vahendite, nagu Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi ja Euroopa Solidaarsusfondi kasutuselevõtmiseks. ELi institutsioonide reageerimine looduskatastroofidele ja liikmesriikide tõsistele majandusraskustele on ikka veel liiga paindumatu ja aeglane. On viimane aeg töötada välja uued vahendid ilma varasemaid puudusi kordamata. Õigusaktide tõhusust mõjutab nii see, kas need on kirjutatud selgelt ja arusaadavalt, kui ka see, kuidas neid avaldatakse ja ellu rakendatakse.

Rafał Trzaskowski (PPE), kirjalikult . – (PL) Meie ees seisab suur ülesanne, mis sobib hästi kokku praeguse raporti teemaga: anda kodanike käsutusse Euroopa kodanikualgatus, millega saab rahvas vahendi Euroopa tegevuskava vahetuks mõjutamiseks. Seda teemat käsitlevates jätkuvates aruteludes räägime kõik sellest, et seda vahendit on vaja võimalikult palju lihtsustada, et kodanikud tunneksid, et neil on reaalne võimalus oma ettepanekuid ellu rakendada ja et nad ei takerduks ELi keeruliste menetluste rägastikku. Teisest küljest aga tahame kaitsta seda vahendit kuritarvitamise eest ning seeläbi Euroopa Komisjoni liigse koormamise eest. Pingekoht on siin ühelt küljelt maksimaalse lihtsustamise idee ning teiselt küljelt teatud standardite säilitamise vahel. Meie kohustus on õige tasakaalu leidmine.

3. Postiteenused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu Brian Simpsoni transpordi- ja turismikomisjoni nimel komisjonile esitatud suulise küsimuse üle (O-0114/2010); direktiivi 2008/6/EÜ rakendamine seoses postiteenuste siseturu rajamise lõpuleviimisega (B7-0458/2010).

Brian Simpson, autor . – Austatud juhataja! Võtan sõna transpordi- ja turismikomisjoni nimel, mille esimees mul au olla on.

Need meist, kes postiteenuste turu liberaliseerimist jälgisid, teavad, kui pikaajaline afäär see olnud on. Kohe algusest peale, 1980ndate lõpust alates tahtis parlament kanda hoolt selle eest, et liberaliseerimisprotsess ei mõjutaks negatiivselt töötingimusi ja et Euroopa kodanikele oleks tagatud universaalne postiteenus.

Nüüdisaegne tehnoloogia on muutnud küll põhjalikult seda, kuidas inimesed üksteisega suhtlevad, kuid lõppude lõpuks tahavad meie kodanikud ikka näha postiljone, kes neile iga päev nende kirju toovad.

Seepärast peab olema lähtepunktiks arusaam, et meie postiteenuste puhul ei ole olulised ainult majanduslikud lõpptulemused, vaid et tegemist on ka sotsiaalteenusega, mida tuleb toetada.

Just sellest lähtepunktist peame hindama ka direktiivi 2008/6/EÜ, millega postiteenuste siseturu rajamine selle aasta 31. detsembriks valmis saadakse.

Transpordi- ja turismikomisjoni nimel esitatud suulise küsimuse eesmärk on tuletada komisjonile jõuga meelde kaitsemeetmeid, mis parlament kõne all olevasse direktiivi sotsiaalkaitse ning universaalteenuse pakkumise ja rahastamise teemadel lisas. Eesmärk on tuletada ka liikmesriikidele meelde, et nende kohustus on mõlemat valdkonda kaitsta, mitte seadust eirata, nagu nad raudteede liberaliseerimise puhul tegid.

Selles seisnebki parlamendi dilemma. Esiteks on kahtlusi, et komisjon ei jõusta neid olulisi direktiivi 2008/6/EÜ aspekte, vaid jõustab innukalt ainult direktiivi majanduslikku liberaliseerimist käsitlevat poolt. Teiseks on kartusi, et liikmesriigid liiguvad edasi teosammul, ei tee midagi postitöötajate ja postiteenuste kaitsmiseks ning ei suuda seda universaalteenust piisavalt rahastada.

Seetõttu on meil neli selget küsimust, mis nõuavad komisjonilt ka nelja selget ja ühemõttelist vastust. Need on küsimused, mis esitati selles suuliselt vastatavas küsimuses.

Me ei vaja vastuseid komisjoni tehnilises keeles või isegi tsitaate eri asutamislepingutest jne. Minu komisjon tunneb asutamislepinguid väga hästi. Me tahame garantiisid, et seda,

mis direktiivis 2008/6/EÜ kokku lepitakse, hakatakse rakendada, ning selle hulka kuulub ka postitöötajate kaitsmine kõikides sektorites.

Vajame universaalteenuse garantiid. Tahame näha direktiivis nõutud uuringuid selle universaalteenuse osutamisega kaasnevate kulude kohta või vähemalt teada uuringute valmimise kuupäeva. Tahame, et komisjon hindaks postiteenuste turu liberaliseerimise mõju ja ka seda, millist mõju see kogu sektorile avaldab, ja seda mitte ainult sektorile avaldatava majandusliku mõju seisukohalt.

Kokkuvõtteks võiks küsida, et miks see suuline küsimus parlamendi ees praegu esitatakse? Kahjuks peitub vastus kahtluses – võiks isegi öelda umbusalduses –, et nüüd, mil liikmesriigid said pärast aastate pikkust ootamist täieliku liberaliseerimise postiteenuste turul, eiravad nad direktiivis leiduvaid sotsiaalteenuseid ja teenuste osutamist käsitlevaid artikleid ja et komisjon lubab neil seda teha.

Sellel lihtsalt ei tohi lasta juhtuda! Parlament ei saa lubada, et postiteenuseid tabab samasugune kokkuvarisemine, nagu see, mis tabas suurt osa raudteesektorist. Liikmesriigid peavad pidama kinni direktiivi 2008/6/EÜ kõikidest sätetest ja komisjon peab jälgima, et nad seda ka kindlasti teevad.

Selle tegemata jätmine oleks meie arvates oma kohustuste eiramine.

Michel Barnier, komisjoni liige . – (FR) Austatud juhataja! Brian Simpson, head kolleegid! Olen olnud Euroopa Komisjoni liige umbes seitse või kaheksa kuud. Olete tihti kuulnud, kaasa arvatud siis, kui ma 13. jaanuaril siin täiskogu ees kuulamisel olin, et ma olen alati olnud ja olen ka edaspidi kogu hingega pühendunud avalike teenuste säilitamisele ja kaitsmisele ning minu vastutuse alla kuuluva siseturu lepitamisele meie kodanikega.

Saan seda korrata veel kord oktoobris, kui ühtse turu akt esitatakse. Just selles kontekstis tahame meie – tahate teie – siseturgu arendada ja sellega edasi pürgida. See pakub häid tööhoive võimalusi, sest selles on väga tähtsad inim- ja sotsiaalne mõõde ning minu arvates ka avalike teenuste ja üldsuse huve teenivate teenuste kaitsmine. Seepärast on mul hea meel ka küsimuste üle, mis te oma kolleegide nimel esitate, Brian Simpson.

See tähtis postiteenuste reformiprojekt on olnud teoksil kauem, kui kõigest paar kuud. Töö algas juba mõnda aega tagasi. Turg avatakse täielikult 2011. aasta 1. jaanuaril 16 liikmesriigis, mis hõlmavad kokku 95% ELi postimahust. Kordan, et tegemist on hoolikalt läbimõeldud reformiprojektiga. See on järkjärguline reform, millele pandi alus 1992. aastal roheline raamatuga. Lisaks sellele on reformimise tahe sätestatud kolmes direktiivis ning hiljem on seda kinnitatud veel paljude demokraatlike protsessidega.

Juhiksin tähelepanu ka sellele, et kolmas ja kõige viimane direktiiv, mida Brian Simpson mitmel põhjusel väga hästi tunneb, võeti vastu 2008. aastal Euroopa Parlamendi toetusega ja ministrite nõukogus suure enamuse toetusega. Reformi poolt hääletas kakskümmend viis liikmesriiki ning seega on reform väga läbipaistvalt ellu viidud. Reformi ei viidud ellu saladuse katte all või juhuslikult, see viidi ellu, sest selle järele on vajadus. Postisektor, mis on mitmest küljest väga tähtis, näiteks on sektori käive on 95 miljardit eurot ja see pakub vahetult või kaudselt tööd 5 miljonile töötajale, peab saama areneda, uuendada, ajaga kaasas käia ja kasutajate ehk siis kodanike ja ettevõtjate ootustele paremini vastu tulla. Tingimusel, et see on struktureeritud ja et seda toetatakse, on postiteenuste siseturu rajamise lõpuleviimine minu arvates garantiiks uuendusele, muutustega kohanemisele ning seetõttu majanduskasvule ja parematele teenustele, mis on loodud nii, et need vastaksid paremini kodanike vajadustele.

Meie arenevad sotsiaalsed ja majanduslikud tavad tekitavad turul tegutsejatele selgeid katsumusi, aga õnneks oleme Euroopa Liidus juba pikemat aega minu arvates väga järjepideva kaalutletud ja järkjärgulise reformiga postisektorit selliseks arenguks ette valmistanud. Postisektor areneb kiiresti. Uued tehnoloogiad muudavad radikaalselt seda, kuidas me suhtleme. Elektroonilise asendamise fenomen võtab üha rohkem võimust ning selle lihtne põhjus on eurooplaste uued käitumistavad. Lisaks sellele avaldavad mõju ka praegused majandus- ja finantskriisid.

Kui selle kõigega arvestada, head kolleegid, siis kes saaks tegelikult arvata, et selle hoolikalt ellu viidud protsessi äkiline edasilükkamine oleks soovitatav lahendus? Komisjon ei arva nii vähemalt kolmel põhjusel. Esiteks on 1992. aasta rohelise raamatu eesmärkide saavutamine üks tähtis viis, kuidas Euroopa Liit antud sektorit mõjutavast kriisist välja tulla saab: vajame turul tõhusaid ja maailmatasemel tegutsejaid, kvaliteetseid postiteenuseid ning tugevat ja efektiivset õiguslikku raamistikku.

Teiseks oleme loonud nende direktiividega tugeva õigusliku raamistiku, mille aluseks on pädevate riiklike reguleerivate asutuste osalemine, mis teevad regulaarselt koostööd ja on palju tulemusrikkamad. Seetõttu toimub kontrollitud liberaliseerimine. Nende riiklike reguleerivate asutuste ülesanne, Brian Simpson, on ennekõike kanda hoolt selle eest, et need universaalteenuse osutamise kohustused, millele ma väga pühendunud olen, saavad nõuetekohaselt täidetud ja rahastatud.

Viimaks tekitaksid igasugused kõhklused reformi praegusel kaugel jõudnud etapil laialdast õiguslikku ebakindlust, mis ei tooks kellelegi kasu. See ei kahjustaks ainult uusi postiturule tulijaid, vaid ka kõiki teisi, kes selles sektoris tegutsevad. Protsessi edasilükkamine paiskaks meie arvates postisektori olukorda, kus sektor peab lihtsalt ootama ja vaatama, mis juhtub, ilma et saaks midagi teha.

Mõistan täielikult kõiki väljendatud muresid, mis on seotud tööhõive ja töötingimustega. Head kolleegid! Ma tean, kui tähtsad on postiteenused Euroopa tööhõive kontekstis. Tuletan teile meelde, et kolmas direktiiv, mis annab liikmesriikidele märkimisväärsed võimalused liberaliseerimise lepitamiseks sotsiaalsete nõuetega, ütleb – ja see on minu ainus viide tekstile, Brian Simpson –, et ettevalmistuste tegemisel postituru liberaliseerimiseks tuleb võtta nõuetekohaselt arvesse sotsiaalseid kaalutlusi.

Olen nõus, Brian Simpson, et meie kohustus on tagada, et kõik need nõuded ja tingimused täielikult täidetakse. Kui kõik ELi liikmesriigid reformi rakendanud on, esitab komisjon 2013. aastal parlamendile ja nõukogule ametliku hindamisaruande. Enne seda avaldatakse muud uuringud. Peale selle võin teile öelda – et näidata teile, kui tähtsad on teie mured mulle kui volinikule isiklikult ja samuti president Barrosole –, et kuigi ma ei ole selleks kohustatud, kavatsen ma luua 2011. aastal kasutajate arutelurühma. Reguleerivate asutuste rühm on loomisel. Lisaks sellele rühmale kavatsen luua selle kõrvale veel kasutajate rühma, et ettevõtjad, kodanikest kasutajad, ametiühingud, mis väga tähtsat rolli mängivad, ning loomulikult ka parlament, saaksid kokku, et arutleda selle üle, mis reaalselt toimub, kuulda hindajate komisjoni aruandeid ja teha korrapäraselt – kui korrapäraselt, see vajab veel täpsustamist – hindamisi ning pidada arutelusid, et kontrollida, et kõiki neid eri postisektori reforme rakendatakse nõuetekohaselt.

See on garantii, mille ma teile annan. Brian Simpson, head kolleegid! Ma kannan isiklikult hoolt selle eest, et see kasutajate arutelurühm toimiks nõuetekohaselt ja läbipaistvalt.

Markus Ferber, *fraktsiooni PPE nimel* . – (DE) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik, head kolleegid! Teise ja kolmanda postiteenuste direktiivi raportöörina on mul loomulikult väga hea meel, et teema ka sellel parlamendi ametiajal päevakorras on, sest minu arvates on väga tähtis näidata, mida me 1992. aasta roheline raamatu esitamisest alates saavutanud oleme, nagu ka volinik mainis.

Oleme suutnud postiteenuste kvaliteeti kogu Euroopas oluliselt paremaks muuta. Mäletan, et alles kaks parlamendi ametiaega tagasi ütlesin siin täiskogul, et tihtipeale jõudsid puhkajad koju enne seda, kui postkaardid, mis nad oma lähedastele saatsid. Nüüdseks on olukord muutunud. Oleme suutnud piiriülesed postiteenused oluliselt paremaks muuta. Oleme samuti suutnud liikmesriikide postiteenused oluliselt paremaks muuta. Üleeuroopaliselt ühtse universaalteenuse osutamise kohustusega suutsime postiteenuste kättesaadavust oluliselt parandada ning piirkondades, kus tase juba hea oli, suutsime seda taset säilitada. See on samuti tähtis ning seda mainisid ka volinik ja meie komisjoni esimees.

Kolmanda direktiivi rakendumisel, mis tähendab suuremale osale liikmesriikidele täielikku liberaliseerimist alates 1. jaanuarist 2011, on nüüd loomulikult väga tähtis, et see universaalteenus oleks ka alaliselt tagatud. Tahan rõhutada seda, mida on öeldud üheaegse nõude küsimuse kohta, mis oli ka kolmanda direktiivi *conditio sine qua non*, et tulemuseks ei tohi olla töötingimuste halvenemine, vaid see, et olemasolevad sotsiaalsed standardid ja kaitsemehhanismid peavad kehtima liikmesriikides edasi ka pärast 1. jaanuari 2011. Loomulikult kanname selle eest hoolt, et see nii ka oleks.

Me ei piirdu vaid tänase suuliselt vastatava küsimusega, vaid komisjonil on ka kohustus meile aruandeid esitada. Me loeme neid aruandeid väga hoolikalt, lugupeetud volinik, ja vajaduse korral teeme ka vajalikud järeldused.

Saïd El Khadraoui, *fraktsiooni S&D nimel* . – (NL) Austatud juhataja! Täna teid vastuse eest volinik ning täna teid ka selle eest, et te tahate kasutajatega dialoogi astuda! Meie fraktsiooni arvates on aga palju enamat vaja. Kindlasti teate, et me oleme postidirektiivi alati kriitiliselt suhtunud. Sektori tõhususe ja dünaamilisuse parandamine paistab küll kiiduväärt eesmärk olevat, aga minu arvates ei ole kahte äärmiselt olulist elementi piisavalt hästi arendatud või need garanteeritud. Need elemendid on sotsiaalne aspekt – töötingimused – ja universaalteenuse rahastamine, mis peab jätkuma, vähemalt direktiivi kohaselt. Need kaks aspekti on omavahel tihedalt seotud.

Mis sotsiaalsesse aspekti puutub, siis paneme tähele, et pall on küll liikmesriikide väljakupoleel, aga peaaegu üldse ei kasutata võimalusi võrdsete tingimuste loomiseks endiste monopolide ja uute postiteenuste turul osalejate vahel. See on suur viga, sest konkurents ei toimu mitte uuendustegevuse ja uuenduslike kontseptsioonide alusel, vaid pigem kulude kärpimise alusel sektoris, mille tööjõukulud moodustavad ligikaudu 70% tootmiskuludest. Praktikas näeme, et postitöötajaid asendatakse inimestega, kellel on ebakindlad lepingud, väiksemad palgad ja vähem turvalisust. Me ei taha sellist Euroopat!

Universaalteenust – kohustust garanteerida postisaadetiste kojutarnimine igal tööpäeval, kaasa arvatud hõreda asustusega piirkondades – on seni rahastanud monopol. See tähendab, et suured kliendid on panustanud tavakodanikele pakutavasse teenusesse. Praktikas tuleb see asendada nüüd riigiabiga ja seda veel väga tõsisel eelarveolukorras, mis lähiaastatel valitseb ning on põhjust karta, et see olukord muutub raskeks.

Sellest lähtudes esitaksin teile, lugupeetud volinik, järgmised küsimused. Kas olete nõus, et üks direktiivi tähtsamatest eesmärkidest ehk suurema sotsiaalse ja territoriaalse

ühtekuuluvuse saavutamine on selles kontekstis väga raske? Teiseks viitate 2013. aasta aruandele, aga kas te ei saaks lühemas perspektiivis analüüsida üksikasjalikult direktiivi ülevõtmist liikmesriikides, pöörates erilist tähelepanu kahele aspektile, mida ma mainisin: sotsiaalne aspekt ja universaalsus? Viimaseks küsiksin ka, kuidas kavatseb komisjon tugevdada sotsiaalset dialoogi antud sektoris Euroopa tasandil ning teha algatusi, et luua kõikidele sektori töötajatele võrdsed tingimused sotsiaalsfääris?

Gesine Meissner, *fraktsiooni ALDE nimel* . – (DE) Austatud juhataja! Elame Euroopas, kus tahame, et kõik inimesed saaksid õnnelikult koos elada ning et neil oleks juurdepääs kõikidele nende jaoks vajalikele eluvaldkondadele. Nagu te väga hästi teate, toimub Euroopas demograafiline muutus. Tulevikus elab paljudes piirkondades palju vähem inimesi kui praegu. Sellele vaatamata tahame, et kõigile kodanikele pakutakse teenuseid, mille järele nad tarvidust tunnevad ja mida nad vajavad kaasa rääkimiseks. Selle juurde kuulub ka igati tähtis postiteenus, mis peab olema garanteeritud universaalsena.

Esimesena tekib küsimus, kuidas saame tagada teenuse pakkumise kaugemates nappide rahaliste vahenditega maapiirkondades ja veel hinnaga, mida inimesed endale lubada saavad? Vajame nende kirjade kohaletoimetamiseks ka inimesi, kes selle eest mõistlikku palka saavad. See ei ole liikmesriikide jaoks lihtne ülesanne. Oleme aga otsustanud, et just seda me tahame ja teie, lugupeetud volinik, märkсите, et sellega on nõus ka suurem osa liikmesriikidest. Nüüd peame andma kasutajatele ka võimaluse kaebuste esitamiseks. Ma näen aga siin probleemi, mida ei ole veel käsitletud. Direktiivis on öeldud, et kui midagi peaks valesti minema, peab olema organ, millele kodanikud saavad kaebusi esitada. Vajaliku infrastruktuuri ülalpidamine väheste töötajatega ei ole aga eriti lihtne.

Volinik Barnier, ütlesite, et see ametikoht on teie jaoks alles uus ja et kavatsete igal juhul kõike arvesse võtta. Ma usun teid! Peate aga mõistma, et oleme äärmiselt skeptilised, eriti skeptiline on transpordi- ja turismikomisjon. Brian Simpson ütles, et sama juhtus ka raudteepaketi puhul, mille rakendamise jälgimise eest eelmine komisjon vastutas, kus praktiliselt mitte midagi ei rakendatud ja midagi ei juhtunud. Ka muudes valdkondades ei ole asjad läinud alati nii, nagu oleksime tahtnud. Ma tean seda, sest olin eelnevalt ise Saksamaal poliitikas. Tehakse otsuseid, mis on väga head ja millega kõik nõus on, aga siis ei mõtle keegi sellele, et kontrollida, kas neid ikka rakendatakse ja kas rakendamine toimub kiiresti, arvestades Euroopa inimeste ja töötajate huvidega. See on see, mida me teilt tahame! Näidake meile, et me võime teid usaldada! Meil oleks väga hea meel, kui selguks, et see usaldus oli õigustatud.

Isabelle Durant, *fraktsiooni Verts/ALE nimel* . – (FR) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Loomulikult ei vaidlusta ma nende postituru liberaliseerimist puudutavate direktiivide vastuvõtmisprotsessi demokraatlikkust ja läbipaistvust. Ma ei vaidlusta ka asjaolu, et nende rakendamise jälgimine on väga tähtis. Ma arvan aga, et täpselt sama demokraatlik ja läbipaistev on mingil hetkel direktiivi ning selle rakendamise mõjude tegelik hindamine. Ma usun, et liikmesriikide vahel on arvatavasti väikseid erinevusi, aga ma ei usu, et saame rääkida sellest, et muudame postiteenuse paremaks või Euroopa kodanike jaoks paremini juurdepääsetavaks.

Rääkisite põhjendatud ja toetavast suhtumisest. Minu arvates võib põhjendatult öelda, et on näha eraettevõtjate kontsentreerumist ning sellest tulenevalt mingit liiki eraoligopoli tekkimist, mitte avaliku sektori monopoli likvideerimist ja konkurentsi tekkimist, nagu oli kavandatud. Ma ei ole kindel, et see oli ettenähtud tulemus.

Rääkisite protsessi toetamisest. Milliseid reguleerimistavasid kasutusele võetakse? Mul on hea meel, et on olemas reguleerivate asutuste rühm, aga ma tahaksin selget arusaama sellest, mis on head reguleerimistavad, sest süsteemis on palju vigu.

Viimaks, mis Euroopa tööhõive teemasse puutub, siis ühinen oma kaasp Parlamendiliikme Saïd El Khadraoui seisukohaga ning rõhutan, et uued töökohad, mis luuakse, on väga ebakindlad töökohad ja selle asemel toimub reeglina hoopis töökohtade kaotamine.

Mul on hea meel, et loote arutelurühma, kus kõik osapooled saavad omavahel dialoogi astuda. Kui me tahame, nagu teiegi, siseturgu kodanikega lepitada, siis on postiteenuse turu avamine parim toiming, millega näidata, et see on võimalik. Selleks on aga vaja esmalt hinnata iga juhtumi puhul eraldi seni nähtud tulemusi ja tagajärgi. Need ei ole teie ega ka kellegi teise eesmärgid. On viimane aeg hinnata olukorda, enne kui jätkame ja loome hoopis suurema lõhe Euroopa kodanike ning nende postiteenuste vahel.

Cornelis de Jong, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (NL) Austatud juhataja! Volinik Barnier, nagu te äsja mainisite, ütlesite te ametisse astudes, et kavatsete anda siseturule suurema sotsiaalse mõõtme. Oma raportis pani professor Monti sellele samuti suurt rõhku ja see on väga hea. Milline on aga olukord tegelikult? Eile, kui sajad postitöötajad selle hoone ees meelt avaldasid, ütles mulle üks Hollandi postitöötaja, et ta on juba 55aastane, ta on töötanud postiteenistuses alles 20 aastat ning seepärast kardab ta, et ta on üks esimestest, kelle TNT Post järgmisel aastal koondab. Ta ei ole ainus. Hollandi ettevõtja TNT Post koondab kõik oma postitöötajad ainult sellel põhjusel, et ettevõtja peab konkureerima konkurentidega – pange tähele, et nende oma tütarettevõtjate seast –, kes võtavad ajutiselt tööle n-ö paindlikke töötajaid, kes posti palju madalama palga eest kohale toimetavad. Räägime siinkohal enam kui 15 000 elukutselise postitöötaja koondamisest, kes on usaldusväärsed ja kelle käsutusse me oma posti usaldada võime ning kes seda tööd tihtipeale juba aastakümneid teinud on. Lugupeetud Volinik! Miks ei ole te kunagi teinud postituru liberaliseerimise sotsiaalse mõju uuringut, või pigem, miks ei avalda te Euroopa Parlamendile uuringut, mida juba rahastanud olete ja mille võib leida Interneti-aadressilt pique.at? Liberaliseerimisel on dramaatilised tagajärjed kõigile, kes posti saadavad või saavad. Hollandis võib näha olukorda, kus mitmed ettevõtted toimetavad posti kätte mitu korda päevas või keset ööd ja mõnedel päevadel üldse mitte. Enam-vähem kõik postkontorid pannakse kinni. Ja viimane idee, mille teie teenistused – nende seas ka reguleerivate asutuste rühm, mida te mainisite, kuid mille kohta parlamendilt nõu ei küsitud – välja töötama peavad, puudutab kõrgeid lisatariife inimestele, kes elavad saartel või mägipiirkondades.

Lugupeetud volinik! Kas te saadaksite meile viimaks täieliku uurimuse kõikide liberaliseerimise mõjude kohta postitöötajatele ja teenusele endale ning kas te võiksite esitada viivitamatult ettepaneku, et lükata edasi liberaliseerimise alustamise tähtaega, see tähendab moratooriumi, kuni me oleme need andmed saanud? See annaks siseturule sotsiaalse mõõtme.

John Bufton, *fraktsiooni EFD nimel*. – Austatud juhataja! Kui EL nõudis postiteenuse sektori avamist konkurentsile, hävitas see äärmiselt olulise Briti teenuse. Iseseisva riigina haldas meie postkontoreid Royal Mail (Kuninglik Post), mis oli seotud muu hulgas ka riiklike säästude, litsentside, heaolu ja pensionikogumisega.

1975. aastal oli meil 25 000 postkontorit. Nüüd on neid rahvastiku arvu järsule kasvule vaatamata alla 12 000. Pärast seda, kui postkontorid olid sunnitud oma kasumit tootva osa maha müüma, ei saanud need enam ilma valitsuse toetuseta lahti jääda. Tuhanded postkontorid pandi kinni ja kohalikud elanikud jäid ilma tähtsast teenusest.

ELi postiteenuse reform ütleb, et kvaliteetsed postiteenused peavad olema üle kogu liidu kättesaadavad. Suurbritannias meil just nii oligi. Ühtse ettevõtteks oli postiteenus tõhus, hinnad olid kontrolli all ja kõigil oli teenusele juurdepääs. Nüüd on sektor hävitatud ning sellega ka inimeste usk sellesse. See on häbiväärne, et Suurbritannialt võeti tõhusalt toimiv avalik teenus ainult selleks, et rahuldada konkurentsiseadust. Kas järgmisena tahate ka meie riikliku tervishoiuteenuse erastada? Ühendkuningriigil tuleb teha selle direktiiviga erand.

Georges Bach (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Tunnustan Brian Simpsonit õigete küsimuste esitamise eest! Liberaliseerimisprotsess ei ole veel näidanud, et sellega saab täita parema saadavuse ja kvaliteedi eesmärgid ning seda hindadega, mida inimesed saavad endale lubada. Minevikus pakkusid traditsioonilised postiteenused juba head kvaliteeti hea hinnaga. Peame aga ka tunnistama asjaolu, et traditsioonilised postiteenuste pakkujad on samuti kaasaegsemaks muutunud ning tänu sellele on nad suurte ümberkorraldustega oma tõhusust tõstnud.

Minu arvates on äärmiselt tähtis võtta arvesse erinevaid punkte. Äärmiselt tähtis on näiteks, et ka edaspidi austatakse tööõigust ehk teisisõnu töötingimusi ja palka. Seda on võimalik kontrollida ainult kollektiivlepingutega – see on ainus võimalus sotsiaalse dumpingu ärahoidmiseks.

Juba mitu korda on mainitud universaalteenust: kirjade ja pakside kättetoimetamine üle kogu Euroopa. Ootan ka komisjoni universaalteenuse uurimust. Peale selle peab iga riik täitma oma kohustust luua sõltumatu reguleeriv asutus. Lisaks reguleerivatele nõuetele peab see asutus jälgima ka töötajate töötingimusi ning tegelema tarbijate kaebustega. Selle võimaldamiseks vajab nimetatud asutus vajalikku personali.

Kuna elektrooniline kirjavahetus ja Interneti kasutamine ostu- ja müügitehingute jaoks muutuvad üha levinumaks ning kuna pangad, kindlustus- ja reklaamiettevõtjad kasutavad kõik postiinfrastruktuuri, tuleb seda lühemas perspektiivis tugevdada. Nõuan, et komisjon esitaks mõju hindamise, milles on võetud arvesse ka sotsiaalseid aspekte. Tunnustan ka komisjoni kasutajate arutelurühma loomise puhul ametiühingutele, klientidele ja ettevõtjatele, millest volinik Barnier rääkis.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Postiteenuse liberaliseerimine peab toimuma 2011. aastal, kusjuures ELiga pärast 2004. aastat liitunud ja keerulise topograafiaga liikmesriigid võivad lükata oma turgude konkurentsile avamist edasi 2013. aastani.

Postiteenuste sektoris on aga äärmiselt tähtis, et liikmesriigid tagaksid kõikidele Euroopa kodanikele posti kogumise, sortimise, transpordi ja kättetoimetamise olenemata nende elukohast vähemalt viiel päeval nädalas üks kord päevas ning ühe hinnaga kogu liikmesriigi ulatuses, pidades kinni universaalteenuse osutamise kohustustest.

Tahan rõhutada, et isegi praeguse kriisi ajal peavad liikmesriigid tagama postivõrgustike tõhusa töö ning piisava arvu juurdepääsupunktide olemasolu ka maapiirkondades ja hõreda asustusega piirkondades.

Ühenduse postiteenuste siseturu rajamise lõpuleviimist käsitlevas direktiivis on sätestatud, et liikmesriikidel on kohustus määratleda oma enda meetodid universaalteenistuse rahastamiseks, mis annab neile piisavalt paindlikkust. See rahastamine määrab postiteenuste kvaliteedi, head töötingimused postiteenuste töötajatele ning töökohtade, töötajate koolitamise ning sissetulekute garantiid.

Minu arvates on igati vajalik, et komisjon esitaks meile selle aasta lõpus uurimuse postiteenuste liberaliseerimise mõju kohta nendes liikmesriikides, mis on selle sektori täielikult konkurentsile avanud.

Viimaseks tahan ka rõhutada, et postiettevõtjad peavad mitmekesistama oma tegevusi ning pakkuma teenuseid, mis on infoühiskonnale sobilikud.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). - Austatud juhataja! Postiteenuste siseturu rajamine lõpetatakse selle aasta detsembriks. Paljud maapiirkondade elanikud, kellest paljusid ma ise esindan, ning paljud lirimaa ja Euroopa teenistuste töötajad on tõesti mures. Postitöötajad mängivad lirimaa elus tähtsat rolli. Tahan siinkohal neid kõiki tänada ja anda neile au töö eest, mida nad tihti oma kohuseid ületades teevad!

Nagu me kõik teame, on postiteenus midagi enamat kui kõigest majandussektor. See on meie maapiirkondade sotsiaalse struktuuri lahutamatu osa, eriti mu oma riigis, kus 40% elanikkonnast elab maapiirkondades. Postitöötajad on paljudele vanematele inimestele ja isoleeritud kogukondade elanikele heaks sotsiaalse kontakti allikaks. Seetõttu on äärmiselt tähtis, et komisjon tagaks, et õigusaktis sätestatud universaalteenuse osutamise kohustust järgitakse täielikult. Võtan arvesse voliniku märkuse riiklike reguleerivate asutuste kohustuse kohta.

Komisjon peab tagama posti kogumise ja kättetoimetamise klientidele kogu liidu ulatuses, kaasa arvatud maapiirkonnad, vähemalt viiel päeval nädalas vastavalt õigusaktide nõuetele. Mul oli hea meel kuulda, et volinik on pühendunud kasutajate arutelurühma loomisele, millesse kuuluvad loomulikult kodanikud, ettevõtjad, ametiühingud ja parlament.

Mõne aja eest külastas meid siin Euroopa postitöötajate delegatsioon. Usun, et meie kohus on neid esindada ja mis veel tähtsam, meie kohus on esindada kodanikke ja tagada, et neil on olemas universaalteenus, mis neil juba aastaid tagasi olemas oli, kaua enne ELi majandusarengut.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). - (DE) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik, head kolleegid! Seni olen näinud kahjuks väga vähe arengut paremuse poole, mida lubati järgmiseks liberaliseerimisprotsessi etapiks. Hoopis vastupidi, tagasiside, mida parlamendiliikmed saavad näitab, et olukord halveneb. Juba on näha, et postiteenused maapiirkondades harvenevad. Juurdepääs postiteenustele ei ole maapiirkondades – eriti raskesti ligipääsevates asulates – enam garanteeritud.

Töökohti luuakse küll juurde, aga need ei ole täiskohaga töökohad. Nende töökohtadega ei ole võimalik elatist teenida ja parimal juhul on need perele vaid lisaissetuleku allikaks. Kui muidugi vaadata asjale nii, et ainus postiteenuse kasusaaja on reklaamitööstus, siis on loomulikult näha, et edu on saavutatud, sest kahtlemata on selle tööstuse ettevõtluse alus palju kindlamaks muutunud. Universaalteenuse eest, mille eesmärgiks on garanteerida põhiteenuse olemasolu, peavad nüüd maksma liikmesriigid, mis on omalt poolt aga suure surve all, sest neil ei ole enam eelarvelist paindlikkust, et tagada teenuse pakkumine maapiirkondades toetuste abil. Lugupeetud volinik! Sel juhul on mõjuhinnangus pööratud liiga vähe tähelepanu kaudsetele tagajärgedele selles valdkonnas ning selle tõttu muutub tarbijate ja postitöötajate olukord halvemaks.

Sabine Wils (GUE/NGL). - (DE) Austatud juhataja! Kaks postiteenuse liberaliseerimise etappi on juba lõpule viidud. Komisjon ei ole veel avaldanud ühtegi uurimust, mis käsitleks ainult sotsiaalseid tingimusi ja turu avamise mõju postitöötajatele. Ma soovin teada, volinik Barnier, millal see uurimus lõpuks parlamendile esitatakse?

Eile kuulsime paljudelt postitöötajatelt mitmest ELi liikmesriigist, et uued postiettevõtted koondavad juba praegu terveid töötajaskondi ja võtavad nad tööle halvemate tingimustega. Konkurents ja konkurentsipoliitika ei tohi toimuda töötajate arvelt.

Kui komisjon ja parlament tahavad tõesti midagi ELis vaesuse ja tõrjutuse vastu ette võtta, siis tuleb postiteenuse liberaliseerimise kolmas etapp nüüd kohe peatada. Enne seda tuleb uurida, mis on liberaliseerimise tagajärjed postitöötajatele ja universaalteenuse kvaliteedile. Nõuame seetõttu klientide ja postitöötajate huvides postiteenuse liberaliseerimise kolmandale etapile moratooriumi kehtestamist.

Róza Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Arutleme siin väga tähtsa sammu üle, mis on tähtis otsus Euroopa Liidu postiteenuse liberaliseerimise ja terve konkurentsi loomise seisukohalt. Postiteenuste siseturu rajamise lõpuleviimise direktiiv on üks selline otsus. Peame tegema kõik, mis meie võimuses, et direktiiv saaks liikmesriikides nõuetekohaselt ja õigeaegselt rakendatud. Volinik Barnieri vastus näitab selgelt, et ta kavatseb koos liikmesriikidega selle nimel tihedat koostööd teha. Toetan väga komisjoni otsust nimetada ametisse postiteenuste Euroopa reguleerivate organite tööühm, mis koosneb selles valdkonnas tegutsevatest riiklikest reguleerivatest asutustest. Olen kindel, et see aitab kaasa postiteenuste ühtlustamisele. Liikmesriikide postiteenuste turgude avamine sõltumatutele ettevõtjatele on järjekordne äärmiselt tähtis teema ja mul on väga hea meel kõikide komisjoni meetmete üle, millest me siin kuulsime. Need meetmed annavad sõltumatutele ettevõtjatele võimaluse liikmesriikides vabalt tegutseda. Ma olen väga rahul kavaga, mis puudutab direktiivi rakendamise alalist jälgimist. On veel üks probleem: Euroopa identiteet vajab eripäraseid sümboleid. Need sümbrid on ühisraha, lipp ja hümn, kuid samuti oleks Euroopa identiteedi sümbooliks ühendusesisene tasuta rändlus ja ühine kirjamark. Kas selliste meetmete kaalumine ei tuleks kasuks?

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Postiteenuste siseturu rajamise lõpuleviimine selle aasta lõpuks on tähtis samm, kuid nagu mitmed sõnavõtjad juba mainisid, peaks komisjon tegema põhjaliku postiteenuste turu liberaliseerimise mõju hindamise, et kodanike nõudmisi paremini mõista.

Kuidas kavatseb komisjon tagada nende Euroopa kodanike õigused, kes elavad raskesti ligipääsetavates piirkondades, näiteks mägistes või maapiirkondades, nii et nad korrapäraselt posti saaksid, ning millised vahendid kavatseb komisjon selle tagamiseks kasutusele võtta?

Ma ei arva ka, et peaksime kasutama juba olemasolevat direktiivi sotsiaalse dumpingu õigustamiseks. Liikmesriigid peavad direktiivi rakendama ja neil on selleks olemas kõik vahendid.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Austatud juhataja! Postiteenuste konkurentsile avamise küsimus on tekitanud paljudes liikmesriikides muret selle üle, kuidas on võimalik säilitada nende kättesaadavus ja kvaliteet.

Näiteks sellises suures, kuid hõreda asustusega riigis nagu Soome on oht, et konkurents pakub huvi vaid kõige tihedamalt asustatud linnapiirkondades, kus on võimalik saada majanduslikku kasu. Seevastu aga peab ühiskond katma hõreda asustusega piirkondadesse posti kättetoimetamise kulud.

Hõreda asustusega piirkondades on postikulud keskmiselt neli korda kõrgemad kui tiheda asustusega piirkondades. Äärmuslikel juhtudel võib erinevus olla isegi kümme korda suurem. Sellegipoolest on nüüd ka Soomes mõned postiteenused konkurentsile avatud.

Direktiiviga üritatakse kaitsta teenuste standardeid kohustustega, mis kehtestatakse universaalteenuse osutamise kohustusega ettevõtjale. Tahaksin kuulda voliniku seisukohta selle kohta, kuidas on võimalik tõeline ja võrdne konkurents, kui universaalteenuse osutamise kohustusega ettevõtjale kehtivad teenuste kvaliteeti ja standardit puudutavad nõuded on palju rangemad kui konkurentsi puudutavad nõuded? Kuidas tuleb katta universaalteenuse pakkumisega kaasnevad kulud?

Direktiivis on ettepanekuid rahastamisvõimaluste kohta, millest kõige lihtsam on rahastada kaod maksudega. Arvestades riigi rahanduse praeguse olukorraga ei peeta seda aga arvatavasti eriti arukaks teoks. Valitseb oht, et olukord Soomes muutub lausa naeruväärseks. Soomes on universaalteenuse osutamise kohustusega ettevõtja tulus riigiettevõtte, mille ligi 100 miljoni euro suurune aastakasum muutuks sel juhul enam-vähem sama suure summa ulatuses riigi eelarveliseks kuluks, nii et vähesed ettevõtted saaksid teenida linnade ja väikelinnade tulusatel turgudel kasumit. Seda oleks väga raske maksumaksjale selgitada.

Viimaseks tahaksin küsida volinikult, kas selle direktiivi raamistikus on võimalik kehtestada näiteks õigusaktidega riiklikul tasemel postiteenuse osutamise maksu, mida peavad maksma kõik postisektori ettevõtjad, et tagada teenuste osutamine erapooletult ning samuti kasumit mitte andvates piirkondades.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Austatud juhataja! Postiteenused on väga tähtis sidevahend. Need mängivad tähtsat rolli konkurentsivõimes ja sotsiaalse, majandusliku ning territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärkide saavutamises. Seepärast on vastuvõetamatu, et maapiirkondade elanikud ei peaks saama juurdepääsu sama kvaliteetsetele teenustele, kui on antud teistele inimestele. Ka kõige ebasoodsamas olukorras olevatel või kõige isoleeritumalt elavatel inimestel on õigus kvaliteetsetele postiteenustele. Portugalis ja teistes liikmesriikides on vähenenud teenuse juurdepääsupunktide arv maapiirkondades ning vähenenud on ka teenuse kvaliteet. Nende teenuste kvaliteeti tuleb parandada või vähemalt säilitada, kuid see ei tohi kunagi väheneda.

Peale selle peame tagama, et Euroopa õigusaktide rakendamine ei avaldaks negatiivset mõju postitöötajate töötingimustele ja palgale. Me ei ole nõus, et teenuse pakkumise nimel konkureerijad tahavad süüa ära kogu liha ning jätta teistele vaid kondid. Pean silmas näiteks neid ettevõtjaid, kes tahavad pakkuda teenuseid vaid kohtades, kus postiteenuse osutamine on tulutoov, ehk siis suurema asustustihedusega piirkondades.

Seetõttu peab komisjon otsima lahendusi, et kirjeldatud probleemide tekkimist ära hoida ning töötama selle nimel, et tagada küsimusega seotud õigusaktidest kinnipidamine ja vajaduse korral nende õigusaktide täiustamine.

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik, head kolleegid! Meie kaasaegsetes ühiskondades on tõhusad sideteenused äärmiselt olulised nii meie ettevõtjate kui ka Euroopa kodanike elu jaoks.

Sellest seisukohast on postiturgude avamine tõsine proovikivi kogu sektorile, eriti veel olukorras, kus tehnoloogiaareng ja majanduskriisid on nõrgendanud ettevõtteid, mis on ajalooliselt posti kohaletoimetamisega tegelenud.

Nagu paljud mu kaasparlamendiliikmed, nii pooldan ka mina majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse põhimõtet, mille alla ka postiteenused kuuluvad. Postiteenuste laiendatud tööühikute aseesimehena tean ma hästi, millised kartused esinevad üldiste majandushuvide teenuste tuleviku suhtes. Alles eile toimus Strasbourgis meelevaieldus, millest võttis osa ligikaudu 100 postitöötajat.

Minu arvates on äärmiselt tähtis tagada, et postiturgu ei avata töötingimuste ja teenuste kvaliteedi arvelt. 2008. aasta direktiivi eesmärk on tagada kvaliteetne teenus konkurentsivõimeliste hindadega ja luua uusi töökohti. Selle saavutamiseks tuleb seadust põhjalikult rakendada, eeskätt universaalteenuse osutamise kohustuse puhul. Postiteenuse osutajad peavad ka arenema ja oma tegevusi ning seeläbi ka oma sissetulekuallikaid mitmekesistama.

Lugupeetud volinik, me ootame, et Euroopa Komisjon on valvas ja jälgiks rangelt selles majandussektoris toimuvat arengut. Suutsite teostada edukalt suure struktuurilise reformi rahapoliitika koordineerimise valdkonnas – finantsjärelevalves. Olen kindel, et suudate meid kõiki kaasa haarata, et saaksime ka selle tähtsa reformi ellu rakendada.

Juhataja. – Liigume nüüd edasi eelneva registreerimiseta sõnavõttude menetluse juurde.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) 2010. aasta detsember on oluline verstapost postiteenuste siseturu rajamise jaoks Euroopa Liidu riikides, mis avavad oma turud kõikidele postiteenuse pakkujatele ning annavad sellega hoogu konkurentsile antud sektoris. Euroopa on postisektorit juba 1992. aastast alates uuendanud ning viimane direktiiv võeti vastu alles 2008. aastal. Minu arvates on see väga tähtis samm, kui arvestada riiklike postiturgude tugeva monopoolse korraldusega enamikus liikmesriikides, mille tõttu postiteenuste hind ja negatiivne mõju klientidele pidevalt kasvab.

Toetan täielikult Euroopa postituru liberaliseerimist ja privatiseerimist ning riigimonopolide likvideerimist, mille tagajärjel langevad hinnad ja paraneb tavakasutajale pakutavate postiteenuste kvaliteet, ning samuti loodan, et mõju tööhõivele on võimalikult väike.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Esitasin komisjonile ise juunis küsimuse, mis puudutas avalike teenuste liberaliseerimise negatiivset mõju tarbijatele, ning rõhutasin, et mitmete juurdluste järel on leitud tõsiseid puudusi eeskätt postiteenuste sektoris, näiteks hinnatõusud, teenuste kvaliteedi vähenemine ja puuduv läbipaistvus.

Kutsun komisjoni üles analüüsima uuesti nii elektriturgu, nagu tehti 2010. aasta alguses, kui ka postiteenuste turgu, et leida, millises ulatuses saavad tarbijad tegelikult kasu vaba turuga kaasnevatest valikutest, hindades ja kvaliteedist. Kutsun komisjoni ka üles analüüsima töökohtade kvaliteeti postiteenistustes. Nõuan seda seepärast, et aeg ilusate avalduste tegemiseks liberaliseerimise eeliste kohta on möödas. Nüüd on aeg teha enne edasiste sammude astumist otsuseid tegelike tõendite alusel, et teistes liberaliseeritud sektorites tehtud vead ei korduks postiteenuste sektoris.

Mul on väga hea meel kasutajate arutelurühma loomise üle, aga nagu Saïd El Khadraoui ennist ütles, on vaja teha rohkem edusamme. Me ootame teilt palju enamat, lugupeetud volinik! Sellegipoolest peab komisjon lõpetama pimesi edasitormamist.

Marian Harkin (ALDE). - Lugupeetud volinik! Ütlesite meile, et direktiiv annab liikmesriikidele paindlikkust direktiivi rakendamisel, et nad saaksid pidada kinni sotsiaalsetest nõuetest, kuid ma palun teil kui volinikul kanda hoolt selle eest, et neist sotsiaalsetest nõuetest ka tõesti täiel määral kinni peetakse.

Eile hääletas parlament tööhõivepoliitika suuniste üle ja me nõudsimme korralikku tööd. Sellegipoolest kaotatakse üle kogu Euroopa korralikke töökohti postiteenustes. Need töökohad asendatakse ebakindlate ja madala palgaga töökohtadega ning me teame, et selle põhjuseks on postiteenuste liberaliseerimine. Kodanikud ja postitöötajad tunnevad

töökohtade kaotamise pärast tõsist muret ja ma arvan, et parlament ja komisjon ei saa seda enam jätkuvalt eirata.

Ma olen suurelt jaolt maapiirkonnas elava valijaskonna esindaja ning olen saanud palju küsimusi kohustuse kohta, mis puudutab postisaadetiste vastuvõtmist ja kohaletoimetamist viiel päeval nädalas. Ka selles valdkonnas on teil vastutus.

Viimaseks tahan veel lisada, et olen nõus teiste sõnavõtjatega, et vajame moratooriumi direktiivi täieliku rakendamise jaoks. Vahepeal...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtja)

João Ferreira (GUE/NGL). - (PT) Lugupeetud volinik! Igal pool Euroopas võivad inimesed ja postisektori töötajad nõustuda vaieldamatu asjaoluga, et vastupidi sellele, mida postiteenuste liberaliseerimise pooldajad ja edendajad kuulutasid ja ikka veel kuulutavad, on postiteenuste liberaliseerimine toonud kaasa pakutavate teenuste kvaliteedi tõsise languse ja enneolematu rünnaku sektori töötajate õiguste vastu.

Nagu teistes sektoriteski, nii viib liberaliseerimine privatiseerimiseni ning see oleks juba Euroopa tasandil monopol. Tagajärgi on juba näha isegi riikides, kus protsess on veel kaugemale maha jäänud: vähenenud geograafiline kaetus ja levitamissagedus, suuremad hinnad ja sotsiaalne ning tööjõu dumping. Nendel põhjustel on töötajad ja inimesed hakanud ühinema, et võidelda koos selle tähtsa avaliku teenuse privatiseerimise ja hävitamise vastu. Me anname neile au, tunnustame neide eeskujuga ja rõhutame, kui tähtis on nende võitlus. Komisjon peaks neile rohkem tähelepanu pöörama.

Evelyn Regner (S&D). - (DE) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Võtsin just osa paremat õigusloomet puudutavast arutelist. Postiteenuste turu liberaliseerimine on näide juhtumist, kus suuremat osa negatiivsetest tagajärgedest ei oleks olnud, kui oleks tehtud sõltumatu ja usaldusväärne mõju hindamine, nagu ka parema õigusloome raportis öeldi.

Komisjon ei ole veel avaldanud ühtegi uurimust, mis käsitleks ainult sotsiaalseid tingimusi ja postituru liberaliseerimise mõju. Komisjon toetab riiklikke reguleerivaid asutusi ainult selleks, et garanteerida puhas takistusteta konkurents. Te teate, mis on selle tagajärjed: ebausaldusväärsed tarned, madala palgaga ja halva kvalifikatsiooniga töötajad, kohaletoimetamine nüüd vaid kolme päevaga, erinevad hinnad eri piirkondade jaoks. Mul on teile seetõttu üks isiklik küsimus, lugupeetud volinik. Kas see ei pane teie südant verd jooksuma, kui näete, kuidas Prantsusmaa *La Poste* privatiseeritakse vastu ettevõtte juhatuse, ametiühingute ja rahva enda tahtmist?

Inés Ayala Sender (S&D). - (ES) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Nendes riikides, mis on liberaliseerimise alal eesrinnas, nagu Soome, Ühendkuningriik ja Saksamaa, on esinenud järgnevalt puudujääke, ettevõtete kokkuvarisemisi ja tohutult töökohtade kaotamisi, millel puudub selge sotsiaalne alternatiiv.

Kolmas postidirektiiv võeti vastu kolme äärmiselt olulise tingimusega. Esimese tingimusena tuleb garanteerida universaalse postiteenuse osutamise puhul kõikidele territooriumil tegutsevatele postiteenistustele kohustus pakkuda teenust ühe hinnaga ja vähemalt viiel päeval nädalas, mis garanteeriks sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse. Teiseks tingimuseks on sotsiaalse mõju ja töökohtade kvaliteedi hindamine ja jälgimine, sest konkurentsi aluseks ei saa olla sotsiaalne dumping ning seetõttu nõuame, et volinik Barnier tõestaks meile, et direktiivil on olnud tagajärjed, mida parlament nõudis. Viimane tingimus on kasutajate õigused, mille all ei ole mõeldud põhiõigusi, vaid õigusi, mis me neile selle

uue ajastu jaoks lubasime: teave juurdepääsupunktide kohta, teave uute postiteenistuste töomahu kohta, õigus esitada kaebusi...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtja)

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Austatud juhataja! Volinik Barnier! Head kolleegid! Üleminek eraldi liikmesriikide juhitud postiteenustelt üle kogu Euroopa heaks töötavale postiteenusele on algatus, mis tugevdab kõiki piirkondi, ning ma toetan seda.

Sellegipoolest nõuan hoolikat kulude, ajakavade ja tegeliku kasu hindamist. Peame tagama kiire posti kohaletoimetamise, milles arvestatakse ka maapiirkondadega. Tugevdada on vaja eri riike ja piirkondi ühendavaid võrgustikke. Peame pakkuma stabiilset tööhõivet, mitte ebakindlaid töökohti, ja piirama võimalikke pensionileminekuid. Postiteenuse hind ei tohi tõusta ja me vajame...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtja)

Juhataja. – Mind üllatab, et kodukorra kohaselt ei ole küsimuse esitajale antud kindlat aega vastamiseks ja ta peab kasutama selleks eelneva registreerimiseta sõnavõttude menetlust.

Seega annan oma rollis istungi juhatajana Brian Simpsonile kaks minutit sõnavõtuaega, et ta saaks vastata kõikidele sõnavõtnutele.

Brian Simpson, autor. – Austatud juhataja! Ma arvan, et asjaolu, et nii palju inimesi eelneva registreerimiseta sõna võtta tahtis, näitab, kui tähtis on see teema parlamendi jaoks, ning seda ma volinikule rõhutada tahaksingi.

Kuulsin voliniku vastust ja mõnes mõttes olen ma kuulduga rahul, kuid parlament on tõsiselt mures, et postiteenuste liberaliseerimisega tuuakse mõnel juhul liberaliseerimise ja privatiseerimise nimel ohvriks sotsiaalsed tingimused ja töötajate töötingimused ning samuti universaalteenuses olevad teenuse osutamise tingimused.

Seepärast on minu arvates väga tähtis, et me selle talle selgeks teeme, ja loodan, et ta seda ka oma vastuses käsitleb.

Teine punkt, mille ma tõstatada tahan, on vastus fraktsiooni EFD sõnavõtjale ning see puudutab Ühendkuningriiki ja asjaolu, et ta süüdistas kõne all olevat liberaliseerimise protsessi Ühendkuningriigi harupostkontorite sulgemises.

See vale tuleb kohe ümber lükata. Ühendkuningriigi harupostkontorite sulgemine oli Ühendkuningriigi otsus. See otsus tehti seepärast, et Ühendkuningriigi valitsus vähendas harupostkontorite toetusi ja muutis toetuste maksmise meetodi ümber otsetoetusteks. See oli üks peamisi põhjuseid, miks koos Royal Maili (Kuninglik Post) kärbetega pandi Ühendkuningriigis kinni ka harupostkontoreid.

Lõpetuseks tahan öelda, et Ühendkuningriigile erandi tegemise idee on üks naljakamaid asju, mida ma postiteenustest rääkides kuulnud olen. Küsite miks? Mis liberaliseerimisse puutub, siis kõige hezbollahlikum, liberaalsust pooldavam, teeme-kõik-ära-kiiremini-kui-iga-teine- valitsus-suhtumisega valitsus Euroopas oli Ühendkuningriigi oma valitsus, alates Thatcherist kuni Majorini kuni Blairini...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtja)

Michel Barnier, komisjoni liige . – (FR) Austatud juhataja! Head kolleegid! See arutelu on väga tähtis ja ma tänan Brian Simpsonit selle algatamise eest!

Enne põhjalikumate vastuste andmist tahan teha paar märkust.

Esiteks, nagu ma enne ütlesin ja nagu igati peaks objektiivselt tunnistama, ei toimunud see reform, see postiteenuste kontrollitud liberaliseerimine salaja, kiiresti ega suvaliselt. See toimus õigusjärgsete demokraatlike protsesside kohaselt ning kõikide valitsuse toetusel. Paljud teist mängisid selles protsessis tähtsat osa. Brian Simpson, teie olete üks neist inimestest, nagu ka Markus Ferber. Ja ma võiksin nimetada veel palju teisigi nimesid.

Siiani oleme tänaseks jõudnud. Tegemist on järkjärgulise reformiga. Nagu mu teenistused mulle teatasid, on tehtud ligikaudu 20 sektoriviisilist uuringut. Mitte mingit kiirustamist või salatsemist ei ole olnud, Cornelis de Jong. Ka mitte mingit pimesi edasitormamist ei ole olnud, Marc Tarabella. Asjad tehakse ära järkjärguliselt ja etappides. See on esimene märkus.

Teiseks tahan öelda, et ma tean, mis asutamislepingutes ja tekstides kirjas on. Sophie Auconie mainis väga tähtsat terminit: territoriaalset ühtekuuluvust. Võitlesin vana põhiseaduse ja samuti uue Lissaboni lepingu ühe autorina – olin tol ajal Euroopa institutsioonilise reformi volinik – selle nimel, et asutamislepingusse lisatakse sõnad „territoriaalne ühtekuuluvus”. See ei olnud lihtne. On sõnu, millel on tähendus, nagu Lissaboni lepingus on uusi sõnu turvalisuse ja avalike teenuste kaitsmise kohta.

On sõnu, mis on minu jaoks tähtsad, mis on tähtsamad mu isiklikest uskumustest ning mis ma järgmise lausega välja tuua tahaks. Ma ei arva, et Euroopat saab kokkuvõtvalt nimetada suureks vabakaubandusalaks. Euroopa ei ole ainult siseturg. Euroopa on ühine majandus-, sotsiaal- ja inimelu ala. Selle kindla uskumusega tulin ma ka tagasi Euroopa Komisjoni. See on aluseks kogu mu tööle, mida ma oma viieaastase ametiaja jooksul teen. See on kirjas asutamislepingus. Ma ei ole seda unustanud ja vajaduse korral tuletan seda meelde kõigile neile, kes selle unustanud on.

Siis on veel nende direktiivide tekstid, head kolleegid! Kui aus olla, siis ma ei usu, et moratorium või protsessi järsk peatamine teeks midagi paremaks – olen seda Sabine Wilsile ja teistelegi öelnud. Minu seisukohalt looks see ebakindlust, mis oleks kahjulik ettevõtjatele ja kasutajatele ning kõike seda arvesse võttes oleks see vastutustundetu. Olles seda aga öelnud ning kinnitanud sellega, et protsess hakkab toimima, on meie kohustuseks kontrollida, et see ka korralikult toimima hakkab ja et see toimiks vastavalt sellele, mis on kirjas direktiivides ja Euroopa Liidu lepingus.

Georges Bach ja Sophie Auconie mainisid universaalset postiteenust. Tekstides on palju tähtsaid sõnu, mille eesmärgiks on universaalteenuse osutamise tugevdamine. On palju mehhanisme, mis selle teenuse osutamist kaitsevad, ja peame kontrollima, et neid kasutatakse. See kehtib kompensatsioonifondile, tähistustele riigihankelepingute valdkonnas ja muudele vahenditele. Ka neid sõnu ei ole ma unustanud.

Töötingimuste kaasamine on samuti üks tähtsamaid nõudeid, millega tuleb arvestada postiteenuse pakkujate volitamisel või heakskiitmisel. Sotsiaalkaitse puhul – küsimuse selle kohta tõstatasid Cornelis de Jong, Isabelle Durant ja Debora Serracchiani – on kolmandas postidirektiivis selgelt öeldud, et liikmesriigid saavad kasutada tööõiguse vahendeid võimaliku sotsiaalse dumpingu ärahoidmiseks ja nende liikmesriikide ülesanne on pidada kinni subsidiaarsuse põhimõttest ning leida parimad võimalused nõutava tööhõive ja sotsiaalkaitse taseme tagamiseks.

Võiksin tuua veel palju näiteid lausetest ja sõnadest, millega on sätestatud liikmesriikidele, ettevõtjatele ja komisjonile nõuded, millest kinnipidamist parlament ja nõukogu kontrollivad.

Tahan öelda veel paar sõna ühe probleemi kohta, mis mulle endale väga südamelähedane on, sest ma olin 20 aastat väga mägise maastikuga maapiirkonna valitud esindaja ja me teame, kui tähtsad on avalikud teenused väga isoleeritud ja nõrkade inimeste jaoks, kes sellistes piirkondades elavad. Sellest probleemist rääkisid Pat the Cope Gallagher, José Manuel Fernandes, Sophie Auconie ja äsja ka Marian Harkin. Maapiirkondadest rääkides rõhutan, et kui liikmesriigid ei suuda teatud miinimumnõudeid täita, kasutab komisjon kõiki oma käsutuses olevaid vahendeid tagamaks, et liikmesriigid territoriaalse ühtekuuluvuse saavutamise nimel neid peamisi postiteenuseid maapiirkondades siiski osutavad.

Ma mõistan, et peame tegema edusamme ja ei tohi lihtsalt pimesi edasi tormata, aga me peame kandma hoolt selle eest, et tekstides ja asutamislepingutes olevatest sätestest peetakse kinni. Seepärast, austatud juhataja, tulebki kasutada võimalikult hästi hinnangu, uurimuse, aruande ning vajaduse korral ka paranduste tegemise etappe. Saïd El Khadraoui, Silvia-Adriana Țicău ja Sabine Wils mainisid esimesi uurimusi. Võin kinnitada, et sel aastal – selle aasta lõpus, Saïd El Khadraoui – teeme esimese uurimuse, mis annab kõigile asjaomastele osapooltele analüüsi postiturgude viimasest arengust ning hõlmab ka kõige uusimaid trende tööhõives.

See ei ole aga veel kõik. 2013. aastal, kui kõik liikmesriigid on kogu direktiivi rakendanud, esitame parlamendile ja nõukogule ametliku aruande. Siis on veel kasutajate arutelurühm, millest parlament koos ametiühingute, ettevõtjate ja kasutajatega osa võtab. Arutelurühm kuulab ära reguleerivate asutuste rühma avaldused ning uurib põhjalikult komisjoni koostatud mõjuhinnanguid.

Head kolleegid – ja eeskätt pöördun nüüd Róza Gräfin von Thun und Hohensteini, Isabelle Duranti ning teiste poole –, tahan, et te teaksite, et ma olen sama pühendunud kui teie. Loodan tagada nende direktiivide nõuetekohane rakendamine ilma, et kodanikud ja kasutajad kannatama peaksid. Nagu teie, nii olen ka mina pühendunud sellele, et mõjuhinnangud tuleksid objektiivsed, täpsed ja ausad. Kui nüüd aususest rääkida, siis tahaksin korrata midagi, mida Brian Simpson ütles, et peame olema Euroopa vastu ausad. Selle tõttu ongi nii tähtsad need uurimused ja nendega seotud teavitamine, nagu ka nendega kaasnevad arutelud – eeskätt kasutajate arutelurühmas. Ma kannan hoolt selle eest, et oleme Euroopa Liidu ning üheskoos tehtud otsuste vastu ausad.

Kui räägime töökohtadest postiteenistustes, levitamise kvaliteedist, territoriaalsest ühtekuuluvusest, sotsiaalkaitsest, siis milline on Euroopa otsuste mõju? Milline on ettevõtjate tehtud otsuste mõju? Milline on valitsuste poliitiliste otsuste mõju? Peame ütlema, kes mille eest vastutab, mitte panema Euroopa Liidu õlgadele vastutust kõige eest, mis kohapeal juhtub.

See on ka põhjus, miks ma tahan, et see arutelu ja hindamine kuni lõpuni toimiks ja see – Isabelle Durant, austatud kolleegid – on ka põhjus, miks ma isiklikult kasutajate arutelurühma loomist juhendan. Teen seda selleks, et demonstreerida komisjoni ausust ja eesmärgitunnet valdkonnas, mis on meie siseturu kui ühise majandus- ja sotsiaalelu ala südames ning millele ma pühendunud olen ja mille eest ma ka vastutan.

Juhataja. –Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub kümne minuti pärast.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Liam Aylward (ALDE), *kirjalikult.* – (GA) Postiteenuste siseturu rakendamise tähtaeg on lähenemas. Ei ole tähtis, kui palju konkurentsi see direktiiv linnades ja väikelinnades juurde loob, sest igal juhul vähendab see tõsiselt postiteenuste kvaliteeti maapiirkondades. 40% Iirimaa inimestest elavad maapiirkondades ja kaugemates maapiirkondades elavatele inimestele on postiteenuse olemasolu hädavajalik. Tihti ei ole postiteenuse osutamine nendes piirkondades tulus.

Kuidas tagab komisjon, et oluliste teenuse osutamist väikestele kaugemates piirkondades asuvatele kogukondadele ei lõpetata ning et posti kogumine ja kohaletoimetamine nendes piirkondades jätkub vastavalt universaalteenuse osutamise kohustusele? Arvestades sellega, et kõige tulusamad on ettevõtete vahelised tarned ning postiteenuse osutamine linnades ja väikelinnades, siis kuidas on võimalik tagada, et uued ettevõtjad ei jäta tähelepanuta kliente ja teenuseid nendes kaugemates mittetulusates piirkondades? Sellel direktiivil võib olla suur sotsiaalne mõju kindlatele kogukondadele ja postitöötajatele. Need probleemid tuleb veel enne direktiivi rakendamist lahendada.

Sandra Kalniete (PPE), *kirjalikult.* – (LV) Euroopa Liidu tugevus peitub liidu ühtsuses. Euroopa Liit on maailma juhtiv piirkond, mis on tegutsenud määratletud põhimõtete kohaselt juba üle 50 aasta. Me oleme tugevad, sest me oleme olnud ühtsed ja näidanud üles solidaarsust. Euroopa Liidu suuremad liikmesriigid on austanud väiksemate liikmesriikide huvisid ja tugevama majandusega riigid on toetanud nõrgema majandusega riike. Me ei tohi nendest põhimõtetest loobuda. Prantsusmaa kavatsus müüa Mistral-klassi sõjalaevu Vene Föderatsioonile, mis alles kahe aasta eest ründas Gruusiat, ühte Euroopa Liidu ja NATO partnerriiki, on mitme liikmesriigi elanikkonna seas meelapaha tekitanud. Ma ei sea kahtluse alla Prantsusmaa õigust selliste tehingute sõlmimiseks. Sellegipoolest kutsun Prantsusmaad üles pidama kinni ELi ja NATO põhimõtetest, millest Prantsusmaa on seni kinni pidanud ja millest see kindlasti ka tulevikus kinni pidada kavatseb. See tehing valmistab muret NATO ja ELi Prantsusmaa partneritele, kes on alati vastastikuse solidaarsuse põhimõttest lähtunud. Lühemas perspektiivis võib see tehing küll rahalist kasu tuua, kuid pikemas perspektiivis võib see vähendada Euroopa julgeolekut või halvendada liikmesriikidevahelisi suhteid, mis ELi nõrgendaks. Partneri seisukohta ei tohi ignoreerida, eriti siis, kui kõne all on nii tähtis teema nagu ELi liikmesriikide sõjaline julgeolek. Me ei tohi lubada, et teised riigid selliste tehingutega meie ühtsust nõrgendavad. Ärgem unustagem, et meie lähimad sõbrad ja liitlased ei ole mitte idas, vaid Euroopa Liidus! Ärgem hüljakem põhimõtteid, millest me seni lähtunud oleme! Ühtselt jääme tugevaks!

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Tahaksin alustada Poolaga, mis on tänu kaheaastasele üleminekuperioodile eelisolukorras. Juhin sellele olukorrale tähelepanu seepärast, et nii anti meile võimalus täiustada teatud lahendusi ja mehhanisme, mida teised liikmesriigid juba kasutavad. Tuleks välja tuua, et kuni 50 grammi kaaluvad kirjad, millest väga suur osa saadetakse postiga, on täiesti ilma piiranguteta, kuigi tihti on tegemist ametlike või õiguslike kirjadega, mille saatmine toimub riigile antud vastutuste raames. Seega tekib küsimus, kuidas kavatseb komisjon veenda liikmesriike, et need võimaldaksid liberaliseerimise raames nii tähtsate teenuste osutamist eri ettevõtjatel nii, et samal ajal oleks tagatud ka riigile ja kodanikele stabiilsus ning turvalisus. Tõsiseid kartusi tekitab ka piisava sotsiaalkaitse küsimus.

Postiteenust osutavad ettevõtted on tavaliselt suured ettevõtted, mille käsutuses on arvestatavad inimressursid. Kas seetõttu ei ole argessiivse hinnapoliitika ja sellega kaasneva kulude kärpimise tulemuseks mitte töötajate arvu vähendamine? Teenuste kvaliteedi seisukohalt kerkib esile küsimus, kas hinnategur ei too endaga kaasa standardite langemist? Postiteenuste toimimine sõltub ka kohtadest, kus saab kirju saata ja vastu võtta, nende kohtade arvust ja nende ligipääsetavusest. Mulle ei valmista muret suurlinnad. Väikelinnad ja eeskätt maapiirkonnad võivad aga kaotada täielikult juurdepääsu postiteenustele.

Jutta Steinruck (S&D), kirjalikult. – (DE) Kogemused riikidest, kus liberaliseerimine juba toimunud on, näitavad, et postiteenuste liberaliseerimine on järjest süvenev langus. Konkurents ei tohi toimuda töötajate ehk siis palga ja töötingimuste arvelt. Euroopa postiteenistuste töökohtade kvaliteet peab säilima, sest ainult nii on võimalik garanteerida universaalteenuse osutamine kõigile. Postiteenused peavad olema olenemata elukohast kõigile võrdselt kättesaadavad – see peab olema põhiõigus.

Komisjoni kohustus on kaitsta Euroopa Liidu kodanikke sotsiaalse dumpingu eest ja säilitada tööstandardeid. Seni ei ole aga midagi tehtud. Euroopa turgude avamine ei tohi käia käsikäes sotsiaalkaitse õiguste kaotamisega. Me ei ole nõus liikmesriikide sotsiaalsüsteemide vahelise konkurentsiga. Nõuan moratooriumi kehtestamist seniks, kuni sotsiaalsed mõju on uuritud, kuni kogu postituru sotsiaalingimused on kindlad, kuni universaalteenuse rahastamine on tagatud ja kuni on leitud viis, kuidas võtta konkurentsi aluseks kvaliteet ja turu-uuendus. Liikmesriigid peavad andma postiteenuste täielikule juurdepääsetavusele õiguslikud garantiid.

(Istung katkestati kell 11.50 ja jätkus kell 12.00)

ISTUNGI JUHATAJA: Jerzy BUZEK

president

4. Presidentuuri avaldus

Juhataja. – Head kolleegid, mul on teile kurb uudis! Tahan paar sõna öelda.

Itaalia maffiaorganisatsioon Camorra mõrvas pühapäeval Angelo Vassallo, 57aastase Campania piirkonnas asuva Pollica linnapea, kes oli parajasti teel koju. Teda tunti ka keskkonnalinnapeana, sest ta tegi kõvasti tööd, et oma piirkonna looduskeskkonda paremaks muuta.

Angelo Vassallo kaitses enda omavalitsust alati organiseeritud kuritegevuse mõjude eest. Tal oli oma linna kodanikega väga inimlik suhe. Me ei tohi alahinnata organiseeritud kuritegevuse rolli mõnes liikmesriigis. Peame solidaarselt kokku hoidma ja selle kurja juure meie ühiskonnast välja rookima, et Angelo Vassallo surm ei oleks olnud asjatu.

Peame tema mälestuseks minutilise leinaseisaku.

ISTUNGI JUHATAJA: Libor ROUČEK

asepresident

5. Hääletused

Sajjad Karim (ECR). - Austatud juhataja! 48 tunni pärast, kui miljonid moslemid tähistavad veel ramadaanikuu paastu lõppu ja maailm meenutab 11. septembri

terrorirünnakuid, kavandatakse USAs Florida osariigis koraani põletamist. Nii USA administratsioon kui ka Vatikan on selle teo hukka mõistnud. Loodan, et sama teeb ka täiskogu.

(Aplaus)

See äärmuslik koraani põletamine on vaid ühe mehe ja tema järgijate kavatsus. Tema tegusid ei tohi siduda läänemaaailma või kristlusega. Moslemitele kogu maailmas tuleb öelda, et koraani põletamisega ei saavuta too kirikuõpetaja midagi. Tema enda riik ja usk on ta isoleerinud. Ainult reaktsiooniga suudab saada mingit laadi väärastunud tunde, et midagi on saavutatud.

(Pikk aplaus)

Gerard Batten (EFD). - Austatud juhataja! Sajjad Karimi märkuste teema tähtsusest hoolimata ei saa ma aru, kuidas sai olla tegemist kodukorda puudutava märkusega. Kui keegi teine oleks tõusnud, et märkust teha, siis oleksite talt küsinud, mis artikli alusel nad sõna võtta tahavad. Öelge mulle palun, kuidas see oli kodukorda puudutav märkus?

Juhataja. – Gerard Batten, see oli kodukorda puudutav märkus, sest sellega anti täiskogule teavet.

5.1. Parem õigusloome (A7-0215/2010, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (hääletus)

5.2. Romide olukord Euroopas (hääletus)

– Pärast hääletust lõike 8 üle

Hannes Swoboda (S&D). - Austatud juhataja! Tahaksin lisada järgmise muudatusettepaneku lõikena 9a. Tekst oleks järgmine: „leiab, et romide olukord Euroopas ei tohi kuidagi mõjutada Rumeenia ja Bulgaaria peatset ühinemist Schengeni alaga ega ka nende riikide kodanike õigusi”. Loodan, et täiskogu toetab muudatusettepanekut!

– Pärast hääletust

Gerard Batten (EFD). - Austatud juhataja! Panin tähele, et paljud inimesed näitasid plakateid. Ma saan aru, et see rikub kodukorda, aga te ei öelnud selle kohta midagi. Kui nad saavad oma plakatit näidata, siis kas ma võiksin ka enda oma näidata? Sellele on kirjutatud: „Öelge Euroopa Liidule ei!”

(Fraktsiooni EFD aplaus)

Kas me võiksime palun kasutada ühiseid eeskirju, mis kõigile kehtivad? Kas see oleks võimalik?

Juhataja. – Ma arvan, et me saime teie mõttest aru. Kõik teavad ja panid ka tähele, et te ütlete Euroopa Liidule ei.

5.3. Eakate pikaajaline hooldus (hääletus)

5.4. Jordani jõe olukord, eelkõige alamjooksu piirkonnas (hääletus)

6. Võltsimisvastast võitlust käsitleva kaubanduslepinguga seotud läbipaistva menetluse puudumine ning lepingu võimalik taunitav sisu – Naistevastase vägivalla vastu võitlemise Euroopa aasta väljakuulutamise (kirjalikud deklaratsioonid) (vt protokoll)

Juhataja. – Head kolleegid! Enne kui te lähete, on mul veel kaks teadaannet. Tekst on tšehhi keeles ja ma loen selle tšehhi keeles ette.

Juhataja. – Kirjalikule deklaratsioonile (kodukorra artikkel 142) 0012/2010 võltsimisvastast võitlust käsitleva kaubanduslepinguga seotud läbipaistva menetluse puudumise ning lepingu võimaliku taunitava sisu kohta, mille esitasid parlamendiliikmed Françoise Castex, Zuzana Roithová, Alexander Alvaro ja Stavros Lambrinidis, on andnud allkirja parlamendiliikmete enamus.

Kirjalik deklaratsioon edastatakse vastavalt kodukorra artiklile 123 deklaratsioonis nimetatud adressaatidele ning avaldatakse istungi vastuvõetud tekstide väljaandes. Allakirjutanute nimed avaldatakse protokollis.

Kirjalikule deklaratsioonile (kodukorra artikkel 142) 0020/2010 naistevastase vägivalla vastu võitlemise Euroopa aasta väljakuulutamise kohta, mille esitasid parlamendiliikmed Marc Tarabella, Barbara Matera, Marije Cornelissen, Ilda Figueiredo ja Antonyia Parvanova, on andnud allkirja parlamendiliikmete enamus.

Kirjalik deklaratsioon edastatakse vastavalt kodukorra artiklile 123 deklaratsioonis nimetatud adressaatidele ning avaldatakse istungi vastuvõetud tekstide väljaandes. Allakirjutanute nimed avaldatakse protokollis.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Austatud juhataja! Tahan lihtsalt väljendada oma heameelt selle üle, et nii paljud kaasparlamendiliikmed andsid oma allkirjad deklaratsioonile naistevastase vägivalla vastu võitlemise Euroopa aasta väljakuulutamise palve kohta. Meie arvates on see väga tähtis ja me loodame, et Euroopa Komisjon arvestab selle avaldusega. Tänan kõiki, kes osa võtsid!

Juhataja. – Head kolleegid! Järgmine päevakorrapunkt on selgitused hääletuse kohta. Nendel, kes oma hääletuse kohta selgitust anda ei soovi, palun ma istungisaalist vaikselt lahkuda, et saaksime selgitustega jätkata.

7. Selgitused hääletuse kohta

Raport: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0215/2010)

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Austatud juhataja! (...) samm selles suunas, et ELi kodanikud hakkaksid paremini mõistma tekste, mida me vastu võtame. Palju on veel teha vaja, kuid on äärmiselt tähtis, et me sellega pidevalt tegeleksime.

On selge, et peame leidma viisi, kuidas tasakaalustada omavahel kaks erinevat õigussüsteemi: anglosaksi õigussüsteem ja Mandri-Euroopa Rooma õigusel põhinev süsteem.

Tähtis on ka mõjuhinnaangut käsitlev lõik. See on äärmiselt tähtis lõik, mis peab kajastuma ka riiklikus õiguses. Mis sellesse puutub, siis pean rõhutama, et neis on tõsiseid puudusi. Väga oluline on küsimuse juurde tagasi tulla ja ma olen kindel, et me teeme seda juba varsti.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Et inimesed Euroopa Liitu tunnistaksid, vajame kindlasti lihtsaid selgeid õigusakte, millest inimesed aru saavad. Sellegipoolest on Euroopa Liidu toimimise aluseks ka usaldusväärsed õigusaktid. Seetõttu peaks Euroopa institutsioonide põhiteemaks olema Euroopa õigusloomeprotsessi lihtsustamine. Selle üks oluline aspekt on meie ettevõtjate halduskoormuse vähendamine. Sellega anname uut hoogu majandusarengule ja uuendusele. Siiski ei leia Euroopat veel igalt poolt, kus seda kuulutatakse, vähemalt mitte minu riigi kogemuste järgi. Komisjon peab olema valvas ja kandma hoolt selle eest, et liikmesriigid ei kehtesta õigusakte, mis ületavad Euroopa nõuded.

Daniel Hannan (ECR). – Austatud juhataja! Siin istungisaalis on hetki, mil päevakord on lausa naljanumber. Raport „parema õigusloome” kohta tuleb samadelt institutsioonidelt, kes on muutnud selle maailmajao üheks ülereguleeritumaks ja kõige vähem konkurentsivõimelisemaks blokiks meie planeedil ning kes on andnud meile ühise põllumajanduspoliitika bürokraatliku õudusunenäo ning ühise kalanduspoliitika ökoloogilise katastroofi.

Aga ma proovin olla konstruktiivne. Mul on hea ettepanek parema õigusloome jaoks: üritagem mitte kasutada õigusaktide koostamisel ilukõnet! Üritagem mitte kasutada täiskogu põhikirja selleks, et näidata, et me oleme kenad inimesed, et me hoolime töötusest, et me hoolime romadest või pikematest töötundidest või millest iganes! Riigi karmikäeline sekkumine ei ole harilikult parim viis probleemide lahendamiseks. Palju parem oleks, kui laseksime teha otsuseid võimalikult lähedal inimestele, keda need mõjutavad.

Seega on minu tagasihoidlik ettepanek parema õigusloome jaoks järgmine: paneme eksperimendi nimel parlamendi ukseid järgmiseks kuueks kuuks kinni, ärme võtame mingeid õigusakte vastu ja vaatame, kas meie valijad hakkavad kaebama!

Resolutsiooni ettepanek (B7-0492/2010) – Resolutsiooni ühissettepanek (RC-B7-0493/2010)

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Täna mälestame Slovakkias holokausti ohvreid. Slovaki riigi ajal saadeti üle 100 000 juudi, roma, homoseksuaali ja füüsilise puudega inimese Slovakkias kontsentratsioonilaagritesse. Just sellel põhjusel toetasin täna resolutsiooni ettepanekut, mida ma ise ka tõlkima juhtusin, sest minu arvates on äärmiselt tähtis, et Euroopa Parlament annaks märku, et me ei taha midagi sellist ei tänapäeva Euroopas ega ka tulevikus. Oleme elanud Euroopas üle kaks suurt sõda ning nüüd, eriti arvestades veel sellega, et Prantsusmaa on alustanud laiaulatuslikku Rumeeniast pärit romade tagasisaatmist nende päritolumaale, on viimane aeg näidata, et sellised asjad on lihtsalt vastuvõetamatud ja selle resolutsiooni ettepaneku poolt hääletamine aitab seda sõnumit edasi anda. Austatud juhataja, ma tänan kõiki parlamendiliikmeid, kes meie resolutsiooni toetasid!

Joe Higgins (GUE/NGL). – Austatud juhataja! Toetan resolutsiooni, millele andis allkirja ka Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete fraktsioon.

Romade kogukonna tagakiusamise ja väljaajamisega on Prantsusmaa president Nicolas Sarkozy ja tema valitsus näidanud üles väga tülgastavat künismi. Kõige selle taga seisab vaid vähemusse kuuluva rõhutatud kogukonna julm ärakasutamine selleks, et juhtida tähelepanu eemale katastroofiliselt majandus- ja sotsiaalpoliitikalt.

President Sarkozy poliitika on viinud Prantsusmaal massilise töötuseni ja paljude töölisklassi perede marginaliseerimiseni. President Sarkozy valitsus ründab nüüd süstemaatiliselt Prantsuse töötajate elukvaliteeti ja Prantsuse inimeste pensioniõigusi. President Sarkozy

ja tema valitsus on Prantsuse keskklassi ning rahvusvaheliste suurettevõtjate esindajad ja nad üritavad meeleheitlikult teha ühest haavatavast kogukonnast patuoinast, millega juhtida tähelepanu enda ebapopulaarsusest eemale.

Annan au tuhandetele prantslastele, kes möödunud laupäeval selle poliitika vastu meelt avaldasid ning kutsun Prantsuse töötajaid üles järgima oma tugevat solidaarsuse traditsiooni, kus kõik vähemuste kogukonnad ja töörahvas võitleb ühes koos inim- ja kodanikuõiguste kaitsmise ning parema tuleviku eest, ning mitte laskma end selle künismiga petta.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Hääletasin ennekõike oma enda fraktsiooni resolutsiooni poolt, sest selles oli pakutud välja lahendusi, mitte poliitilise arvamuse stigmatiseerimist. Kahjuks ei võetud seda resolutsiooni ettepanekut vastu.

Mis puudutab resolutsiooni ettepanekut, mille esitas Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis ja teised nende poliitika pooldajad, siis hääletasin mõnede tekstis olevate punktide poolt, mis minu arvates konstruktiivsed olid. Pean eeskätt silmas suulist muudatusettepanekut, mille kohaselt romade olukord Euroopas ei tohi mõjutada Rumeenia ühinemist Schengeni alaga.

Hääletasin ka lõike 10 teise osa poolt, milles nõuti tõhusat horisontaalset koordineerimist, et tagada tulevikus tõhus reageerimine säärase olukordade puhul ning lõike 16 teise osa poolt, milles kutsutakse komisjoni ja liikmesriike üles austama romade põhiõigusi ja nende rakendamist.

Hääletasin ka põhjenduse L poolt, milles on öeldud, et liikmesriikides tuleks suurendada romade esindatust valitsusstruktuurides ja avalikus halduses. Ma ei saanud aga hääletada terve resolutsiooni ettepaneku poolt, sest minu arvates on see demagoogiline.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Välisränne on Euroopas tõsine probleem. Igal aastal saabub Euroopasse 900 000 sisserändajat. Romade probleem on Euroopa-sisene, sest nende ränne liikmesriikide vahel ei küündi sadadesse tuhandetesse vaid tuhandetesse. See ei tähenda aga, et tegemist ei ole tõsise probleemiga.

Toetan Euroopa Parlamendi resolutsiooni romade olukorra kohta Euroopas. Minu arvates on väga positiivne, et probleemi käsitletakse üleeuroopalise probleemina. Isolatsioonis ei saa romade probleemi tõhusalt lahendada. Lahenduse leidmiseks tuleb kasutada Euroopa vahendeid ja teadmisi, eeskätt riikides, kus romasid on palju.

Romade ränne ja repatrieerimine ei tohi muutuda poliitiliseks probleemiks. Vähemuste õigusi ei tohi rikkuda. Õigused ja kohustused peavad aga kehtima ka nende vähemustele endale, mitte ainult liikmesriikidele.

Tunne Kelam (PPE). - Austatud juhataja! Hääletasin EPP resolutsiooni poolt, sest selle tekstis oli antud romade parema sotsiaalse kaasatuse probleemile konstruktiivne ja põhjalik Euroopa lahendus.

Selle asemel et kasutada romade sotsiaalset ja majanduslikku olukorda vahendina poliitiliselt motiveeritud rünnakute tegemiseks teatud seaduskuulekate valitsuste vastu, nagu Prantsusmaa ja Itaalia valitsus, pakub EPP välja Euroopa romade strateegiat.

Probleemi ühest liikmesriigist teise tõstmine ei aita meil vajalikke vahendeid leida. Seda saame teha ainult üheskoos probleemile konstruktiivselt lähenedes.

Jens Rohde (ALDE). - (DA) Austatud juhataja! Meie Taani liberaalne partei otsustas hääletada romasid puudutava resolutsiooni ühisettepaneku poolt mitte niivõrd seepärast, et meie arvates on resolutsiooni tekst suures osas liiga emotsionaalselt laetud ja selles olevad rünnakud on põhjendamata, vaid pigem seepärast, et meie arvates on põhjust seada kahtluse alla see, miks Prantsusmaa otsustas nii järsku romasid välja saatma hakata. Mis sellesse puutub, siis meie arvates ei ole midagi, mida uurida Taanist või Saksamaalt väljasaatmiste kohta. Taani tegutses reeglite järgi ja kui Saksamaa ei saa saata koju nüüdseks lõppenud sõja põgenikke, siis kaob põgeniku staatuse põhimõte ja maailmas tekib täiesti uus õiguslik staatus. Pean ütlema, et Taani liberaalne partei on oma võitluses Taani ja Saksamaa vastu suunatud õigustamata kriitika vastu on olnud ebameeldivalt üksi. Meie ei toetanud ei sotsiaaldemokraadid ega Sotsialistlik Rahvapartei. Ei, nad hoopis lubasid rikkuda oma riigi ja meie naaberriigi mainet vaidluses, mille jaoks ei ole mingit dokumenteeritud õigustust. Minu arvates on see häbiväärne. Lõpetuseks tahan rõhutada, et viimane sõnaselge märk niinimetatud kriitikast Taani ja Saksamaa vastu eemaldati kindlasti tänase hääletusega.

Gerard Batten (EFD). - Austatud juhataja! Ma ei hääletanud mitte ühegi kõne all oleva resolutsiooni poolt, sest ma ei tunnista põhimõtteliselt Euroopa Liidu demokraatlikku legitiimsust ning ma ei hakka seda kunagi tunnistama.

Loomulikult peavad iseseisvad riigid saama ise otsustada selle üle, kes tohivad nende territooriumile tulla ja kes ei tohi ning mis on selle aluseks. ELi riigid loobusid sellest õigusest, kui tunnistasid ELi õiguse ülevõimu, eeskätt inimeste vaba liikumist käsitleva direktiivi 2004/38/EÜ vastuvõtmisega.

Prantslased ei saa kahte asja korraga. Nad ei saa olla Euroopa Liidu täisõiguslikud liikmed ja samal ajal Rumeenia mustlasi diskrimineerida.

Kui see prantslastele ei meeldi, siis ma soovitan neil võtta omaks Ühendkuningriigi Sõltumatuse Partei poliitika, milleks on Euroopa Liidust lahkumine ja oma iseseisvuse tagasisaamine.

Jaroslav Paška (EFD). - (SK) Romasid puudutava resolutsiooni ettepaneku vastuvõtmisega on Euroopa Parlament ja Euroopa Komisjon minu arvates tunnistanud väga õigesti oma vastutust romade olukorra eest Euroopa Liidus. Oma riigist saadud kogemuste põhjal tahaksin ma aga juhtida tähelepanu sellele, et romade integratsioonile tõhusaid lahendusi otsides ei piisa vaid sellest, et pakume rahalist abi või materiaalseid kaupu nende materiaalse olukorra paremaks muutmiseks. Palju olulisem on õpetada romadele, et piisava elatustaseme säilitamiseks on vaja suuremaid pingutusi, et saada võimalikult hea haridus ja alaline töökoht. Ainult läbi hariduse ja sotsiaalse integratsiooni vabanevad romad oma häbistavast positsioonist meie ühiskonnas. See ülesanne on raske ja ma loodan, et tuleme sellega toime.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Austatud juhataja! Hääletasin selle poolt, et kõikidel Euroopa Liidu liikmetel peavad olema võrdsed õigused. Nende hulka kuuluvad ka romad.

Mõistan, et mõnede, näiteks Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni liikmete arvates on selle resolutsiooni ettepaneku puhul rohkem tegemist vahendiga poliitilisteks meetmeteks Prantsusmaa vastu. Jah, tõepoolest, me peame vaatama asju nii, et me ei rakendaks poliitikat vahendina, vaid seepärast, et Euroopa Liit on väärtustel loodud ühendus ja et me näitame, kui pühendunud oleme põhimõttele, et peame vastutama meie kõige haavatavamate rahvastikurühmade eest.

Me teame, et hetkel on paljudes Euroopa riikides romade sotsiaalne osalemine väga madalal tasemel ja et sellel põhjusel ongi probleemi lahendamine eurooplaste ja Euroopa Liidu

kodanike ühine ülesanne. Meil ei ole mingit legitiimsust, kui selgitame väljaspool Euroopat, kuidas tuleks läheneda inimõigustele, kui me Euroopa Liidus romade olukorda rahuldavalt lahendada ei suuda.

Loodan, et Euroopa Parlament suhtub sellesse kui konkreetse meetmesse. Loomulikult on parlament korraldanud eri väikesetasemelisi katseprojekte romade ühiskonda integreerimise edendamiseks hariduse jmt kaudu. Vahetevahel aga paistab, et täiskogu ei taha eraldada oma eelarvest rahalisi vahendeid selliste projektide elluviimiseks, vaid annab selle raha pigem Kreekale või mõnele muule riigile või isegi Euroopast väljajäävatele riikidele.

Peame romade probleemi Euroopa Liidus lõplikult lahendama. See tähendab, et peame näitama üles usaldusväärsust ja põhiväärtusi, mille alusel Euroopa Liit toimib.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Austatud juhataja! Kuulasin tähelepanelikult Hannu Takkula sõnavõttu ja pean ütleva, et tegelikult on eraldatud väga suuri mitmekümne miljardi euroni küündivaid assigneeringuid, millest on aga seni kulutatud vaid 9 miljardit.

Minu arvates lõikavad president Sarkozy ja Prantsuse siseminister Brice Hortefeux, kes olid kord ise Euroopa Parlamendi liikmed, selle resolutsiooni ettepanekuga nüüd seda, mida nad ise külvasid. Nemad toetasid meie piiride avamist, nemad sõlmisid need lepingud, nad vahetevahel isegi kirjutasid või edendasid neid ja vähemalt nüüd peaksid nad aru saama, et paika pandud nõrgad tõkked, ajutised lahendused, mis lubasid romadel Prantsusmaale elama jääda alles pärast 2013. aastat, on kõik aia taha läinud.

Aga kõige vastuvõetamatum on meie kolleegide suhtumise juures minu arvates see, et diskrimineerimise vastu võitlemise ettekäändel toimub tegelikult põliste enamusrahvuste süstemaatiline diskrimineerimine või, kui nende oma sõnu kasutada, stigmatiseerimine. Vähemuste kaitsmine on küll hea, aga kas te ei arva, et vahetevahel võib tekkida nende vähemuste oma käitumise tõttu kultuurilisi, käitumis- või muud liiki probleeme, mille tõttu nende integratsioon tegelikult võimalik ei ole? Äkki teeksime nendele vähemustele teene, kui me ka need probleemid esile tooksime? Seda tasuks ju vähemalt korra proovida.

Philip Claeys (NI). – (NL) Austatud juhataja! Mind hämmastab, kui kergemeelselt täiskogu vasakpoolsed selliste terminitega nagu „kollektiivne väljasaatmine” ümber käivad, kui jutt käib toimikutest Prantsusmaal, mida hinnatakse individuaalselt iga juhtumi puhul eraldi, ja inimestest, kes said abi, et nad saaksid vabatahtlikult kodumaale naasta. Liikmesriigil on tõepoolest õigus ja kohustus jõustada õigusriigi põhimõtetele rajatud riigis kehtivaid eeskirju ning võtta kasutusele vajalikud meetmed võitluseks ebaseadusliku sisserände ja sellega kaasnevate probleemidega. Igal juhul peitub üks oluline vahend selle probleemi lahendamiseks roma kogukondades endis. Tahan mainida Hollandi endise eluaseme, elamukvartalite ja integratsiooni ministri ning sotsialisti Eberhard van der Laani memorandumit, milles on muu hulgas öeldud, et romade seas on kuritegevuse tase ebaloomulikult kõrge, koolist puudumiste sagedus enneolematu ning lapsi kuritarvitatakse kerjamise ja kuritegelike tegevuste jaoks. Sotsialist Eberhard van der Laani sõnul eraldavad romad end selle positsiooniga Hollandi ühiskonnast. Seepärast on vaja teha palju tööd. Austatud juhataja, ma tean, et siin parlamendis ei ole seda eriti populaarne öelda, aga romadel, nagu kõigil teistel inimestel, on oma õigused, kuid ka kohustused.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Kuigi Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni resolutsiooni ettepanek on palju paremini tasakaalustatud, ei hääletanud me selle poolt ühel olulisel põhjusel, millele tahame teie

tähelepanu juhtida. See põhjus on üleskutse Euroopa Komisjonile kiirendada Rumeenia ja Bulgaaria ühinemist Schengeni alaga.

Me leiame – ja sellele probleemile juhtisime tähelepanu juba laienemise ajal –, et need riigid ei ole veel võtnud vastu ranget ID-kaartide väljastamise ja rahvuse tunnistamise kontrollimise poliitikat.

Kas komisjon ja parlament teavad, et nende riikide isikutunnistusi saab omandada väga lihtsalt ka Euroopa-välistes riikides, mis võimaldab liikumisvabaduse tõttu Schengeni alasse ebaseaduslikult siseneda? Sellele probleemile tuleb palju tähelepanu pöörata ning asjaolu, et vastuolus terve mõistusega tahetakse Schengeni ala laienemist ilma seda tegemata, on täiesti vastutustundetu.

Lõpuks tahaksin loota, et meie järgmisel kohtumisel ütleb vähemalt üks nendest heategijatest Euroopa Parlamendi liikmetest, kes romasid nii väga toetavad, et ta võttis enda juurde elama kena roma pere, keda ta nüüd ülal peab, sest Euroopa Parlamendi liikme palgaga saavad nad seda endale lubada. Ei ole üldse raske näidata ka tegudega, mitte ainult sõnadega, et olete heategija.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Ma ei toetanud vastu võetud resolutsiooni ettepanekut, sest minu arvates ei anna see Euroopa romade küsimusele lahendust ning samal ajal rikub see Euroopa Liidu riikide vahelist poliitilist õhkkonda. Meie suutmatuse lahendada romade probleeme, võib võtta kokku järgmise lausega. Me teame, mida me ei taha, aga me ei tea, mida me tahame. Me ei taha karistada mitte kedagi kellegi teise tegude eest, sest nad kuuluvad samasse rahvusrühma. Me ei taha siiski ka, et mõned inimesed arvaksid, et seadus neile ei kehti. Me ei taha sundida kedagi oma kultuurist loobuma, aga me ei saa ka lubada, et rahvusliku identiteedi nimel rikutakse koosseksisteerimise aluspõhimõtteid. Prantsuse valitsus teab, mida ta ei taha. Kuni see ei ole seadust rikkunud, ei ole ka alust süüdistusteks. Kui see on seadust rikkunud, siis peavad kohtud selle üle otsustama. Veel üks lühike märkus sel nädalal Pariisis toimunud kohtumise kohta. Mul oleks hea meel, kui need riigid, millelt oodatakse positiivset lahendust romade probleemile, oleksid selliste kohtumiste puhul esimeste kutsutute seas.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Austatud juhataja! Andsin ka oma hääle resolutsiooni ettepanekule, mis parlamendis häälteenamusega heaks kiideti. Resolutsioonis on käsitletud väga olulist õiguslikku punkti, millega tehakse väga selgeks, et ühtegi piirangut ei saa siduda rahvusega. Vastutus peab põhinema eranditult isiklikul käitumisel ning see on õiguslik aluspõhimõte. Romasid tuleb kohelda nagu kõiki teisi Euroopa Liidu kodanikke. See tähendab, et nad peavad seadusest kinni pidama ja kui nad seadust rikuva, peavad nad kandma vastutust nagu kõik teised. Me ei saa lubada olukorda, kus rahvust saab kasutada põhjendusena, et keegi ei pea seaduse rikkumise korral vastutama. Asja iva seisneb selles, et piirangute kehtestamisel ei tohi võtta kunagi aluseks rahvust, sest piirangute kehtestamine peab põhinema eranditult isiklikul käitumisel.

Resolutsiooni ettepanek (B7-0491/2010)

Marian Harkin (ALDE). - Austatud juhataja! Tahan lihtsalt öelda, et ma toetan resolutsiooni ettepanekut eakate pikaajalise hoolduse kohta.

Arvestades praeguste demograafiliste muutustega, on eakate pikaajalise hoolduse küsimus kindlasti Euroopa küsimus, ja olgugi et peamiselt on tegemist liikmesriikide vastutusega, on see olukorra iseloomu ja ulatuse tõttu Euroopa küsimus ning sellena on seda tõepoolest ka tunnistanud.

Üks resolutsioonis tõstatatud küsimus, mida ma täielikult toetan, on vajadus võtta arvesse mitteametlike hooldajate vajadusi. Nead teevad suure osa hooldustööst, mida eakad vajavad. Liikmesriigid peavad astuma konkreetseid samme nende toetamiseks ja kaitsmiseks koolituse, ajutist puhkust võimaldava asendushoolduse ning töö- ja pereelu ühitamise meetmete kaudu.

Üks teine resolutsiooni punkt, mida ma esile tuua tahaksin, on nõue, et kõikides liikmesriikides oleks tagatud pikaajaliselt hooldatavate inimeste põhiõiguste kaitse. Lisaks selle kaitse tagamisele peavad liikmesriigid tagama ka osutatavate teenuste kvaliteedikriteeriumide kehtestamise ja järgimise.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Tahan väljendada oma täielikku toetust asjaolule, et eakate pikaajalist hooldust käsitlevale resolutsiooni ettepanekule pööratakse nii palju tähelepanu. Arvestades ebasoodsate demograafiliste muutustega Euroopas, on selles valdkonnas vaja viivitamatut tegutsemist. Lisaks sellele, et aitamise eakatel olla aktiivsed ja tagame neile vajaliku hoolekande, ei tohi me unustada neid inimesi, kes neid hooldavad. Tihti on tegemist inimestega, kellel ei ole muud abisaamise allikat, sest lisaks eaka inimese hooldamisele peavad nad ka tööl käima. Neid kahte rolli ei ole lihtne omavahel ühitada. Pean silmas maapiirkondades elavaid peresid, kes peavad tihti kandma hoolt nõrga tervisega pereliikmete eest. Nende inimeste õiguslik olukord vajab reguleerimist. See julgustab teisi kandma hoolt eakate eest, kes tahavad väärikalt vananeda. Ma arvan, et me kõik tahaks seda.

Resolutsiooni ühisettepanek (RC-B7-0484/2010)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Austatud juhataja! Kahjuks oli resolutsiooni ettepanek minu arvates ühekülgne. Arvestades olukorraga Lähis-Idas, peaksime meele pidama, et seal on üks demokraatlik riik, millel on Euroopaga ühised väärtused: Iisrael. Demokraatia, inimõigused ja arvamusvabadus on seal olulised väärtused.

Seepärast on väga oluline, et me piirkonna olukorrale vaadates ka olukorda üldiselt vaataksime ja ei kavatseks ühel või teisel viisil ainsale sealsele demokraatlikule riigile kahju teha.

Kahjuks jäi aga Jordani jõe olukorra üle arutledes selline mulje. Me kõik teame, et piirkonna veevarud on piiratud. Teame ka, et niisutus- ja veekogumissüsteemide rajamisega on Iisrael teinud suuri jõupingutusi, et anda nii Iisraeli kui ka nn Palestiina territooriumide elanikele juurdepääs veele ning võimaldada seal põllumajanduse toimimist.

Loodan, et meie hoiak on konstruktiivne. Loodame, et teeme hetkel käimasolevatel rahuläbirääkimistel edusamme. Meie hoiak piirkonna suhtes peab olema konstruktiivne ja toetav. Me ei tohi Iisraeli süüdistada.

Kirjalikud selgitused

Raport: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0215/2010)

Sophie Auconie (PPE), kirjalikult. – (FR) Kuidas saaks keelduda hääletamast sellise pealkirjaga raporti poolt? Kuidas on võimalik mitte rõhutada, et on vaja koostada õigusakte, mis on lihtsad, läbipaistvad ja millest Euroopa kodanikud aru saavad? Täpsemalt öeldes toetan täielikult seda omaalgatuslikku parlamendi raportit. Esiteks selle pärast, et peaksime alati pürgima paremate õigusaktide koostamise poole, ning teiseks selle pärast, et selles

on toodud esile mitmeid tähtsaid probleeme. Üks nendest probleemidest puudutab Euroopa Komisjoni mõjuhinnanguid, mille sõltumatus ja usaldusväärsus peavad olema garanteeritud.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) Parem õigusloome on saanud Euroopa Liidu tõhusa toimimise vältimatuks eelduseks ning võib aidata olulisel määral kaasa majanduskriisist ülesaamisele ja majanduskasvule. ELi institutsioonide tegevuse nõuetekohaseks kohandamiseks kodanike, ühisturul tegutsevate ettevõtjate ning riigi- ja kohalike asutuste ootustele, ning tagamaks, et otsuseid tehtaks nii kodanikulähedaselt kui võimalik. Toetan resolutsiooni sätteid, mille kohaselt on vaja toetada õiguskeskkonna parandamise protsessi, mille eesmärk on Euroopa Liidu õiguse suurem läbipaistvus, tõhusus ja järjepidevus. Komisjonil kui õigusakte algataval institutsioonil on oluline rolli kvaliteetsete õigusakti ettepanekute ettevalmistamise protsessis, ettevõtjate halduskoormuse ja halduskulude vähendamise alal ning samuti koostöös liikmesriikidega tagamaks, et ELi õigust nõuetekohaselt rakendatakse.

Carlos Coelho (PPE), kirjalikult. – (PT) See algatus on nähtud ette subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete rakendamise analüüsimiseks, et tagada nendest kinnipidamine Euroopa Liidu ettepanekutes. Subsidiaarsus on dünaamiline ja arenev põhimõte, millega on võimalik Euroopa Liidu meetmeid vajaduse korral laiendada ning mis piirab meetmeid, kui need enam õigustatud ei ole.

Proportsionaalsus on juhtpõhimõte Euroopa Liidu ainuvolituste ja jagatud volituste rakendamise taga, mis ei tohi minna eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale. Valdkonnas paistavad silma kaks uuendust: mõjuhinnangu nõukogu loomine ning Lissaboni lepingu jõustumine, mis annab riikide parlamendiliikmetele tähtsa rolli otsustada nende kahe põhimõtte rakendamise üle, kasutades *ex ante* poliitilist kontrolli, mis tähendab, et ettepanek võidakse läbi vaadata või isegi eemaldada, või *ex post* õiguslikku kontrolli, mis tähendab pöördumist Euroopa Kohtu poole, kui on kahtlus, et neid põhimõtteid on rikutud. Sellise hindamissüsteemiga saab Euroopa Liit paremaid seadusi luua, oma ettepanekuid analüüsida ja õigustada ning kvaliteeti, täpsust ja läbipaistvust täiustada. Mul on hea meel näha, et mõjuhinnangute süsteem ootuspäraselt toimib, ning toetan analüüsi protsessi tugevdamist.

Robert Dušek (S&D), kirjalikult. – (CS) Lidia Joanna Geringer de Oedenbergi raport on seotud komisjoni 15. ja 16. aruandega parema õigusloome kohta, mis hõlmavad 2007. ja 2008. aastat, kolmanda strateegilise ülevaatega õigusloome parandamise kohta (jaanuar 2009) ja halduskoormuse vähendamise tegevusprogrammiga (oktoober 2009). Raportöör nõuab subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete rangemat jõustamist Euroopa õigusloomes, et anda liikmesriikidele võimalus rakendada oma õigusloomet puudutavad volitused ning tagada oma kodanike ootuste täitumine. Mis õigusaktide mõju hindamisse ja halduskoormuse vähendamisse puutub, siis nendes valdkondades on vaja täiendavaid jõupingutusi. Raportis juhitakse tähelepanu asjaolule, et 32% EList tulenevast halduskoormusest on põhjustatud Euroopa õiguse liiga rangest rakendamisest liikmesriikides, mis ületab ELi õigusaktide nõuded.

Uutes liikmesriikides on need probleemid väga levinud. Olen rahul asjaoluga, et raportis oli viidatud Euroopa kodanikualgatusega loodud uutele võimalustele. Lissaboni lepingu jõustumisega on Euroopa Liidu kodanikele antud esimest korda võimalus mängida Euroopa õigusloomes aktiivset rolli. Raport annab panuse meie õigusloometegevusele ning ma olen selle heakskiitmise poolt.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult . – (PT) Hääletasin paremat õigusloomet käsitleva raporti poolt, sest selles propageeritakse põhimõtet, et eurooplased vajavad lihtsaid, läbipaistvaid ja arusaadavaid õigusakte. Väga tähtis on ka vähendada halduskoormust ja hinnata kõikide komisjoni uute ettepanekute majanduslikku, sotsiaalset ja keskkonnamõju ning see, et mõjuhinnangute üle teostaks järelevalvet sõltumatu välisasutus, mis annab oma tegevusest aru Euroopa Parlamendile.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult . – (PT) Toetan täielikult jätkuvaid jõupingutusi, et luua eurooplastele õigusakte, mis on lihtsad, läbipaistvad ja arusaadavad. Hästi kavatsatud deklaratsioonidest, põhjalikest uurimustest ja arvukate institutsioonide selgetest aruannetest hoolimata kannatavad Euroopa õigusaktid ikka veel puuduste all, mida tihti esile tuuakse: liiga suur maht, sobimatu keerukus, ebaselgus ja pidev tagasisaatmine.

See asjaolu mitte ainult ei jäta eurooplasi Euroopa tasandil tehtavatest otsustest kaugele, vaid annab alust ka tihtipeale mitte eriti mõistlikeks või karmideks vaidlusteks Euroopa sissetungimise üle sellistesse asjadesse, mille üle Euroopa tasandil otsuseid või seadusi ei tehtaks, kui oleks tagatud hoolikam subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttest kinnipidamine. Seetõttu on resolutsioon õigel teel.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult . – (PT) Resolutsiooni teema on parem õigusloome, mis hõlmab subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid, mis on Euroopa Liidu hea toimimise tagamiseks asendamatud ning mille juurde kuulub näiteks õigusloome protsessi kohta mõjuhinnangute koostamine, olemasolevate õigusaktide lihtsustamine ja kodifitseerimine ning Euroopa õigusest tuleneva halduskulude 25% vähendamine 2012. aastaks.

Selle valdkonna kõige tähtsamad aspektid on Lissaboni lepinguga kasutusele võetud Euroopa kodanikualgatus, mis annab kodanikele võimaluse osaleda aktiivselt Euroopa õigusloomeprotsessis; asjaolu, et Euroopa Parlamendil on seadusandliku tavamenetluse raames võrdsed õigused nõukoguga ning liikmesriikide parlamentide kaasamine järelevalvesse subsidiaarsuspõhimõtte kohaldamise üle. Selles kontekstis, Lissaboni lepingu artikli 225 tingimuste kohaselt ning kuna minu arvates on see hea näide paremast õigusloomest, tegin omaalgatusliku raportiga ettepaneku koostada konkreetne direktiiv biojäätmete kohta, mille täiskogu juulis häälteenamusega vastu võttis. Loodan, et komisjon annab sellele peagi vastuse.

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult . – (FR) Ma mõistan, kui tähtsad on selged õigusaktid, ettevõtjate halduskoormuse vähendamine, mõjuhinnangute kvaliteet ning asjaolu, et mõjuhinnangutega tuleb arvestada, mida tihtipeale aga üldsegi ei tehta, ning ennekõike mõistan, kui tähtis pidada iga Brüsselist tuleva õigusakti puhul kinni subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttest. Teisest küljest aga on minu arvates väga kahetsusväärne, et vaatamata asjaolule, et raportis juhitakse tähelepanu sellele, kuidas liikmesriigid õigusakte n-ö kuldavad, ei ole raportis mainitud väga huvitavat teavet, mida võib lugeda seletuskirjast. Tuhandetest kehtestatud õigusaktidest on ainuüksi 72 ELi õigusaktiga kehtestatud 486 teavituskohustust, mistõttu liikmesriikides võeti vastu enam kui 10 000 rakendusakti. Mulle tundub, et see teave näitab hoopis midagi vastupidist, et kogu selle kurja juureks on hoopis Euroopa Komisjonist tulev ülereguleerimine. Mis veelgi olulisem, mul tekib küsimus, kas subsidiaarsuse põhimõttest kinnipidamine ei ole kõigest formaalsus, sest asutamislepinguga on loodud valdkonnad, milles Euroopa Liidul on eksklusiivsed pädevused ja mida ei saa mingil juhul kahtluse alla seada, kuid samal ajal paistab, et kõigis teistes

valdkodades ei saa teatud riikide parlamendid ikka veel kasutada täielikult oma selleteemalisi volitusi.

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjalikult . – (FI) Filosoof Schopenhauer ütles, et peaksime kasutama tavalisi sõnu ja ütlema ebatavalisi asju. Paljud inimesed, poliitikud ja eeskätt õigusloojad teevad aga just vastupidist. Arvatavasti ei saa nad sellest ise arugi. Just sellel põhjusel ongi õigusloome tava jätkuv läbivaatamine ja täiustamine Euroopa Liidu jaoks äärmiselt tähtis. Hääletasin Lidia Joanna Geringer de Oedenbergi õigusloomet käsitleva raporti poolt, sest selles on tõstatatud tähtsaid küsimusi õigusloome paremaks muutmise kohta. Esiteks peab parlament pidama meeles oma kohustust, sest liiga tihti on ELi õigusloojate tahe olla tähelepanu keskmes viinud olukorrani, kus mõni mõistlik direktiiv on takerdunud parlamendi arutelude käigus tehtud üksikasjalike muudatusettepanekute tõttu. Schopenhaueri põhimõtte kohaselt ei tähenda lihtsad ja läbipaistvad õigusaktid, et need on oma sisu poolest vähem väärt. Keerukuse ja sõnaväanamisega varjatakse tihtipeale hoopis ideede puudumist. Teiseks tahan tõstatada õigusaktide mõju hindamise küsimuse. Mõnede tähtsate õigusloomega seotud algatuste puhul, näiteks heitkogustega kauplemise direktiiv, on ajalugu näidanud, et mõjuhinnangutes esines tõsiseid vigu. Inimesed peavad olema täpsed, eriti keskkonda puudutavate õigusaktide koostamisel, kus probleemi lahendamine ühes kohas võib tekitada uue probleemi kusagil mujal. Nagu resolutsioonis öeldud, peab komisjon mõjude objektiivseks hindamiseks konsulteerima süstemaatiliselt ja põhjalikult kõigi huvitatud pooltega. Ma arvan, et VKE test, millele komisjon oma sisesuunistes alguse pani, on teretulnud areng. Kolmandaks peame mõistma, et riigiasutused mängivad halduskoormuse vähendamise seisukohalt tihti väga olulist rolli. Minu riigi ametlik masinavärk on põhimääruste rakendamisel nii põhjalik, et tihti on tagajärjeks halduskoormuse kasvamine. Liikmesriikide vastutust selles ei saa ignoreerida.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult . – (FR) Selles tekstis on ainuke hea punkt üleskutse pikendada tööturu osapooltega komisjoni õigusloomega seotud ettepanekute üle peetavate konsultatsioonide tähtaega. Kõik ülejäänud on õõvastav. Tekstis tunnustatakse Edmund Stoiberi juhitud töörühma tööd. Rühm koosneb aga ärim meestest, kes propageerivad halduskoormuse vähendamist, tuues ettekäändeks dereguleerimist. Tehakse ettepanek piirata kodanikualgatuse õigusi, mis on tühine vahend, mis Lissaboni lepinguga meie iseseisvale rahvale jäeti. Kinnitatakse ka, et liikmesriikide parlamendid peavad esitama oma seisukohad komisjoni ettepanekute kohta kaheksanädalase tähtaja jooksul.

Olgugi et tekstis on rõhutatud, et Euroopa õigusaktid peavad olema arusaadavad, ei ole kusagil mainitud probleemi, et suurem osa komisjoni ja töörühmade dokumentidest on saadaval ainult inglise keeles. Mida muud saabki oodata kogult, mille liikmetest suur osa ei nõua üldsegi õigust olla tõeline parlament?

Nuno Melo (PPE), kirjalikult . – (PT) ELi käsitletud teemade keerukus tähendab, et enamikul juhtudel on vastuvõetud õigusaktid liiga keerulised ja need ei ole suurele osale Euroopa rahvastikust piisavalt arusaadavad. Seepärast on vaja koostada lihtsaid, läbipaistvaid ja meie liikmesriikide kodanike jaoks arusaadavaid õigusakte. Samuti on vaja praeguse kriisi taustal leida mehhanisme, millega on võimalik vähendada märgatavalt ELi õigusloome protsessiga kaasnevaid suuri kulusid, et saaksime olla esimesed, kes annavad head eeskujuga ELi eelarve kasutamise alal.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult . – (DE) Raportis väidetakse, et Lissaboni leping tugevdab liikmesriikide parlamentide rolli, aga tegelikult pidid liikmesriigid oma pädevustest veelgi

suurema osa Brüsselile loovutama. Ka argielus on tegelikke olukordi, mis näitavad, et piiriüleselt on õiguse valdkonnas ikka veel probleeme.

Selle näiteks on juhtumid, kus lahutavad paarid on kahe eri liikmesriikide kodanikud ja kus vähemalt mõned ELi liikmesriigid suutsid leppida kokku kohtutele antud volituste reguleerimise suhtes. Või Euroopa keskkonnamõju hindamise valdkonnas, kus liikmesriigid lükkasid rakendamist edasi, et minna mööda nõudest suuremahulistele projektidele, nagu Temelini tuumaelektrijaama laiendamine. Nüüd võib küll paista, et kõige mõistlikum on koostada mõjuhindang ja halduskoormuse vähendamise ning õigusaktide lihtsustamise eesmärk on samuti teretulnud, aga EL on seda juba aastaid teinud, kuid kodanikud ning ettevõtjad ei ole näinud erilisi tulemusi. Tõenäoliselt ei muuda raport seda olukorda ning sellel põhjusel hoidusin ma hääletamisest.

Rolandas Paksas (EFD), kirjalikult . – (LT) Hääletasin paremat õigusloomet käsitleva raporti poolt, sest minu arvates on parem õigusloome Euroopa Liidu efektiivse toimimise eeltingimus ning see on ka meie kodanike õigus, mida ei ole võimalik saavutada ilma selgete õigusaktideta, millest avalikkus aru saab. Reguleerimispoliitika keskkonna parandamine Euroopa Liidus hõlmab mitmeid küsimusi, näiteks mõju hindamine, halduskoormuse vähendamine ning kehtivate õigusaktide lihtsustamine ja ühtlustamine. Eriti olen nõus alates 2005. aastast elluviidava komisjoni programmiga Euroopa Liidu õigusaktidest tuleneva halduskoormuse vähendamiseks, mille eesmärk on vähendada koormust 2012. aastaks 25%. On oluline vähendada Euroopa Liidu ettevõtete tegevuskulusid, et võimaldada neil edukalt tegutseda ka rasketes majandustingimustes ja olla konkurentsivõimeline ülemaailmsel tasandil, samuti tuleb riiklike haldusorganite tegevuskorda tõhusamaks muuta. Peame keskenduma asjatutele teavitamisnõuetele ja rakendama väikeettevõtlusalgatuses esitatud ainult-üks-kord-põhimõtet. Elektroonilised sidevahendid annavad suurepärase võimaluse halduskoormust vähendada. Tõlgenduserinevuste ja n-ö kuldamise vältimiseks on vajalik ELi institutsioonide aktiivne koostöö liikmesriikidega. Komisjoni sõnul on 32% EList tulenevast halduskoormusest põhjustatud mõnede liikmesriikide otsustest, mis ületavad ELi õigusaktide nõuded, ning nende liikmesriikide ebaefektiivsest haldusprotsessist. Ei tohi ka unustada, et konsulteerimine kõigi huvitatud pooltega, eelkõige tööturu osapooltega, on õigusdokumentide ettevalmistamisel ülimalt tähtis.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult . – Toetasin tugevalt seda raportit, mis rõhutab, et tingimata on vaja õigusloomet, mis on lihtne, läbipaistev ja Euroopa Liidu kodanikele arusaadav, ning et Euroopa Liidu institutsioonid peavad ettepanekuid koostades austama subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtet. Raport rõhutab komisjoni kui õigusakte algatava institutsiooni olulist rolli kvaliteetsete õigusloomega seotud algatuste ettevalmistamisel.

Parlament kohustub tegema kõik võimaliku, et neid ettepanekuid vastavalt ettenähtud õigusloomega seotud menetlusele kontrollitaks. Lisaks rõhutab raport ka liikmesriikide koostöö olulisust selle õiguse nõuetekohase rakendamise tagamisel.

Oreste Rossi (EFD), kirjalikult . – (IT) Toetame tugevalt komisjoni aruannet subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte rakendamise kohta, sest selles on nähtud ette mõjuhindangute koostamine valmivate direktiivide puhul.

Need mõjuhindangud, mille aluseks peavad olema tõsiseltvõetavad sõltumatud uurimused kulude ja kasu kohta, on äärmiselt tähtsad, et vältida valikute tegemist, mis paneksid

kodanike ja ettevõtjate õlule liigse koormuse. Ennekõike peame aga vältima, et uued ELi õigusaktid ei looks juurde uut halduskoormust.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult . – (PT) Parem õigusloome on saanud tähtsaks eeltingimuseks Euroopa Liidu heale toimimisele ning Euroopa õiguse nõuetekohasele kohaldamisele, lähtudes läbipaistvusest, tõhususest ja järjepidevatest otsustest. Lissaboni lepingu jõustumisega uuesti määratletud subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete õige rakendamine peab aitama kaasa Euroopa kodanike jaoks lihtsamate ja järjepidevate õigusaktide loomisele, et otsuseid saaks võtta vastu Euroopa tasandil nii, et need on eurooplaste parimates huvides. Lissaboni lepingu kohaselt peab Euroopa Parlament tegema koostööd nõukoguga ning julgustama liikmesriikide parlamentide kaasamist järelevalvesse subsidiaarsuspõhimõtte kohaldamise üle.

Lisaks peab Euroopa Liidu õiguskeskkond toetama ka edaspidi mõjuhinnanguid ja vähendama halduskoormust. Nagu on kirjas raportis, mille poolt ma hääletasin, saab õigusakte muuta reaalselt paremaks ainult halduskoormuse vähendamisega ja Euroopa õiguse tõhusa rakendamisega liikmesriikide õiguses ning samuti tõhusate mõjuhinnangutega, milles on arvestatud majandus-, sotsiaal- ja keskkonnavaldkonnaga.

Iva Zanicchi (PPE), kirjalikult . – (IT) Hääletasin Lidia Joanna Geringer de Oedenbergi raporti poolt, sest selles on rõhutatud vajadust luua lihtsaid ja selgeid õigusakte, millest ELi kodanikud paremini aru saavad.

Selles valguses on paremat õigusloomet käsitleva raporti põhieesmärgid subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte austamine, õigusloomega seotud ettepanekute kohta nõuetekohaste mõjuhinnangute koostamise tähtsus, halduskoormuse vähendamine ning õigusaktide lihtsustamine ja kodifitseerimine. Tuleb samuti märkida, et lihtsamad ja arusaadavamad õigusaktid on kesksel kohal ka edusammude tegemiseks ELi majandus- ja sotsiaalpoliitika määratlemisel.

Resolutsiooni ettepanek (B7-0492/2010) – Resolutsiooni ühisettepanek (RC-B7-0493/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjalikult . – (PT) Andsin poolthääle resolutsioonile, mille esitas Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis romade olukorra kohta Euroopas, sest mulle valmistavad suurt muret Prantsusmaa sammud roma kogukonna vastu ning loomulikult pooldan ma selle protsessi viivitamatut lõpetamist. Prantsusmaa alustas roma vähemusse kuuluvate Euroopa kodanike kollektiivse väljasaatmisega augustis. Roma kogukond on Euroopa Liidu suurim rahvusvähemus, mille populatsioone on mitmes ELi liikmesriigis.

Asutamislepingu kohaselt on Euroopa Liidu kodanike õigus vabalt reisida ja asuda elama igal pool Euroopas üks Euroopa kodanikuõiguse alustaladest. Ma ei mõista seetõttu Euroopa Komisjonis olevat surmvaikust. Komisjon oleks pidanud reageerima ning selgitama, et Euroopa kodanike väljasaatmine liikmesriigist on seaduslik ainult avaliku korra tagamise eesmärgil, seda tuleb hinnata individuaalselt, see peab olema proportsionaalne ohuga avalikule korrale ning kunagi ei tohi olla tagajärjeks rahvusvähemuse kollektiivne karistamine. Võime ka küsida, kas rahaliste vahendite kasutamine nn vabatahtliku lahkumise õigustamiseks ei kujuta endast mitte kodanike vabaduse manipuleerimist ja seadusevastast meetet, millega üritatakse vältida, et seda saaks määratleda väljasaatmisena.

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Tahan öelda romasid puudutava arutelu kohta ühte asja: peame tegema lõpu ebaolulistele vaidlustele, mis puudutavad ainult Prantsusmaad, ja rääkima eurooplastena sellest Euroopa probleemist, mis nõuab Euroopa lahendust. Praegune arutelu näitab hästi, milliseid raskusi meil on veel Euroopa probleemide lahendamisega eurooplastena, mitte ühe või teise liikmesriigi kodanikena. Eurointegratsioon tähendab ennekõike ühiste väärtuste jagamist, mis annavad meile teatud vabadused, kaasa arvatud liikumisvabaduse, aga ka teatud kohustused, kaasa arvatud kohustus järgida elamisõigusega kaasnevaid tingimusi. Täna peame reageerima integratsiooni vajava rahva kannatustele. Kannatustele, mida kasutatakse ära mitmed maffiasarnased võrgustikud ning mis ei taga muud elatise teenimise võimalust peale kerjamise, varastamise ja prostitutsiooni. See on põhiprobleem, mis täna lahendamist nõuab.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (EL) Euroopa Parlamendi resolutsiooni ettepanekud väljendavad Euroopa ühesuunalist teed toetavate poliitiliste jõudude silmakirjalikkust, kes valavad romade olukorra ja tagakiusamise pärast krokodillipisaraid. Euroopa Komisjon otsustas üldsuse reaktsiooni valguses panna probleemi uurimiseks kokku eritöörühma. Nad arvavad, et see rahustab üldsuse protesti selle diskrimineerimispoliitika suhtes ning piirab Prantsuse ja Itaalia valitsuste otsuseid saata romad välja. Kapitali poliitilised esindajad, kes vaheldumisi liikmesriike juhivad ja üheskoos ELi otsuseid teevad, usuvad, et nende valitsuste otsuste hukkamõistmine vabastab nemad ja ELi vastutusest romade vastu suunatud pideva ja süstemaatilise diskrimineerimise eest.

See diskrimineerimispoliitika on aga kapitali imperialistliku riikidevahelise liidu südames. Mida haavatavam on ühiskonnarühm ja mida suurem on kapitali saadav kasum, seda teravam on diskrimineerimine. Romad pörkavad üha tihedamini kokku ELi, selle organite ja seda toetavate jõududega. Romad saavad austuse oma õiguste vastu ja oma tänapäevased vajadused rahuldatud ainult siis, kui nad astuvad koos töötajatega ühisesse võitlusse selle nimel, et see ärakasutav ühiskond kukutada ning ELi ja selle toetajate vastu võidelda.

Mara Bizzotto (EFD), *kirjalikult.* – (IT) Vasakpoolsete resolutsiooni ühisettepanekuga üritatakse tõlgendada direktiivi 2004/38/EÜ viisil, mida ma isiklikult poliitiliselt täiesti valeks ning ebaseaduslikuks pean. Direktiivi tekst on selge: liikmesriikides on liikumisvabadusel piirid ning vajaduse korral võib liikmesriik ELi kodanikke ka tagasi kodumaale saata. Resolutsioonis ei ole ka arvestatud üldse põhifaktiga, et Euroopa on kulutanud viimaste aastate jooksul juba sadu miljoneid eurosid romade ühiskonda integreerimise programmidele, millel ei ole aga olnud häid tulemusi, sest keskseks probleemiks on romade väga halb võime integreeruda kohalikku sotsiaalsesse struktuuri. Resolutsioon, mis eirab julgeolekuvajadusi, mida meie liikmesriikide kodanikud meilt ootavad ning mis hoopis sillutab teed inimeste vaba liikumise põhimõtte väga mitmekülgsele tõlgendamisele, tähistab edasist sammu teel sellise Euroopa loomise poole, mis ei mõista üldse inimeste suhtumist ega vajadusi. Nimetatud põhjustel hääletasin ma resolutsiooni ühisettepaneku vastu.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Hiljutine etniliste mustlaste väljasaatmise laine Prantsusmaal, mida esitati kenasti vabatahtliku repatrieerimisena, on toonud Euroopa päevakorda taas arutelud ühe lahendamata probleemi üle. Loomulikult ei ole võimalik nende inimeste tagasisaatmisega nende päritoluriikidesse midagi lahendada. Nad tulevad esimesel võimalusel tagasi ja neid ei saa peatada, sest nad kõik on Euroopa kodanikud, kellel on õigus minna sinna, kuhu nad tahavad seni, kuni peetakse kinni direktiivi 38/2004 sätetest. Esmalt väljendan oma häälega mõnda reservatsiooni, mis mul Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni / Euroopa Konservatiivide ja

Reformistide fraktsiooni resolutsiooni ettepaneku suhtes on, sest nad annavad vaikiva nõusoleku, et võimaliku lahendusena tohib kasutada ka väljasaatmist. Ma ei ole siiski mitte mingil juhul nõus teiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ühisettepanekuga, millega üritatakse president Sarkozy valitsuse vastu suunatud poliitilist vastureaktsiooni aluseks võttes teha mustlaste rahvusvähemusest teise rahvusenamuse ohvrit ja mitte süüdistada neid olukorras, millega nad juba sajandeid rahul on olnud.

Prantsusmaal ja Itaalias aset leidvate sündmuste taustal peab Euroopa tuletama endale meelde 10–12 miljoni suurust rahvusvähemust, mis on juba üle kogu Euroopa levinud ja millel on tõsisid integratsiooniprobleeme. See et neid riigipiiride taha peidetakse, on aga vale lahendus. Ainus võimalik lahendus kestvate tulemuste saavutamiseks on nõuda selle vähemuse integreerimiseks ühiseid Euroopa jõupingutusi.

Jan Březina (PPE), *kirjalikult*. – (CS) Üle 8000 roma tagasisaatmine Prantsusmaalt nende päritoluriikidesse, peamiselt Rumeeniasse ja Bulgaariasse, on kahtlemata probleem, mis Euroopa Parlamendi tähelepanu nõuab. Ma ei poolda tormakaid otsuseid ja ähvardusi, vaid eelistan olukorra põhjalikku uurimist ja sellele järgnevat hindamist. Astume Prantsusmaaga dialoogi. Anname Prantsusmaale võimaluse kõike selgitada ning alles siis teeme oma järeldused ning otsustame, kas tegemist on inimõiguste rikkumisega või koheldakse romasid siiski Euroopa õiguse piires. Ootan, et Euroopa Komisjonilt kui asutamislepingute järelevalvajalt aktiivset lähenemisviisi.

Oleks viga probleem mugavuse pärast süstemaatiliselt segaseks ajada ja üritada oodata, et see iseenesest kaob. Tahan lisada, et minu arvates on ainus võimalus, kuidas romade probleemi suhtes edusamme teha, võtta vastu ühine Euroopa strateegia, mis hõlmab kõiki asjaomaseid riike ning on seotud vahetult Euroopa Sotsiaalfondiga ja samuti muude ELi eelarve rahaliste vahenditega. Ennekõike peame aga tunnistama, et romade probleem on Euroopa probleem.

Alain Cadec (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Toetan Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni resolutsiooni ettepanekut romade olukorra kohta Euroopas. Minu arvates on liikumisvabadus Euroopa kodanike põhiõigus, mis on tagatud direktiiviga 2004/38/EÜ. Direktiiv sätestab ka selle vabaduse tingimused, mis kehtivad kogu Euroopa Liidu ulatuses: inimesed, kes on liikmesriigis üle kolme kuu, peavad tõendama, et neil on olemas töökoht, piisavad vahendid äraelamiseks või et nad õpivad.

Seetõttu on väga tähtis suhtuda romade sotsiaalsesse ja majanduslikku integratsiooni kui Euroopa küsimusse ning leida sellele ka Euroopa lahendus. Kutsun seetõttu liikmesriike ja Euroopa Komisjoni üles küsimust tõstatama, et sellele Euroopa tasandil poliitiline lahendus leida.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Pooldan tõhusat lähenemisviisi, mille aluseks on dialoog kultuurilise mitmekesisuse ning selle üle, mida see inimeste jõukuse seisukohalt tähendab. Integratsiooniprotsessi võtmeks on haridus. Hariduse ja väljaõppe pakkimisega võitleme tõrjutuse, töötuse ja diskrimineerimise vastu. Samuti loome sellega õiglasema, loomingulisema ja dünaamilisema ühiskonna. Rahvusvähemuste integreerimine ei ole tähtis ainult tööturul, vaid kõikides ühiskonnavaldkondades. Eurointegratsiooni eesmärk ongi põhiõiguste kaitsmine ning ühise vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala loomine. Kiidan kõiki, kes edendavad integratsiooni kohalikul tasandil, kaasa arvatud poliitikuid, õpetajaid ja ühinguid. Just need inimesed aitavad tihti anda juurdepääsu elamispiinnale, tervishoiuteenustele, haridusele, kultuurile ja paremale elukvaliteedile.

Carlo Casini (PPE), *kirjalikult. – (IT)* Andsin poolthääle Renate Weberi resolutsiooni ettepanekule romade olukorra kohta Euroopas, sest selle sisu on tasakaalustatud ja konstruktiivne.

Diskrimineerimise vastu hääle tõstmisest või isegi nende reaalsete ja väga tõsiste probleemide ärakasutamisest parteipoliitiliste vaidluste jaoks ei piisa. Loomulikult peame kinnitama mittediskrimineerimise ja vaba liikumise põhimõtteid ning nendega kaasnevaid õigusi ja kohustusi, nagu Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni resolutsioonis tehtud on, kuid veel tähtsam on teha praktilisi reforme nende probleemide lahendamiseks ja põhiõiguste rakendamiseks. Sisseränne on Euroopa probleem ja nüüd on aeg sellega ka Euroopa tasandil tegeleda, nagu Renate Weberi resolutsioonis nõutud on.

Romade küsimus on vaid osaliselt seotud integratsiooni küsimusega ning igal juhul on sellel teatud omadusi, millega tuleb ka Euroopa tasandil tegeleda. ELi aluseks on liikmesriikide rahvaste territoriaalne stabiilsus. Ka rändav elustiil võib olla teatud rahvale omane ja ka seda tuleb austada, kuid kaasamine peab toimuma solidaarselt kooskõlas Euroopa eeskirjadega ning ilma et üksikud liikmesriigid oma äranägemise järgi tegutseksid. See on resolutsiooni ettepanek, mida me toetasime.

Françoise Castex (S&D), *kirjalikult. – (FR)* Mul on hea meel romade olukorda Euroopas puudutava resolutsiooni ühisettepaneku vastuvõtmise üle. Arvestades komisjoni tegevusetuse ja president José Manuel Barroso vaikimisega, astus Euroopa Parlament välja Prantsuse presidendi valitsuse romade suhtes kasutusele võetud poliitika vastu.

Pean rõhutama, et president Sarkozy poliitika rikub Euroopa Liidus tagatud inimeste vaba liikumise põhimõtet. Rumeenia on Euroopa Liidu liikmesriik ja Euroopa Liit keelab liidu kodanike diskrimineerimise nende etnilise päritolu või rahvuse alusel. Lisaks sai Lissaboni lepingu jõustumisega 2009. aasta detsembris põhiõiguste harta õiguslikult siduvaks. Resolutsioonis nõutakse selle olukorra lahendamiseks Euroopa strateegiat.

Resolutsiooni oli vaja, sest nii president Sarkozy tegevused kui kai Silvio Berlusconi tegevused Itaalias esindavad parempoolset Euroopat. Nad tahavad Euroopat, mis sobib pankadele ja riikidevahelistele ettevõtetele. Nad pooldavad kapitali vaba liikumist, aga kui tegemist on vaeste ja tagakiusatutega, siis sulgevad nad oma piirid ja saadavad nad välja.

Carlos Coelho (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Vastupidi oma kolleegidele ei kahtle ma, kas Prantsuse ametivõimude otsus saata romad riigist välja oli seaduslik. Seda võivad teha kõik liikmesriigid, tuues seaduslikult aluseks riigi julgeoleku ja avaliku korra säilitamise. Minu arvates on kahetsusväärne, et teemaga kaasnev arutelu paistab olevat suunatud kogu etnilise rühma süüdistamisele ja soovimatute ksenofoobsete reaktsioonide esilekutsumisele. Kui üks eurooplane paneb toime kuriteo, siis ei saa me järeldada, et kõik eurooplased on kurjategijad. Kui üks roma paneb toime kuriteo, siis ei saa järeldada, et kõik romad on kurjategijad.

Romade kaasamiseks loodud tugimehhanismide tugevdamine, võitlus igat liiki diskrimineerimisega ning romade laste koolitamine ja nende põhiõiguste kaitsmine on tähtis. Keegi ei ole seadusest üle, ei rändrahvad ega valitsused, ja kõik peavad vastutustundlikult probleemide lahendamisele kaasa aitama, mitte draamat juurde tekitama või pingeid suurendama.

Proinsias De Rossa (S&D), *kirjalikult. –* Toetan resolutsiooni, milles avaldatakse muret Prantsusmaa ning teiste liikmesriikide ametivõimude poolt romade ja reisijate suhtes

rakendatud ning nende riigist väljasaatmiseks kasutusele võetud meetmete pärast ning kutsutakse neid ametivõime üles romade väljasaatmist lõpetama. Samuti on resolutsioonis rõhutatud, et massiline väljasaatmine on keelatud nii põhiõiguste hartaga kui ka Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga ning et sellised meetmed rikuvad ELi asutamislepingut ja ELi õigust, kuna tegemist on diskrimineerimisega rassi ja rahvuse alusel. Samuti on rikutud direktiivi, mis käsitleb kodanike ja nende perede vaba liikumist Euroopa Liidus. Kiidan heaks volinik Redingi hilinenud kuid sellegipoolest kindla vastuse, et ta on veendunud, et komisjonil ei ole muud valikut, kui alata Prantsusmaa vastu rikkumismenetlust vaba liikumist käsitleva direktiivi rikkumise suhtes. Romad on Euroopas kõige enam diskrimineerimise all kannatanud. Nad kannatavad jätkuvalt tõsise süsteemse diskrimineerimise all hariduse, elamispinna leidmise ja tööhõive valdkonnas ning samuti juurdepääsus tervishoiu- ja muudele avalikele teenustele. ELi kodanikena on romadel aga täielik ja võrdne õigus liikuda ja elada vabalt teistes ELi liikmesriikides.

Marielle De Sarnez (ALDE), *kirjalikult*. – (FR) Resolutsioonis on kaks eesmärki. Esiteks: juhtida tähelepanu romade raskete olukorrale, keda diskrimineeritakse üle Euroopa kõikides sotsiaal- ja majandusliku valdkondades. Teiseks: mõista hukka romade kasvav stigmatiseerimine mitmes võõrustajariigis, mis keelavad neil vabalt ELi piires liikuda, tuues aluseks õiguslikud põhjused, millel on vähe alust Euroopa õiguses või puudub see täielikult. On aeg, et me kõik täidaksime oma kohustusi ja hoiduksime igasuguse populistliku diskrimineeriva retoorika kasutamisest ning rakendaksime tõhusaid ja ennetavaid poliitilisi meetmeid romade integratsiooni võimaldamiseks. Ennekoike kehtib see päritoluriikidele, mis peavad kasutama paremini Euroopa Liidu eraldatud rahalisi vahendeid, kuid samuti võõrustaja- ja transiitriikidele. Seepärast on resolutsioonis selle ühise probleemi lahendamiseks üleskutse hakata ELi tasemel rakendama üldist romade integratsiooni kava.

Anne Delvaux (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Parlamendi arutelu romade probleemi üle on muutunud tõsiseks poliitiliseks vaidluseks vasak- ja parempoolsete vahel. Mitte üheski hääletuseks esitatud resolutsiooni ettepanekus ei olnud vastatud tähtsale küsimusele, kuidas romade vajadustele paremini vastu tulla. On üpris selge, et romasid diskrimineeritakse sotsiaalselt ja majanduslikult enamikus liikmesriikides, mis ei ole tingimata kasutanud kõiki integratsioonimeetodeid, mis Euroopa Liit on nende käsutusse andnud. Kui romadel on õigused, mida selgesti eiratakse, siis on neil kahtlemata ka kohustused, nagu kõigil teistel Euroopa kodanikel.

Sama kehtib ka liikmesriikidele, kelle kohustuseks on anda neile Euroopa kodanikele elukoht ja võimalus elatise teenimiseks. Mis puudutab sündmusi, mille pärast Prantsusmaad kritiseeriti ja mille õigusjärgsuse kohta me veel Euroopa Komisjoni otsust ootame, siis mõistan hukka igat liiki kollektiivsed väljasaatmised, mille puhul ei ole lähtutud Euroopa õigusest. Sellegi poolest ei ole ma nõus resolutsiooni ühisettepaneku kaheldavate avaldustega, milles selle suve sündmusi küüditamistega võrreldakse. Viide natsismi perioodile on täiesti vastuvõetamatu.

Harlem Désir (S&D), *kirjalikult*. – (FR) Euroopa romade olukorda puudutav resolutsiooni ühisettepanek on president Sarkozyle suur solvang ja Euroopa Parlamendi poolne salvav korralekutsumine. Asjaolu, et president stigmatiseeris romasid oma sõnavõtus julgeoleku puudumise kohta, ning tema siseministri avaldused rumeenlaste vastu ja sadade romade häbitu seadusevastane väljasaatmine solvavad nii Prantsuse Vabariigi väärtusi kui ka Euroopa Liidu põhiväärtusi. Ajaloo vältel on romasid süstemaatiliselt marginaliseeritud, diskrimineeritud ning neid on patuoinana kasutatud. Ei ole oluline, kas nad on prantslased, rumeenlased või bulgaarlased, nad on Euroopa kodanikud. ELi asutamislepingu ja

põhiõiguste harta aluseks olevatel õigusriigi, vabaduse, võrdsuse ja mittediskrimineerimise põhimõtetel üles ehitatud ühendus ei tohi lubada romadele osaks saanud häbiväärset kohtlemist. Seetõttu on see resolutsioon Prantsuse valitsuse tegude ning nendega kaasneva diskrimineeriva retoorika range ja ühemõtteline hukkamõistmine. Resolutsioon mõistab hukka seadusevastaseid väljasaatmisi. Resolutsioonis kutsutakse Euroopa valitsusi ja komisjoni üles koordineerima romade integratsiooni puudutavaid tegevusi vahenditega, mille parlament selleks eraldanud on.

Ioan Enciu (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Pooldan Euroopa romade olukorda ja liikumisvabaduse õiguse rikkumist puudutava resolutsiooni ettepaneku vastuvõtmist. Minu arvates on Euroopa Parlamendi seisukoht Euroopa sotsiaalses ja majanduslikus kliimas äärmiselt hea. Prantsuse valitsuse meetmed tuleb asendada vastutustundliku ühise Euroopa strateegiaga, milles on arvestatud kõne all olevale rahvusvähemusele iseloomulike omadustega ja vaba liikumise õigusega, mis neile kui Euroopa kodanikele antud on. Loodan, et Euroopa Parlamendi senine seisukoht muutub veel tugevamaks ja loob pretsedendi, kuidas rakendada raamotsust teatud rassismi ja ksenofoobia vormide ja ilmingute vastu võitlemise kohta kriminaalõiguse vahenditega ning Stockholmi programmi rakendamise tegevuskava. Komisjon peab võtma kiires korras kasutusele meetmed, mis on kooskõlas resolutsioonis heaks kiidetud soovitustega, ning romade rahvusühenduse vastu suunatud diskrimineerivad teod hukka mõistma. Komisjon peab samuti suhtuma tõsiselt oma rolli liikmesriikide koordinaatorina Euroopa Liidu romade integratsiooni strateegiate ja tegevuskavade rakendamisel.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Osalesin hääletusel romade olukorda ja liikumisvabadust Euroopa Liidus puudutava resolutsiooni üle, sest ma mõistan hukka Prantsuse ametivõimude ning ka teiste liikmesriikide ametiasutuste astunud sammud, mis on seotud romade ja nende väljasaatmisega. Loodan, et nimetatud ametiasutused lõpetavad romade väljasaatmise, mis on keelatud nii põhiõiguste harta kui ka Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga. Tuletan teile meelde, et need sammud on vastuolus asutamislepingu ja ELi õigusega.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Resolutsiooni ettepanek esitatakse ajal, mil on tehtud vasturääkivaid avaldusi romade rahvusühenduse kuuluvate inimeste väljasaatmise kohta Prantsuse territooriumilt. Minu arvates on teema liiga tõsine, et selle üle arutleda pigem emotsionaalselt kui ratsionaalselt ning see väärib teistsugust poliitilist kliimat, mis võimaldab arutelusid, kus on hoidutud klišeedest. Olen seetõttu seisukohal, et täiskogu ei oleks pidanud sellisel halval ajal selle teema üle otsustama.

Sellest lähtuvalt ei tunnista ma nagu alati mitte mingit liiki poliitilisi, sõjaväelisi või poliitilisi reaktsioone mõne etnilise rühma liikmete vastu ainult seepärast, et nad sellesse rühma kuuluvad. 20. sajandi ajaloost leiab kahjuks liiga palju olukordi, kus inimesi mõisteti hukka mitte selle pärast, mida nad teinud olid, vaid selle pärast, kes nad olid. Natsismi ja kommunismi brutaalne pärand on seda kahtlemata tõestanud. Minu arvates on Euroopa Liidu liikmesriikidel võrreldamatu mälestus sellest, kuidas nad etnilisi ja usuvähemusi kohelnud on.

Carlo Fidanza (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Liikumisvabadus on küll auväärne kontseptsioon, aga kui sellega ei kaasne jäikust ja seaduslikkust, on oht, et see jääb vaid abstraktseks kontseptsiooniks. Kõik, kes neid põhimõtteid silmakirjaliku heategevuse nimel eiravad, vastutavad romade vastu suunatud vaenuliku suhtumise tugevdamise eest.

Mitte mingil juhul ei saa liikumisvabadus tähendada vabadust asuda kuhugi ebaseaduslikult elama ning sundida häbiväärsetes sanitaartingimustes elavaid naisi, lapsi ja alaealisi, kellele ei ole tihti võimaldatud ka integratsiooni koolide ja tööhõive kaudu, varastama, prostituutideks hakkama ja kerjama. EL on loonud enda tarvis üksikasjalikud eeskirjad Euroopa kodanike vaba liikumise jaoks, kehtestanud garantiisid, nõudeid ja piiranguid. Praktika on aga näidanud, et pärast Rumeenia ja Bulgaaria liitumist ELiga ja kümnete tuhandete romade väljarändamist läände ei ole need eeskirjad enam ajakohased.

Seetõttu peame kiireimas korras muutma rangemaks hetkel kohaldatavat direktiivi 2004/38/EÜ, mille kohaselt võib saata riigist välja ELi kodanikud, kes ei suuda pärast kolme kuu pikkust perioodi mõnes teises liikmesriigis õiguslikul viisil toime tulla. Riigist väljasaatmine, mis hetkel ei ole võimalik, kui ei ole tagatud majanduslikke stiimuleid ja see toimub vabatahtlikult, tuleb asendada kohustusliku väljasaatmise ja repatrieerimise põhimõttega, nagu tehakse hetkel välisriikide kodanikega. Tuleb ka kehtestada kohustuslikud mehhanismid, millega saaks sundida direktiivi 2004/38/EÜ rikkumise tõttu ühest liikmesriigist välja saadetud kodanikke nende oma päritoluriiki jääma.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Asjaolu, et Prantsuse valitsus ning teised Euroopa Liidu valitsused romasid oma riigist välja saatsid, on laiduväärne tegu. Kahjuks ei väljendanud Euroopa Komisjon ja nõukogu kohe oma vastumeelsust selle rassistliku ja ksenofoobse teo suhtes, mille eesmärgiks on juhtida meie tähelepanu kõrvale praegusest tõsisest sotsiaalkriisist ning leida patuoinaid. Meil ei ole mingeid pettekujutusi ELi institutsioonide rollist selles protsessis, eriti kui meenutame, et nad on ka kolmandate riikide puhul oma kriitika ja sekkumisega väga tagasihoidlikud.

Praegusel juhul, kui on tegemist ELi liikmesriikide kodanikega, on nad aga tegutsemata kõrvale seisnud või teinud ainult kaudseid avaldusi. Kus on nüüd Euroopa Liit, mis väidab end olevat maailma suurim inimõiguste kaitsja? Siin ei saa me leppida ühegi teise hoiakuga peale hukkamõistmise. Kogemused on näidanud, et kui tegemist on Prantsusmaaga, ühega ELi juhtidest, ollakse alati tagasihoidlik.

Peame lõpetama selle neoliberaalse poliitika, mida konservatiivid ja sotsiaaldemokraadid kogu aeg kasutavad. Vajame hädasti uut poliitikat kõigi jaoks tööõiguse, heaolu ja sotsiaalse arengu edendamiseks. Ainult nii on võimalik hoida ära, et Prantsusmaa valitsuse sarnased valitsused muudavad rassismi ja ksenofoobia oma riigipoliitikaks ja takistada ELi muutumist nii-öelda liikmesriikide politseijõuks, mis kasutab ära teatud valitsuste laiduväärt tegusid.

Lorenzo Fontana (EFD), kirjalikult. – (IT) Vasakusse tiiba kuuluvate parlamendiliikmete esitatud resolutsiooni ühisettepanek viitab küll korduvalt võrdsuse põhimõttele, kuid selles on mitmeid vasturääkivusi.

Tahan jäädvustada protokoll, et ma olen esitatud dokumendi vastu, kuna selles nõutakse romade ja võõrustajariikide kodanike jaoks võrdseid õigusi ilma mõlema osapoole jaoks ka reaalseid võrdseid kohustusi nõudmata. Samuti olen teistsugusel arvamusel selle pärast, et dokumendis ei ole võetud õiguslikku seisukohta, vaid selles piirduakse lihtsalt Itaalia ja Prantsusmaa poliitiliste meetmete kritiseerimisega.

Lisaks sellele eiratakse dokumendis täielikult kinnitust leidnud probleeme õiguskorra alal, mida mõned liikmesriigid üritavad kontrolli alla saada sellega, et kasutavad neile seadusega antud vahendeid.

Charles Goerens (ALDE), kirjalikult. – (FR) Olgugi et ma hääletasin resolutsiooni ühisettepaneku poolt, tahaksin teha järgmise märkuse. Asjaolu, et ma resolutsiooni toetan,

ei tähenda, et ma toetaksin mingil viisil teatud äärmuslikke märkusi, mis teisipäeva pärastlõunal toimunud arutelu käigus tehti. Arvestades asjaoluga, et teema vajab väga tundlikku käsitlemist, on romade tagasisaatmise võrdlemine II maailmasõja kontsentratsiooni- ja hävituslaagritega holokausti trivialiseerimine. See on kõige kindlam viis arutelude allasurumiseks. Vajame rahulikku tasakaalukat ja vastutustundlikku arutelu. Selline võrdlus näitab halba tahet või ebaküpsust. Igal juhul ei ole romadel sellest üldse kasu.

Nathalie Griesbeck (ALDE), kirjalikult. – (FR) Mind kohutasid väga meetmed, mis Prantsusmaa romade väljasaatmiseks kasutusele võttis (meetmed, mida teised liikmesriigid juba varem kasutanud olid) ning seetõttu andsin ka mina viivitamatult oma allkirja parlamendi resolutsioonile ning toetan selle vastuvõtmist. Praegu Prantsusmaal aset leidvad sündmused on vastuvõetamatud. Prantsusmaa viib teadlikult ellu diskrimineerivat poliitikat, mis on vastuolus Euroopa Liidu aluseks olevate põhiväärtuste ja põhimõtetega. Kõigepealt rikub see poliitika Euroopa kodakondsuse ja Euroopa Liidus vaba liikumise põhimõtet, sest romad on täisväärtuslikud Euroopa kodanikud. Teiseks rikub see poliitika mittediskrimineerimise ja vähemuste austamise põhimõtet, mille kohaselt ei tohi mitte mingil juhul võtta selliseid meetmeid kasutusele ainult selle põhjal, et inimene kuulub mõnda vähemusse. Täna romad, homme araablased ja ülehomm juudid ning miks mitte naised ja seejärel vaesed? Kõik need põhimõtted on meie liidu aluseks ja need on siduvad meie kõigi jaoks, eriti aga individuaalsete liikmesriikide jaoks. Samuti on ülim aeg luua Euroopa romade kaasamise strateegia. Euroopa Liit vajab tugevamat poliitilist tahet: sotsiaalse integratsiooni, elamispinna, hariduse tagamine ja võitlus diskrimineerimisega on valdkonnad, milles Euroopa Liit tegutsema peab.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Hääletasin romade olukorda Euroopas käsitleva resolutsiooni poolt, sest selles on mõistetud selgesõnaliselt hukka Prantsusmaa ametivõimude võetud meetmeid. Resolutsioon tuletab meile meelde kõikidele Euroopa kodanikele antud õigust liikuda ja elada vabalt Euroopa Liidus ning võrdse kohtlemise ja mittediskrimineerimise põhimõtet. Nicolas Sarkozy ja ta valitsus eksivad, kui arvavad, et saavad täiesti karistamatult eirata Euroopa Liidu väärtusi, Euroopa õigust ja põhiõiguste hartat. Euroopa Parlament kutsus neid südikalt korrale ning teeb sedasama ka kõigi teiste liikmesriikidega, kellel tekib kiusatus midagi sarnast teha. Samuti kutsutakse resolutsioonis Euroopa Komisjoni üles oma kohustusi täitma, lõpetama viivitamine ning võtma kasutusele selge ja sihikindla strateegia romade kaasamiseks kõikides valdkondades – juurdepääs elamispinnale, tööhõivele, haridusele ja tervishoiuteenustele –, et teha lõpp nende vastuvõetamatule tõrjutusele.

Estelle Grelier (S&D), kirjalikult. – (FR) Toetasin resolutsiooni ühisettepanekut, sest olen veendunud, et peame kiireimas korras mõistma hukka Prantsuse valitsuse poliitika, mis on tahtlikult stigmatiseerinud ühe rahvusrühma, sidudes selle vahetult kuritegevusega, ning seda vaid selleks, et juhtida tähelepanu kõrvale probleemidest riigi sisepoliitikas. Minu arvates on romade probleemi selline ärakasutamine lubamatu ja parlament peab reageerima. Progressiivsed parlamendiliikmed, nagu sotsiaaldemokraadid, on seetõttu nõudnud selle diskrimineeriva retoorika ja kollektiivsete väljasaatmiste lõpetamist. Euroopa parempoolsed on aga toetanud Prantsuse valitsuse suundumist paremale. Peame võtma kiireimas korras kasutusele ulatusliku strateegia selle küsimuse lahendamiseks, mis mõjutab 10–12 miljonit ELi kodanikku. Resolutsioon mõistab hukka asjaolu, et komisjon ei ole reageerinud, kuigi komisjon kui asutamislepingute järelevalvaja oleks pidanud Prantsuse valitsuse tegevusi

taunima. Nende kollektiivsete väljasaatmistega eiratakse nii põhiõiguste hartat kui ka Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni.

Livia Járóka (PPE), *kirjalikult*. – (HU) Resolutsiooni ettepanek, mille esitasid Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis, Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioon ning ka Rohelised ja Euroopa Ühendatud Vasakpoolsed, sisaldab mitut põhjendamata ja isegi vastuvõetamatut avaldust. Nagu ma juba teisipäevases Euroopa Ülemkogule ja komisjonile esitatud küsimusi puudutavas arutelus mainisin, on poliitilised arvamused ja õiguslikud hinnangud kaks eri asja ja kui meie arvates võivad väljasaatmised olla laiduväärt või liialdatud, siis ainult Euroopa Komisjon on pädev hindama Prantsusmaa sammude seaduslikkust. Minu arvates vähendab see parlamendi autoriteeti, kui me süüdistame mõnda riiki põhjendamata teabe põhjal tõsistes rikkumistes, ilma et ootaksime ära komisjoni hinnangu ja teadmata, mis on selle tulemused. Parlamendi Euroopa romade strateegiat puudutava raporti koostajana tundus mulle, et praeguses olukorras peab Euroopa Parlament resolutsiooni ettepanekus tehtud progressiivsed ettepanekud ametliku resolutsioonina esitama.

Seetõttu on väga tähtis rõhutada, et EL ja selle liikmesriigid vastutavad ühiselt romade integratsiooni eest, mis vajab ulatuslikku strateegiat ELi tasandil. Nimetatud strateegia koostamisel tuleb kaasata romad alates rohujuurte tasemest kuni valitsusväliste organisatsioonideni, kaasa arvatud kõik kavandamise, rakendamise ja kontrolli aspektid. Peame ka rõhutama, et tuleb luua põhjalik arenguprogramm, mis on suunatud korraga kõikidele seotud poliitikavaldkondadele ning võimaldab vahetut sekkumist tõsiste struktuuriliste puuduste all kannatavates getodes.

Sandra Kalniete (PPE), *kirjalikult*. – (LV) Hääletasin Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni resolutsiooni ettepaneku poolt, sest minu arvates peame võtma vastu ja hakkama rakendama ühist Euroopa romade strateegiat, mis aitaks lahendada romade sotsiaalse ja majandusliku tõrjutuse probleemi. Euroopa vähemuste probleemid on keerulised ja väga tundlikud ning tihti kasutatakse neid ära kitsarinnalistel poliitilistel eesmärkidel. Minu jaoks on vastuvõetamatu selline poliitiline manipuleerimine, mis probleemide põhjuseid ei lahenda, vaid muudab hoopis vähemuste integratsiooni keerulisemaks. Romade sotsiaalse integratsiooni edendamiseks on vaja korralikku ELi rahastamist ja selle elluviimiseks liikmesriikide koostööd. ELi käsutuses on juba mitmeid vahendeid, mida on võimalik kasutada romade tõrjutuse lõpetamiseks, kaasa arvatud Euroopa Sotsiaalfondi kasutamise võimalus. Neid vahendeid täiendab võimalus kasutada 2% ühise Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERDF) rahalistest vahenditest sotsiaalselt tõrjutud kogukondade elamiskulude katmiseks. Seepärast on väga tähtis tagada romade integreerimise praktilised meetmed, alustades nendest liikmesriikidest, mille elanikud nad on. Samal ajal peame loomulikult garanteerima liikumisvabaduse Euroopa Liidu piires ning ELi kodanike väljasaatmisel mõnest liikmesriigist tuleb igat juhtumit hinnata individuaalselt ning väljasaatmisotsuse aluseks peab olema vastav kohtuotsus.

Timothy Kirkhope (ECR), *kirjalikult*. – Mina ja mu kolleegid fraktsioonist ECR nõustume suurema osaga sellest resolutsioonist ning oleme ka edaspidi kogu südamest pühendunud ELi õiguses sätestatud võrdsete õiguste, võimaluste ja vabaduste tagamisele kõigile inimestele olenemata nende rassist, usust, soost või seksuaalsest sättumusest.

Olgugi et toetame täielikult romade integreerimist Euroopa Liidus, oleme arvamusel, et enne kui parlament selles küsimuses oma lõpliku otsuse teeb, peab Euroopa Komisjon

oma rollis asutamislepingute järelevalvajana tegema põhjaliku õigusliku juurdluse. Nimetatud põhjustel hoidusime selle resolutsiooni puhul hääletamisest.

Véronique Mathieu (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Arutelu valitseb hetkel skandaalne segadus ja peame selles veidi korda looma. Mõned täiskogul tehtud ja resolutsiooni ettepanekusse lisatud märkused on vastuvõetamatud. Istungisaal ei tohi olla foorum poliitiliseks punktide kogumiseks, kui tegemist on liikmesriikide riigisisese poliitikaga. Prantsusmaa on rangelt ühenduse õigust rakendanud ja seda kinnitas ka komisjon. Kutsun komisjoni üles toimikut esimesel võimalusel käsile võtma ja pakkuma välja konkreetseid meetmeid romade integreerimiseks Euroopa Liidus.

Heade kavatsustega avalduste tegemise aeg on möödas, nüüd peame romade integreerimiseks Euroopas viima ellu tõeliselt euroopaliku strateegia. Mis sai 20 miljardist eurost, mis täiskogu heaks kiitis ja mis liikmesriigid ühtekuuluvuspoliitika raames eraldasid? Sellest rahast ei ole kasu neile, kellele see ette nähtud on. Peame sellele olukorrale lõpu tegema ja Euroopa raha haldamise üle suurema kontrolli enda kätte võtma.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (FR) Euroopa Liit peab võtma kasutusele rangemad meetmed Prantsusmaal romadele suunatud diskrimineeriva ja brutalse poliitika vastu. Liikumisvabadus ei ole kapitali eelisõigus. Eurokraatidele ei pruugi see küll meeldida, aga see õigus on kõigil Euroopa kodanikel. Praeguse Prantsuse valitsuse patuoinaks tehtud roma kodanike õiguste kaitsmine on kõigi Euroopa kodanike kohustus. EL peab seadma eeskju ja selle ksenofoobse valitsuse poliitika hukka mõistma. Vastasel juhul julgustaks see ainult nende valitsuste ülemäärast käitumist, kes juba praegu tõsiste õigusrikkumistega tegelevad.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Juba mitukümmend aastat on Prantsusmaa olnud eeskujulik riik, kui tegemist on igalt poolt maailmast pärit kodanike integreerimisega, kes on tahtnud sinna elama asuda. Tasub mees pidada, et alates 2014. aastast on Rumeenia kodanikele antud täielik liikumisvabadus ainult kümnes ELi liikmesriigis, kaasa arvatud Prantsusmaal. Lisaks sellele saab nõuda kõigilt ELi kodanikelt, et nad tõendaksid, et suudavad end ülal pidada, kui nad jäävad rohkem kui kolmeks kuuks mõnda riiki, mis ei ole nende päritoluriik. Kui nad osutuvad vastuvõtva riigi sotsiaalkindlustussüsteemi jaoks liiga suureks koormuseks, saab direktiivi 2004/38/EÜ lõigete 9 ja 10 alusel otsustada vajalike meetmete üle. Kuigi romade kollektiivse väljasaatmise võib kahtluse alla seada, peaksid inimesed, kes selle vastu nii tormikalt meelt avaldavad, pöörama sama palju tähelepanu ka teistele probleemidele. Nad peaksid näiteks mõtlema lastele, kelle pered ei luba neil koolis käia; lastele ja naistele, keda sunnitakse kerjama; kerjamisele, mis on elulaadiks kujunenud, ning sellele, et tööd ei taheta teha ja selle asemel kasutatakse hoopis ära kolmandate riikide sotsiaalkindlustussüsteeme. Seepärast hääletasin ma nii, nagu hääletasin.

Willy Meyer (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (ES) Hääletasin täiskogu vasakpoolsete, vasaktsentri ja liberaalide esitatud resolutsiooni ühisettepaneku vastu, sest president Sarkozy valitsuselt Prantsusmaal tuleb nõuda otsekohest mustlast väljasaatmise lõpetamist. Kutsume ka komisjoni ja nõukogu üles sellest lähtuvalt tegutsema. Meie hukkamõistu ei vääri ainult väljasaatmised Prantsusmaalt, vaid ka Saksamaalt, Austriast, Rootsist, Belgiast ja Itaaliast. Vajame Euroopa strateegiat, millega võidelda vaesuse ja diskrimineerimise vastu, mille all romad Euroopas kannatavad. Romad on kuulunud Euroopa Liitu alates liidu laienemisest 2004. ja 2007. aastal. Seetõttu on neile nagu igale Euroopa kodanikule antud õigus vabaks liikumiseks ja elama asumiseks kogu ELi ulatuses.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Lõppkokkuvõttes otsustasin hääletada selles romasid puudutavas arutelus Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni resolutsiooni ettepaneku poolt. Resolutsioonis on probleemi objektiivselt käsitletud ning pakutud välja ka mõistlikke lahendusi. Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni resolutsiooni ettepanek aga näitab seevastu, kui vähe need poliitikud reaalsest elust teavad. Nad räägivad tõsisest ja süstemaatilisest diskrimineerimisest ning üldisest mustlastevastasest hoiakust ja eiravad seetõttu täielikult asjaolu, et romad peavad seadust järgima nagu iga teinegi Euroopa kodanik.

On selgesti näha, et väljasaadetavatelt romadelt sõrmejälgede võtmine on vasakpoolsetele pinnuks silmas. Nende arvates on see ebaaus diskrimineerimine. Need on aga samad inimesed, kellel ei ole midagi selle vastu, et kõigilt teistelt kodanikelt nõutakse passi väljaandmisel sõrmejälgi. Selline on vasakpoolsete loogika. Isegi siis, kui Sarkozy valitsuse käitumist ajendas oportunism, oli see Prantsusmaa enda huvide kaitsmiseks siiski arukas ja vajalik. Seetõttu hääletasin ma vasakpoolsete resolutsiooni ettepaneku vastu.

Jan Mulder (ALDE), kirjalikult. – (NL) Hollandi Vabaduse ja Demokraatia Rahvapartei (VVD) delegatsioon hääletas romade väljasaatmist käsitleva resolutsioon ettepaneku B7-0504/2010 poolt. See ei muuda aga kuidagimoodi asjaolu, et direktiivide kohaselt on individuaalsetel juhtudel alati võimalik inimesi sunniviisiliselt oma päritoluriiki repatrieerida, kui nende Euroopa direktiivide sätted seda lubavad.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni resolutsiooni ettepaneku poolt, sest selles on pakutud välja kooskõlalised pikaajalised meetmed romade probleemi lahendamiseks Euroopa Liidus. Fraktsiooni PPE resolutsiooni ettepanekus oli ka selgesõnaline ja otsene üleskutse, et romade probleem ei tohi mõjutada Rumeenia ühinemist Schengeni piirkonnaga. Pärast nimetatud ettepaneku tagasilükkamist hääletasin resolutsiooni ühisettepaneku poolt, mille esitasid Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioon, Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis ning teised fraktsioonid, mis ei ole küll nii põhjalik, kuid mille vaatenurk on üldjoontes ausam.

Georgios Papanikolaou (PPE), kirjalikult. – (EL) Hääletasin Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni ja Euroopa Konservatiivid ja Reformistide fraktsiooni romade olukorda Euroopas käsitleva resolutsiooni ettepaneku poolt järgmistel põhjustel. 1) Ettepanek keskendub meetmetele (Euroopa strateegia: tegevuskava, vahendite kasutuselevõtmine, liikmesriikide ja teiste koostöö, romade kaasamine jne), mida on vaja romade tõrjutuse lõpetamiseks, mida nad eri Euroopa riikides kogevad. 2) Ettepanek ei keskendu süüdistamisele. 3) Ettepanek ei juhi avaliku arvamuse tähelepanu eemale probleemi põhjusest, milleks on seniste romade integreerimiseks ettenähtud poliitika läbikukkumine. 4) Ettepanek ei panusta steriilsesse poliitilisse vastasseisu.

Rovana Plumb (S&D), kirjalikult. – (RO) Liikmesriikide ja Euroopa institutsioonide kohustus on arendada ja toetada meetmete rakendamist, mis on vajalikud poliitilise ja sotsiaalse keskkonna loomiseks, mis toetaks romade integreerimiseks ette nähtud meetmete rakendamist hariduse, tervishoiu, sotsiaalkaitse ja tööturul kaasamise valdkondades. Samal ajal on väga huvitav aspekt ka roma naiste olukord, sest nii soo kui ka vähemusse kuulumise tõttu kannatavad nad topletdiskrimineerimise all.

Kutsun Euroopa Komisjoni üles töötama välja kõikehõlmavat Euroopa strateegiat, mis käsitleks piiriülesele romade vähemusele omaseid probleeme. ELi institutsioonid peaksid

näitama üles vähemalt minimaalset huvi diskrimineerimisega võitlemise vastu ja toetama romade integratsiooni.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (ES) Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon toetab hääletust parlamendis, mis täitis täies ulatuses oma rolli ELi põhiväärtuste tagajana. Parlament keeldus vaikimast olukorra kohta Prantsusmaal ning ei unustanud kritiseerida ka komisjoni hilinenud ja piiratud reaktsiooni. Need väljasaatmised on tegelikult hea näide Euroopale sellest, kui hästi suudab Euroopa enda põhiõiguste hartas sätestatud eeskirju järgida. Komisjoni kohustus on võtta kasutusele vajalikud meetmed ning koostada esimesel võimalusel analüüs, milles on toodud selgelt välja vastutavad valitsused.

Tänane hääletus avab olulise etapi meie institutsiooni usaldusväarsuse näitamise jaoks. Lahing vähemuste õiguste eest ei ole aga veel lõppenud. Nüüd on eriti tähtis tunnistada kõiki vähemuste õigusi ELis ja kanda hoolt selle eest, et neid õigusi ka rakendatakse.

Catherine Soullie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Mul on väga kahju, et parlament võttis vastu sotsiaaldemokraatide, liberaalide, roheliste ja kommunistide esitatud resolutsiooni ettepaneku romade olukorra kohta Euroopas.

Minu arvates ei ole vastuvõetav, et Prantsusmaad nii kritiseeritakse, sest Prantsusmaa ei ole ainus liikmesriik, mis romasid tagasi nende kodumaale saatis. Teatud roma laagrite asutamine kahjustab selgelt avalikku korda ja mõnel juhul kujutab see endast isegi eraomandi õiguse rikkumist ning Euroopa Ühenduse asutamislepingute sätete kohaselt annab koormus, mida see meie sotsiaalkindlustussüsteemile avaldab, Prantsuse valitsusele õiguse võtta kasutusele kõne all olevad meetmed. Romade tagasisaatmine Rumeeniasse ja Bulgaariasse toimus Prantsuse ja Euroopa õiguse kohaselt ning rangelt inimõigustest kinni pidades.

Tunnustan Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni otsust luua romade integratsiooniga tegelev tööühm, et leida rändrahvaste probleemile Euroopa lahendus. Peame teemale konstruktiivselt lähenema.

Oreste Rossi (EFD), *kirjalikult.* – (IT) Hoidusime hääletamisest Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni ja Euroopa Konservatiivid ja Reformistide fraktsiooni resolutsiooni ettepaneku üle, sest me ei ole nõus punktiga, milles edendatakse Rumeenia ja Bulgaaria ühinemist Schengeni piirkonnaga, sest need riigid ei suuda tagada võrdseid sotsiaal-, majandus- ja julgeolekutingimusi. Meie seisukoht on sama, mis meie selgesõnalise ei puhulgi, kui hääletasime varem nende riikide ELiga ühinemise üle.

Teisest küljest aga hääletasime kindlameelselt vasakpoolsete esitatud resolutsiooni vastu, sest see ohustab selliste riikide nagu Prantsusmaa ja Itaalia, mis otsustasid astuda ranged sammud inimeste vastu, kes seadust ei austa, iseseisvust ja oma otsuste tegemise õigust. Meile peaks andma mõtlemisainet üks statistiline näitaja, mille kohaselt tõusis murdvarguste arv 200% pärast seda, kui Prantsusmaale saabus suur hulk romasid Ida-Euroopa riikidest.

Nuno Teixeira (PPE), *kirjalikult resolutsiooni ettepaneku B7-0492/2010 kohta.* – (PT) Romade rahvusrühm on vähemus, mille liikmetest on suur osa mõne Euroopa Liidu liikmesriigi kodanikud. Euroopa kodanikel on õigus liikuda vabalt ja asuda elama igasse ELi liikmesriiki seni, kuni nad peavad kinni direktiivi 2004/38/EÜ sätetest. Selle vabaduse piiramine on aga võimalik, kui ohus on avalik kord, julgeolek või rahvatervis. Sellegipoolest ei saa unustada, et meetmeid, nagu ELi kodanike väljasaatmine, tuleb rakendada iga juhtumi puhul eraldi, mitte rakendada neid tervetele rühmadele või kogukondadele.

Probleemi lahendus peitub romade jaoks soodsa strateegia rakendamises, mis võimaldab koostööd riikide, institutsioonide ja muude osapoolte vahel ning mille kavandamisel ja elluviimisel on kaasatud ka romade kogukonnad. Lisaks sellele on vaja luua programm, mis võimaldab sekkumist äärealadel, kus esineb struktuurilisi puudusi. Pean silmas võimalust, mida Euroopa Regionaalarengu Fondi määrus pakub marginaliseerunud kogukondadele ette nähtud elamumajandusmeetmete abikõlblikkuse seisukohalt, ja vajadust täiustada romade kaasamise Euroopa platvormi meetmeid. Sama tähtis on konstruktiivse dialoogi arendamine liikmesriikide ja romade kogukondade liikmete vahel. Nimetatud põhjustel hääletan resolutsiooni ettepaneku poolt.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult resolutsiooni ühisettepaneku RC-B7-0493/2010 kohta. – (PT) Romade rahvusrühm on vähemus, mille liikmetest on suur osa mõne Euroopa Liidu liikmesriigi kodanikud. Kõikidel Euroopa kodanikel on direktiivis 2004/38/EÜ sätestatud õigused ja kohustused vaba liikumise kohta Euroopa Liidus. Liikmesriikidel on aga õigus piirata liikumisvabadust ja Euroopa Liidu kodanike sisserännet oma territooriumile olenemata nende rahvusest, kui on oht avalikule korrale, julgeolekule või rahvatervisele.

Liikmesriigid ei ole kohustatud teavitama Euroopa Komisjoni enne selle avalikku korda puudutava klausli rakendamist, mis on nende suveräänne õigus. Kuigi ma olen veendunud, et Euroopa Liit ja selle liikmesriigid vastutavad ühiselt romade kogukonna kaasamise edendamise eest integreeritud strateegia ja koostööga liikmesriikide, Euroopa Komisjoni, muude Euroopa institutsioonide ja muude huvitatud osapoolte vahel ning kooskõlas mittediskrimineerimise põhimõttega, ei poolda ma seda, et mõistetakse hukka komisjoni hilinevad ja piiratud reaktsioon romade olukorrale Euroopas ja inimõigustest kinnipidamise kinnitamisele, sest see on meie kõigi ühine vastutus. Nimetatud põhjustel hoidun hääletamisest selle resolutsiooni ettepaneku üle.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjalikult. – (RO) Hääletasin romade olukorda ja liikumisvabadust Euroopa Liidus puudutava resolutsiooni ühisettepaneku poolt, sest minu arvates vajab ligikaudu 10–12 miljoni roma olukord Euroopa romade integreerimise strateegiat. Inimeste vaba liikumine on üks ELi aluspõhimõtetest. Olenemata nende rahvusest on ka roma päritolu Euroopa kodanikel õigus vabalt ELis liikuda. Nagu kõigil Euroopa kodanikel, nii on ka neil õigused ja kohustused. Kui inimene, olenemata tema etnilisest päritolust või rahvusest, paneb toime rikkumise, siis peab ta arvestama ka kõigi õiguslike tagajärgedega. Kuritegevusega ei ole aga seotud ühtegi rahvust või rahvusrühma. Ma arvan, et tervet rahvusrühma või kogu riigi rahvast ei saa ja ei tohi stigmatiseerida ainult mõnede selle liikmete toime pandud tegude alusel. Lissaboni leping teeb Euroopa Liidu põhiõiguste harta õiguslikult siduvaks. Dokumendi artiklis 2 on öeldud, et EL rajaneb sellistel väärtustel nagu inimväärikuse austamine, vabadus, demokraatia, võrdsus, õigusriik ja inimõiguste, kaasa arvatud vähemuste hulka kuuluvate isikute õiguste austamine. Minu arvates on ELil ja liikmesriikidel ühine vastutus edendada romade integratsiooni romasid käsitleva ELi strateegiaga.

Traian Ungureanu (PPE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin vasakpoolsete esitatud resolutsiooni ühisettepaneku vastu, sest see annab Euroopa romade vähemuse probleemile vale suuna. Täiskogu istungil vastu võetud resolutsioon on ideoloogiline tekst, mitte konkreetne tegevuskava. Resolutsioon, mille esitas Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis, on põhimõtteliselt silmakirjalikkuse väljendus, mida varjatakse n-ö progressiivse poliitilise aruteluga. Resolutsiooniga üritatakse panna meid uskuma, et me oleme nüüd kõik rassistid.

Loomulikult ei kehti see vasakpoolsetele poliitikutele. Resolutsioon koostati ja selle üle hääletati ilma korralike teadmisteta romade olukorra kohta Ida- või Lääne-Euroopas. Romade probleem ei ole riigisisene ja sellest ei saa rääkida ka rassipoliitika kontekstis. Romade probleemi on Euroopas juba väga kaua tuntud ja seda ei ole veel lahendatud. Klišeede ja poliitilise tegevuskava kasutamisega, mis väljendub peamiselt sotsiaaldemokraatide ja Prantsuse parempoolse valitsuse kokkupõrkes, ei saavuta me midagi muud peale vasakpoolsete valimiseesmärkide. Hääletasin Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni resolutsiooni poolt just seetõttu, et selles dokumendis pakutakse välja meetmeid ja nõutakse kooskõlastamist Euroopa tasandil. Romade probleem ei ole mitte rassismi, vaid realismi küsimus. Kui romade probleem lahendatakse vasakpoolsete tingimuste kohaselt, siis kerkib see peagi uuesti ja põhjustab uusi kriisi teistes liikmesriikides. Täna hääletuse tulemus on kahetsusväärne ja ebaproduktiivne.

Resolutsiooni ettepanek (B7-0491/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletasin eakate pikaajalist hooldust käsitleva resolutsiooni ettepaneku poolt, sest minu arvates on väga tähtis garanteerida tingimused aktiivsena vananemise edendamiseks ning pakkuda rohkem toetust, et tagada kõigile ELi eakatele parem elukvaliteet. Selle resolutsiooni ettepaneku eesmärk on vähendada tervisest tingitud ebavõrdsust; kaitsta Euroopa Liidu eakaid inimesi ning pakkuda eakatele kaitset ebavõrdsuse kohtlemise eest tervishoius, mille all nad tihti kannatavad; võtta vastu inimressursside strateegiad, et võidelda töötajate nappuse vastu; aidata levitada info- ja kommunikatsioonitehnoloogiat, et edendada eakate inimeste hooldust perekonnas ja sõltumatust.

Loodan, et selle ettepanekuga kogub Euroopa Komisjon andmeid hoolduse pikaajaliste parimate tavade kohta, mis annaksid lisaväärtust aktiivsena vananemise ja põlvkondadevahelise solidaarsuse Euroopa aastale (2012), eesmärgiga vähendada igat liiki eakate diskrimineerimine, parandada pikaajalist hooldust ja vähendada vaesuse mõju eakate inimeste seas. Soovitan samuti luua parimate tavade edendamiseks aktiivsena vananemise vaatluskeskuse.

Sophie Auconie (PPE), kirjalikult. – (FR) Olgugi et see teatud riike, nagu Itaaliat ja Saksamaad, rohkem mõjutab, peavad kõik Euroopa Liidu liikmesriigid tegelema vananeva rahvastiku küsimusega. Peame sellele tähelepanu pöörama. Sellele vaatamata tegutseme tihti vaid lühemas perspektiivis ning unustame tegeleda meie ühiskonnas toimuvate muutustega. Tegemist on suurepärase resolutsiooniga, sest see annab lühikese ja väga põhjaliku ülevaate sellest, kuidas on vaja kohaneda (infrastruktuur, tervishoiusüsteemid, inimsuhted jne). On väga tähtis, et jätkame selles valdkonnas tööd. Peame juba täna homseid potentsiaalseid probleeme ennetama.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) Toetan kõne all olevat raportit. Tööhõivepoliitika suuniste kohaselt peavad liikmesriigid tegema kõik võimaliku kõige tähtsama eesmärgi saavutamiseks, milleks on jätkusuutliku majanduskasvu tagamine ja töökohtade loomise tugevdamine. Peame lahendama ka liikmesriikide pikaajalised probleemid, nagu demograafilised muutused, globaliseerumine ja uute tehnoloogiate loomine. Selle saavutamiseks peame investeerima jätkusuutlikusse majanduskasvu, mis edendaks olemasolevate töökohtade säilitamist ning uute töökohtade loomist, pöörates erilist tähelepanu väikese ja keskmise suurusega ettevõtetele, mis loovad Euroopas kõige enam töökohti. Peame pürgima ka järgmiste tööhõive-eesmärkide saavutamise poole: kvaliteetse hariduse ja elukestva õppe edendamine praeguste ja tulevaste töötajate seas,

võitlus töötusega, pöörates erilist tähelepanu noorte, eakate, puuetega inimeste ja naiste tööhõivele ning samuti tuleb ebatüüpilisi töölepinguid veidi paremas valguses vaadata.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Euroopa Liidus toimuvate demograafiliste muutuste tõttu on eakate inimeste arv kiiresti kasvamas ning me seisame silmitsi suurte katsumustega: peame tulema toime suurema nõudlusega tervishoiuteenuste järele ja kohandama tervishoiusüsteemid nii, et need vastaksid vananeva elanikkonna vajadustele, kuid oleksid ka jätkusuutlikud väiksema tööjõuga ühiskondades. Hetkel on vaesus eakate inimeste seas ulatuslik, sest ELi liikmesriikide pensione ja sotsiaaltoetusi kärbitakse märkimisväärselt, mistõttu on tähtis leida jätkusuutlikke rahastamissüsteeme pikaajalise hoolduse ja eakate hoolekande tagamiseks. Peame ka kehtestama kõikide hooldussektorite jaoks miinimumstandardid, kaasa arvatud miinimumpalga.

Lisaks rõhutan, et peame vähendama tervisest tingitud ebavõrdsust ning kaitsma eakaid inimesi ühiskonnas ja hooldusasutustes. Peame võitlema eakate sotsiaalse tõrjutuse ja igas vormis vanuselise diskrimineerimise vastu. Peame kaitsma aktiivselt vananemise tingimusi ning garanteerima, et eakad inimesed saavad elada väärikalt ja rahulolevalt.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Kvaliteetne haridus ja väljaõpe on tähtsad inimese eneseteostuse, võrdsuse tagamise, sotsiaalse tõrjutuse ja vaesuse vastu võitlemise, kodanikuaktiivsuse ja sotsiaalse ühtekuuluvuse jaoks. Kutsun liikmesriike üles reguleerima eakate hoolekandes tegutsevate hoolekandetöötajatele esitatavaid kvalifikatsiooninõudeid ning välja töötama ja rakendama täiendkoolitussüsteeme, mis aitaksid tõsta eakate hoolekandesüsteemis töötavate isikute haridustaset ning seeläbi parandada pakutavate teenuste kvaliteeti. Väga tähtis on suurendada investeeringuid geriaatrilise ravi võimaldamiseks, et suurendada eakate hoolduse kvaliteeti.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose ja Britta Thomsen (S&D), kirjalikult. – (DA) Taani sotsiaaldemokraatide arvates ei tuleks kehtestada lõigus 12 määratletud miinimumpalka. Sellele vaatamata otsustasid Taani sotsiaaldemokraadid hääletada resolutsiooni poolt, sest miinimumpalga kehtestamise nõudest hoolimata on selles mitmeid seisukohti ja algatusi, mida me toetame.

Vasílica Viorica Dăncilă (S&D), kirjalikult. – (RO) Euroopa Parlamendi otsus võtta vastu eakate pikaajalist hooldust käsitlev resolutsiooni ettepanek on väga hea, sest eakad kui Euroopa kodanikud vajavad võimalust oma õiguste ja vabaduste kasutamiseks ning võimalust säilitada oma koht ühiskonnas ja hoida sidet teiste põlvkondadega. Ma arvan, et ELi liikmesriigid peavad pöörama tähelepanu elanikkonna vananemisele, et panna alus koostööle, mille eesmärk on luua jätkusuutlik süsteem eakate hooldusteenuste osutamise rahastamiseks ning hooldussektori töötajatele vajaliku erialase koolituse tagamiseks, pakkudes neile sobivat palka, mis võimaldab neil osutatavaid teenuseid täiustada. Lisaks peavad võtma linna- ja ruumilise arengu teenistused kasutusele meetmed, et lihtsustada eakate ja piiratud liikumisvõimega inimeste ligipääsu vajalikele teenustele: sotsiaalteenused, mis on kohandatud nende vajadustele, sotsiaalsed ja kultuuritegevused. Asjaomased ametiasutused peavad teavitama eakaid korrapäraselt nende õigustest ning neid mõjutavatest muutustest õigusaktides.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletasin kõne all oleva resolutsiooni ettepaneku poolt, sest see edendab eakate ligipääsu kvaliteetsetele tervishoiuteenustele ja paremale hooldusele. Viimastel aastatel toimunud demograafiliste muutuste ja eeskätt elanikkonna vananemise valguses vajavad eakad toetust, et nad saaksid elada enda kodus väärikalt ja iseseisvat elu.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson ja Marita Ulvskog (S&D), *kirjalikult.* – (SV) Peame tagama eakatele inimestele kõrge hooldamise standardi, mis peab olema hoolekandesüsteemi esmatähtis osa, mida arendatakse kooskõlas demograafilise muutumisega. Mõistame täielikult kõikide hooldussektori lepingute sotsiaalstandardite miinimumtaseme kehtestamist, kuid meie arvates on miinimumpalga kehtestamine kahetsusväärne, sest Rootsis ei ole see alati tagatud, kuna palgatasemete määramine on tööturu osapoolte kohustus. Palgataseme määramine ei kuulu ka ELi pädevuste hulka. Meie arvates ei peaks seda olukorda muutma, kuid hääletasime sellegipoolest resolutsiooni ettepaneku poolt, sest leiame, et selle põhiteema on väga tähtis.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Olukorras, kus on tegemist kasvava keskmise elueaga ja kus eakad on üha haavatavamad, sest nad peavad sõltuma sotsiaalteenustest, mis on tihti ebapiisavad ning rikuvad peresiseid suhteid, on paljud inimesed sellel väga raskel eluetapil üksinda, neil ei ole äraelamiseks rahalisi vahendeid ning paljudel juhtudel kannatavad nad traagilise vaesuse all, mistõttu peavad liikmesriikide valitsused võtma üle põhihoolduse tagamise.

–Nagu Euroopas, nii on ka Portugalis pikaajalise hoolduse küsimus erakonna CDS-PP (demokraatlik ja sotsiaalne keskpartei / rahvapartei) jaoks väga tähtis ning juba mitu aastat oleme toetanud sobivate võrgustike loomist sedalaadi hoolduse ja toetuse pakkumiseks peredele ning eakatele ja hoolduse osutajatele erasektoris. Ma olen igati rahul, et resolutsiooni ettepanekus on kutsutud liikmesriikide valitsusi üles toetama mitteametlikke hooldajaid, kes on tihtipeale pereliikmed, ja et neile hooldajatele, kes võtavad enda kanda rolli, mis jääks muul juhul valitsuse kanda, luuakse tingimused oma eakate sugulaste eest hoolitsemiseks, ilma et neid näiteks professionaalselt halvemasse olukorda pannakse.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Viimastel aastatel on täheldatud ELis demograafilisi muutusi, mida iseloomustab rahvastiku vananemine. See nähtus on avaldanud survet eelarvetele ning suurendanud nõudlust tervishoiuinfrastruktuuri ja sotsiaalteenuste järele. Seetõttu on vaja võtta kasutusele poliitilised meetmed eakate kaasamiseks ning võitluseks igas vormis vanuselise diskrimineerimise vastu. Mind üllatab, et paljudes liikmesriikides on viimastel aastatel vähendatud geriaatrilise ravi rahastamist ja võimaldamist. Eakatele pakutavad hooldusteenused peavad olema kvaliteetsed.

Selle tõttu vajavad liikmesriigid poliitikameetmeid erialase koolituse parandamiseks. Samuti tuletan teile meelde vabatahtlike, religioossete ja heategevusorganisatsioonide määratud panust. Liikmesriigid peavad olema eriti valvsad pikaajaliselt hooldatavate inimeste põhiõiguste kaitsmise suhtes. Liikmesriigid peavad esmajärjekorras toetama koduse palliatiivhoolduse üksuste loomist ning töötama välja ja rakendama täiendkoolitussüsteeme, mis aitaksid tõsta eakate hoolekandesüsteemis töötavate isikute haridustaset. Komisjon peab teostama uurimuse, mis annab selgema pildi eakate inimeste hoolduse kasvavatest nõuetest ja esitada hinnang spetsialistide vajaduse kohta kuni 2020. aastani.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Edusammud teaduse ja tehnoloogia valdkonnas ning meie tsivilisatsioonide hea areng on aidanud kaasa inimeste eluea pikenemisele. Praeguses olukorras, kus valitsevad neoliberaalsed hoiakud ja kapitalismi pidev eesmärk saada üha suuremat kasumit, pööravad valitsused aga üha vähem tähelepanu eakate rollile ning nende jaoks on vananev elanikkond pigem koormaks saanud. See on vastuvõetamatu.

Olgugi et resolutsiooni ettepanekus ei käsitleta probleemi põhjust, nimelt sotsiaaltoetuse devalveerimise põhjuseid, on ettepanekus üleskutse võidelda eakate sotsiaalse tõrjutuse ja igas vormis vanuselise diskrimineerimise vastu.

Ettepanekus mõistetakse hukka ka asjaolu, et vähendatud on geriaatrilise ravi võimaldamist ning et spetsialiste ei ole piisavalt koolitatud eakate inimeste probleemidega tegelemiseks; samuti kohaliku omavalitsuse hooldussüsteem ja eakate koduhoolduse infrastruktuuri puudumine ning vajalike hooldusteenuste kättesaadavus.

Seetõttu toetame üleskutset, aga jätkame ka võitlust selle olukorra põhjustega ning selle nimel, et poliitikas hakataks eakatele rohkem tähelepanu pöörama.

Bruno Gollnisch (NI), *kirjalikult.* – (FR) Lugeses tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni resolutsiooni ettepanekut, mille üle hääletasime, tuleb mulle meelde valus ja häbiväärne sündmus Prantsusmaalt, kus 2003. aastal suri kuumalaine tagajärjel enam kui 15 000 eakat inimest. Probleemi põhjuseks on vanadekodude personalipuudus ja meie ühiskondades, eriti minu oma riigis leviv ebatervislik trend, mis paljud meie eakad üksinda ja vaesusesse jätab. Ma ei saa ka unustada, millist suurt vastutust kannab Euroopa Liit meie sotsiaalkindlustussüsteemide lagunemise eest ELi majandus- ja kaubanduspoliitika tõttu; eelarvelisele maltusianismi tõttu, mida EL üritab peale suruda; ja puhtalt statistilise arusaamise tõttu sotsiaalkindlustusest, mida EL meie poliitiliste juhtidega jagab. Minu arvates vastutab EL koos seda toetanud valitsustega madala palgataseme, ostujõu ja pensionite eest. Ka ei saa ma unustada seda nn surmakultuuri, mida paljud täiskogule arutlemiseks esitatud tekstid edasi annavad. Tegelikult arvan ma, et just nendel põhjustel ei ole vaja anda Brüsselile mitte mingeid volitusi eakaid puudutava poliitika jaoks ja isegi mitte volitusi statistika koostamiseks.

Anna Ibrisagic (PPE), *kirjalikult.* – (SV) Selgitus hääletuse kohta: hääletasime täna eakate pikaajalist hooldust puudutava resolutsiooni ettepaneku B7-0491/2010 poolt. Tahaksime aga rõhutada, et me ei ole nõus kogu resolutsiooni sisuga. Kõige enam valmistab meile muret üleskutse kehtestada miinimumpalk. Mis sellesse puutub, siis peaksime kinni subsidiaarsuse põhimõttest. Gunnar Hökmark, Christofer Fjellner, Anna Ibrisagic, Anna Maria Corazza Bildt.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Tegemist on minu fraktsiooni jaoks ülimalt silmapaistva ja väga tähtsa probleemiga, et võimaldada tõsiste terviseprobleemidega eakatel inimestel oma elu võimalikult heades tingimustes lõpuni elada. Seepärast on kriisist hoolimata vaja suunata võimalikult palju vahendeid pikaajaliselt hooldatavatele inimestele parima võimaliku toetuse tagamiseks, et tagada eakatele võimalikult hea elukvaliteet. Seda on minu fraktsioon Portugalis propageerinud ning oleme esitanud selle teema kohta ka mitmeid ettepanekuid Portugali parlamendile.

Willy Meyer (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (ES) Viimaste aastate jooksul toimunud demograafilised muudatused, eriti elanikkonna vananemine, on suurendanud survet eelarvele ning nõudlust parema tervishoiu ja sotsiaalteenuste infrastruktuuri järele. Hääletasin eakate pikaajalist hooldust käsitleva resolutsiooni ettepaneku poolt, milles soovitatakse liikmesriikidel võidelda eakate sotsiaalse tõrjutuse ja igas vormis vanuselise diskrimineerimise vastu, sest liikmesriigid peavad tagama nõuetekohaste tervise- ja hooldusteenuste kättesaadavuse, mis on Euroopa solidaarsusmudeli aluspõhimõte.

Oluline on tunnistada nii hoolduse kvaliteedi kui ka järjepidevuse tähtsust ning seetõttu peavad liikmesriigid võtma kasutusele eakatele koduste sotsiaal- ja tervishoiuteenuste

osutamise programmid või riikides, kus need on juba kasutusele võetud, nende jätkamist munitsipaal- ja kohalike asutuste juhtimisel vastavalt nende pädevusele. Kõikides liikmesriikides peab olema garanteeritud pikaajaliselt hooldatavate inimeste põhiõiguste kaitse.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – (LV) Toetan resolutsiooni ettepanekut täielikult. Loodan, et Euroopa Parlamendi deklaratsioonile järgneb veel teisigi meetmeid. Igale eakate diskrimineerimisel juhtumile tuleb reageerida rangelt ja tõhusalt. Äärmiselt tähtis on koostada liikmesriikide valitsuste jaoks õiguslikult siduv direktiiv, mis võimaldab õiguslike meetmete rakendamise juhtudel, kui kavatakse vähendada pensione ning kui riik ei ole pidanud kinni oma eakatega seotud kohustustest. 2009. aastal otsustas minu riigi Läti valitsus eelarveaugu kinnitoppimiseks vähendada pensione, millega hävisid inimeste lootused sotsiaalsele stabiilsusele ja õiglusele. Hääletasin resolutsiooni poolt lootuses, et sarnased rikkumised ja pahatahtlik võimu kuritarvitamine enam ei kordu.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Oleme juba aastaid näinud, et lühi- või pikaajalise hoolduse rahastamine ei ole enam võimalik. Sellele vaatamata on kõik antud teemaga seotud meetmed kõrvale jäetud ja need, keda see mõjutab, ning nende sugulased on jäetud omaette. Nagu laste kasvatamise puhul, nii ei hinnata ühiskonnas ka eakate hooldamisega tegelevaid sugulasi ja vabatahtlikke töötajaid ning ka sotsiaalsed võrgustikud hävitatakse kapitalismi nimel. Inimesed on pandud hoopis uskuma, et meie sotsiaalsüsteemide toimimise tagamiseks ning sellest tulenevalt ka eakate hooldamiseks on vaja ohjeldamatut hulka sisserännanuid.

Tegelikult on kõik aga vastupidi. Sellega on eelseisva finantskatastroofi saabumist ainult kiirendatud. Arutelu rahalise elujõulisuse ja hooldamisega kaasneva finantskoormuse üle on jäänud liiga hiljaks. Kui tahame nüüd esmajärjekorras toetada koduse palliatiivhoolduse ja meditsiinilise hoolduse arendamist, siis ei saa me enam oma hoiakut muuta. Soov võidelda eakate väärkohtlemise vastu hoolduses, on igati teretulnud. Neid nõudmisi on juba aastaid vaja olnud. Kõigele vaatamata hääletasin ma resolutsiooni ettepaneku poolt.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Mul on hea meel resolutsiooni vastuvõtmise üle, mis põhimõtteliselt kutsub liikmesriike üles võtma arvesse viimastel aastatel toimunud demograafilisi muutusi, eriti elanikkonna vananemist, mis suurendab eelarvele survet ja tekitab suure nõudluse parema tervishoiu ja sotsiaalteenuste infrastruktuuri järele; soovib liikmesriikidel võidelda eakate sotsiaalse tõrjutuse ja igas vormis vanuselise diskrimineerimise vastu.

Licia Ronzulli (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Kõne all oleva resolutsiooni ettepaneku vastuvõtmine näitab taas, et Euroopa Parlament ja parlamendiliikmed on igati pühendunud eakatele pakutava tervishoiu teemale. Vananevas ühiskonnas muutub teises nooruses inimeste kaitsmine ja nende elu paremaks muutmine üha olulisemaks.

Muu hulgas käsitleb resolutsioon järgmisi teemasid: eakate hooldusega tegelevate isikute jätkuv koolitamine; üleskutse liikmesriikidele rakendada eakatele inimestele suunatud teabekampaaniaid, mis keskenduvad toiduvalikule ja vedelikupuuduse ohu vältimisele; nn e-tervishoiuteenuste arendamine, et parandada hooldusteenuste kvaliteeti ja tõhusust.

Mitte ükski liikmesriik ei tohi eirata oma kohustust muuta paremaks nende inimeste elutingimusi, kes elus üksinda toime tulema peavad. Loodan seetõttu, et eesmärgiga luua tõeline ühiskond kõigile saavad liikmesriigid resolutsiooni vastuvõtmisega uut hoogu

tagamaks, et eri vanuses inimesed saaksid osaleda aktiivselt ühiskondlikus elus, ilma et ühiskond nad saatuse hooleks jätaks.

Alf Svensson (PPE), *kirjalikult*. – (SV) Hääletasin täna eakate pikaajalist hooldust puudutava resolutsiooni ettepaneku B7-0491/2010 poolt. Resolutsioonis on aga üks lõige, mida ma ei toeta. Resolutsiooni lõikes 12 nõutakse kõikide hooldussektori lepingute miinimumstandardite, sh miinimumpalga kehtestamist. Rootsi Kristlikud Demokraadid on selle vastu. See ei ole ka kooskõlas Rootsi kollektiivlepingute mudeliga. Rootsi mudel on nii töötajate kui ka tööandjate huvides. Usun siiralt, et palga küsimuses peavad jõudma kokkuleppele tööturu osapooled, mitte poliitikud, kes üritavad üksteist üle trumbata.

Resolutsiooni ühisettepanek (RC-B7-0484/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult*. – (PT) Hääletasin resolutsiooni ühisettepaneku poolt, mis käsitleb Jordani jõe olukorda, eelkõige Jordani jõe alamjooksu piirkonnas, sest minu arvates on tähtis juhtida tähelepanu selle jõe ning eelkõige selle alamjooksu hävitamisele. Ettepanek kutsub Iisraeli ja Jordaania valitsust ning Palestiina omavalitsust üles looma Euroopa Liidu toetusel Jordani jõe vesikonna komisjoni, mis oleks avatud ka teistele jõeäärsetele riikidele.

Leian, et on vaja koostada juhtimiskava, et heastada Jordani jõe piirkonna laastamine ning samuti on vaja anda finants- ja tehnilist abi Jordani jõe ja eelkõige selle alamjooksu taaselustamiseks. Veemajanduse küsimus ja eelkõige vee õiglane jaotamine, arvestades kõigi piirkonnas elavate inimeste vajadusi, on äärmiselt tähtis kestva rahu ja stabiilsuse saavutamiseks Lähis-Idas. Seetõttu leian, et tuleb suurendada jõupingutusi, et osutada täiendavat rahalist ja tehnilist tuge veemajanduse projektidele, edendada vee õiglast jaotamist ja vajaliku tehnoloogia siirdamist sealse piirkonna riikidele.

Ioan Enciu (S&D), *kirjalikult*. – Toetan Jordani jõe olukorda käsitlevat resolutsiooni, sest selles on nõutud konkreetsete meetmete kasutuselevõtmist, et lahendada probleem, mis avaldab vahetut mõju piirkonnas elavate inimeste majanduslikule, sotsiaalsele ja kultuurilisele heaolule. Jordani jõe olukorra tõsine halvenemine avaldab mõju jõe veevarudest sõltuvate kogukondade kõikidele elatise teenimisega seotud aspektidele. Nõudes ühiselt koostatud piiriüleseid lahendusi veevarude saaste ja liigkasutuse probleemidele, toob resolutsioon esile, et Iisraeli, Palestiina ja Jordaania koostöö Jordani jõe probleemi lahendamisel aitaks luua piirkonnas usaldust ja tugevdada rahu.

Resolutsioonis on õigusega rõhutatud, et Jordani jõe taaselustamisega seotud kavad ja ettepanekud peavad moodustama ühe osa ELi suhetest jõeäärsete riikidega. Arvestades probleemi pakilise iseloomuga, peab EL andma Jordani jõe taaselustamisele esmatähtsa koha ka Jordani jõe piirkonda puudutavates ELi arenguprojektides.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult*. – (PT) Hääletasin Jordani jõe olukorda käsitleva resolutsiooni ühisettepaneku poolt, sest jõe looduslikku ilu ning keskkondlikku, kultuurilist, ajaloolist, põllumajanduslikku ja majanduslikku väärtust tuleb säilitada. Veevarude õige majandamine, arvestades kõigi piirkonnas elavate inimeste vajadusi, on äärmiselt tähtis stabiilsuse saavutamiseks Lähis-Idas.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Jordani jõe probleem ei ole seotud ainult tavalise murega veeteede keskkonnaseisundi halvenemise pärast. Nagu vastuvõetud resolutsioonis tunnistatakse, ei ole Jordan ainult jõgi. Jordani jõe tähtsus ei piirdu vaid selle tähtsusega

jõena, sellel on ka poliitiline, sümboolne ja usuline väärtus eri laiuskraadidel asuvate riikide, rahvaste ning inimeste jaoks.

Kuna inimkonna ajalugu on andnud Jordani jõe nii suure tähtsuse, on igati õigustatud, et Euroopas ja ennekõike siin istungisaalis tuntakse tõsist muret jõe saatuse pärast. Loodan ning soovin, et Jordani jõe äärsed riigid suudavad oma traditsioonilistest erimeelsustest ja umbusaldusest kõrvale vaadata ning üritada üheskoos Jordani jõe seisundi halvenemist ära hoida.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Jordani jõgi – eriti Jordani jõe alamjooksu piirkond – on universaalse tähtsusega kultuurmaastik, millel on suur ajalooline, religioosne ja keskkondlik tähtsus. Kahjuks on seda laastanud liigkasutus, saaste ja vee väärkasutus, mille tõttu on hävinud 50% bioloogilisest mitmekesisusest. Jordani jõe ja eeskätt Jordani jõe alamjooksu piirkonna taaselustamine on sarnaste veeprobleemide all kannatavate Iisraeli, Jordaania ja Palestiina kohalike kogukondade jaoks ülioluline.

Samuti toob see tohutu suurt kasu majanduse ja usalduse loomise seisukohalt. Aktiivne koostöö asjaomaste valitsuste, kodanikuühiskonna organisatsioonide ja kohalike kogukondade vahel võib oluliselt kaasa aidata rahu tagamisele selles piirkonnas. Seetõttu kutsume kõikide mõjutatud riikide ametivõime üles tegema koostööd ja taaselustama Jordani jõge, töötades välja ja rakendades poliitikat, mis keskendub käegakatsutavatele tulemustele majapidamiste ja põllumajanduse veevajaduse haldamisel ning vee ja loodusvarade kaitse tagamisel. Samuti kutsume nõukogu, komisjoni ja ELi liikmesriike üles julgustama ning toetama tervikliku kava koostamist, et heastada Jordani jõe piirkonna laastamist.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Nagu resolutsiooni ettepanekus öeldakse, on Jordani jõgi ja eelkõige Jordani jõe alamjooks ülemaailmse tähtsusega kultuurmaastik, millel on suur ajalooline, sümboolne, religioosne, keskkonnavalne, põllumajanduslik ja majanduslik tähtsus Lähis-Idas ja mujal. Jõe ökoloogilise seisundi halvenemine ning sellest tulenev saaste tase on tõeliselt murettekitav.

Jordani jõe taastamine, mis on soovitud ja igati vajalik ning oluline nii keskkondlikust, sotsiaalsest kui ka kultuurilisest seisukohast, on loomulikult lahtutatamatult seotud ka piirkonna geopoliitilise kontekstiga. Tuleb tunnistada, et Läänekaldal elav Palestiina elanikkond kannatab juba praegu tõsise veepuuduse all, mis on tingitud sellest, et suure osa veest kasutavad ära Iisrael ja läänekaldal paiknevad juudi asulad, ning samuti asjaolust, et Iisrael okupeerib jätkuvalt ühte osa Golani kõrgendikust, kus paikneb palju olulisi allikaid. Veevarude õiglane jaotamine, arvestades kõigi piirkonnas elavate inimeste vajadusi, on äärmiselt tähtis kestva rahu ja stabiilsuse saavutamiseks Lähis-Idas, mis on omakorda lahutamatu Jordani jõe alamjooksu taaselustamise vajadusest.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), kirjalikult. – (CS) Olukord Lähis-Idas on olnud juba aastaid keeruline nii poliitilisest kui ka majanduslikust ja ökoloogilisest seisukohast. Piirkonnas on alati olnud vähe jõgesid, nende vool on ebastabiilne ning juba vanal ajal langetati metsi, et teha ruumi põllumaale, ja igal aastal hävib karjamaade tõttu põõsastikke, puid ning muud rohelist taimestikku. Jordani jõe veevool on juba praegu väga aeglane, vesi on saastatud ja Surnumeri kuivab järkjärguliselt. Piisavalt kiire jõe veevoolu tagamine on väga suur tehniline probleem, mille saab lahendada ainult rahumeelses poliitilises kliimas. Euroopa Liit on juba pikka aega osalenud aktiivselt mitmetes projektides, mille peaesmärk on toetada kogu piirkonna rahumeelset arengut.

Seetõttu on soovitatav toetada ka tähtsat programmi, milleks on Jordani jõe kesk- ja alamjooksu otstarbeka veerežiimi taastamine. Kuna sarnased probleemid on ka mitmel kohalikul valitsusel Sahelis ja Aasias, oleks nii komisjoni vastus kui ka konkreetsete korrigeerivate meetmete kasutuselevõtmine väärtuslikuks inspiratsiooniks sarnaste probleemide lahendamisele ka mitmes muus kohas. Toetan resolutsiooni ühisettepaneku vastuvõtmist.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Ligipääs joogiveele on üks inimeste põhiõigustest ja juulis võttis ÜRO Cochabambas toimunud maailma rahvaste kliimateemalise tippkohtumise järel vastu isegi resolutsiooni, milles selle tunnistamist nõuti. Jordani jõgi on laastatud ning Iisrael, Jordaania ja Süüria on peaaegu kogu jõe voolu ümberjuhtimisega võtnud Palestiina rahvalt ligipääsu joogiveele. Euroopa Liit peab toetama igal juhul riikidevahelisi koostöökokkulepped jõe taastamiseks ja piirkonna veevarude jagamise parandamiseks.

Sellegipoolest on šokeeriv, et nii suurt huvi tuntakse ainult Jordani jõe vastu, kui samas hävitatakse nii palju teisi jõgesid. Seda resolutsioon propageeribki. Hääletan resolutsiooni ettepaneku poolt lootuses, et sarnast tähelepanu pööratakse ka teistele maailma jõgedele.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjalikult. – (ES) Hääletasin Jordani jõe olukorda käsitleva resolutsiooni ühisettepaneku poolt, sest kõik jõeäärsed riigid peavad selle taastamise vastu huvi tundma. Kogu Jordani jõe alamjooksu piirkond on rikutud: halvast haldamisest tuleneva saastumise tõttu on bioloogiline mitmekesisus vähenenud 50%.

1994. aastal allkirjastatud rahulepingus nõustusid Iisrael ja Jordaania Hašimiidi Kuningriik tegema koostööd Jordani jõe ökoloogilise taastamise nimel oma ühispiiridel ning kaitsma jõe veevarusid. Iisraeli ja Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vahel sõlmitud rahulepingust hoolimata on palestiinlased välja jäetud läänekaldal Jordani jõe alamjooksu ääres loodud Iisraeli turvaalast, mida praegu ebaseaduslikult asustavad Iisraeli asunikud, kes harivad maad veega, millele on palestiinlastel õigus.

See tähendab, et Palestiina elanikkonnal läänekaldal on tõsised veeprobleemid ning seepärast nõuame, et Iisrael lõpetaks oma asustamispoliitika rakendamise, kaasa arvatud Jordani jõe alamjooksu piirkonnas. Jordani jõe äärsed riigid peavad looma ELi toetusel Jordani jõe vesikonna komisjoni jõe taastamiseks, et tagada jõe vesikonnas asuva elanikkonna piisav veega varustatus.

Alexander Mirsky (S&D), kirjalikult. – (LV) Hääletasin resolutsiooni ettepaneku poolt. Resolutsioonis on öeldud, et Jordani jõe olukord on katastroofiline. Surnumere veetase alaneb aastas 30 cm. Rannikuäärsed riigid, eeskätt Süüria ja Jordaania, kasutavad küll jõe veevarusid, kuid ei investeeri üldse reoveepuhastusseadmete arendamisse või joogivee puhastussüsteemidesse. Kui EL ei suurenda aegsasti surve avaldamist kõigile veevarude kasutajatele, on ökoloogiline katastroof vältimatu. Selles valguses on resolutsioon väga õigeaegne märk Süüria, Jordaania ja Iisraeli valitsustele. Kõik Lähis-Ida valitsused peavad aru saama, et EL ei ole päästetootaja, kes nende probleemid lahendab. Peame sundima Süüria, Jordaania ja Iisraeli valitsusi tulevikule mõtlema. Peame toetama neid küll vajalike meetmete väljatöötamisel, kuid mitte mingil juhul ei tohi me anda raha inimestele, kes loodusvarasid järelemõtlematult ära kasutavad, et nad saaksid seda siis oma isekate eesmärkide saavutamiseks kasutada.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Kiidan heaks tänase tähtsa hääletuse resolutsiooni üle, mis juhib tähelepanu laastamistegevusele Jordani jõe ja eelkõige Jordani

jõe alamjooksu piirkonnas ning väljendab selle pärast muret. Resolutsioon kutsub kõikide Jordani-äärsete riikide ametivõime üles tegema koostööd ja taaselustama Jordani jõge, töötades välja ja rakendades poliitikat, mis keskendub käegakatsutavatele tulemustele majapidamiste ning põllumajanduse veevajaduse haldamisel, vee kaitse tagamisel ning reo-, põllumajandus- ja tööstusheitvee majandamisel ning tagab selle, et Jordani jõe alamjooksule jookseks sisse piisav kogus magevett. Resolutsioon pooldab ka Jordani jõe alamjooksu piirkonnas sarnaste veeprobleemide all kannatavate Iisraeli, Jordaania ja Palestiina kohalike kogukondade koostööd ning palub Iisraelil ja Jordaania täielikult täita rahulepinguga võetud Jordani jõe taaselustamisega seotud kohustusi.

8. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

(Istung katkestati kell 12.50 ja jätkus kell 15.00)

ISTUNGI JUHATAJA: Diana WALLIS

asepresident

9. Eelmise istungi protokollu kinnitamine (vt protokoll)

10. Inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete rikkumise juhtumite arutamine

10.1. Kenya: ebaõnnestunud katse arreteerida Sudaani president Omar al-Bashir

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu kuue resolutsiooni ettepaneku üle Kenya kohta: ebaõnnestunud katse arreteerida Sudaani president Omar al-Bashir. ⁽¹⁾

Charles Tannock, *autor.* – Austatud juhataja! Rahvusvaheline Kriminaalkohus mõistis süüdi genotsiidis Sudaani presidendi Omar al-Bashiri, keda süüdistatakse hirmsate kuritegude korraldamises Därfüris.

Tegemist on inimesega, keda keegi vaevalt aukülalisena külla kutsuks, ja möödunud aastal oli Türgi sunnitud tühistama Rahvusvahelise Kriminaalkohtu (RKK) süüdistuse tõttu Omar al-Bashirile esitatud kutse võtta osa Islami Konverentsi Organisatsiooni (OIC) Ankara konverentsist.

Kahjuks tegi aga Kenya president just seda, kui kutsus Omar al-Bashiri hiljuti toimunud Kenya põhiseaduse väljakuulutamise tseremooniale. Tuleb küll tunnistada, et paljud Kenya hapraste koalitsiooni kuuluvad valitsuseministrid, nende seas ka peaminister Odinga, tunnevad Bashiri kohalviibimise pärast muret, aga sellele vaatamata on kahju juba tehtud ja Kenya – mis on demokraatlik riik ning peab pidama kinni rahvusvahelisest õigusest – maine piirkondliku juhina on nüüd rikutud.

RKK asutati just selleks, et kõrgeid ametnikke ja isegi iseseisvate riikide juhte saaks kuriteosüüdistuste eest vastutusele võtta, kui nende toime pandud väidetavatest kuritegudest on saanud inimsusevastased kuriteod, genotsiid või sõjakuriteod, mis alluvad seetõttu Rooma statuudile alla kirjutanud riikidele kehtivale universaalsele jurisdiktsioonile.

Seetõttu on Kenya keeldumine täita oma kohustusi RKK liikmena laiduväärt. Sellegipoolest on igati teretulnud uudis, et Kenya kavatseb teha RKKga täielikku koostööd kolme aasta

---

⁽¹⁾ Vt protokollu

eest valimistele järgnenud vägivaldaaktide uurimises, kuigi see oleks pidanud palju varem juhtuma ning paistab, et põhjuseks on pigem Bashiri juhtumiga kaasnenud tähelepanu.

Marietje Schaake, autor. – Austatud juhataja! Kenya nagu teisedki Aafrika riigid on ELi tähtis partner mitmes valdkonnas, nagu julgeolek, areng ja kaubandus.

Aafrika mängis RKK asutamise juures äärmiselt tähtsat rolli ning Aafrika pühendumust kohtu statuudi järgmisele tugevdab ka Aafrika Liidu põhikirja artikkel 4.

ELi ja Kenya vahel sõlmitud Cotonou lepingus on sätestatud meievahelised koostöötingimused ning lepingus on samuti selgelt sätestatud, et kaubanduse ja abi tingimuseks on demokraatia ja inimõiguste standardite järgimine.

Kahjuks külastas Omar al-Bashir 27. augustil Kenyat sealse valitsuse ametliku külalisena – aukandjana. Samal ajal oli antud välja vahistamismäärus president al-Bashiri vahistamiseks tema väidetava rolli eest Sudaani Dārfūri genotsiidis.

Al-Bashir võib enda juhtumit küll RKK ees kaitsta, aga enne seda peab ta Haagi kohtu ette astuma. Kenyal oli kohustus al-Bashir vahistada, kui ta riigis viibis, kuid seda ei tehtud. See on tõsine probleem. See näitab, et Kenya valitsus ei pea usaldusväärselt kinni lepingutest, millele on alla kirjutanud ning see peaks olema ELi jaoks tõsine probleem.

Peame kandma hoolt selle eest, et peame võitluses karistamatusega kinni enda standarditest ning võitleme karistamatusega Aafrikas, et luua seal stabiilsus ja kehtestada demokraatia. Palun kõrgel esindajal võtta Kenya suhtes kasutusele tõsised diplomaatilised meetmed ja tuletada Kenya juhtidele meelde nende Rooma statuudiga võetud kohustusi.

Barbara Lochbihler, autor. – (DE) Austatud juhataja! Sel aastal Kampalas toimunud Rahvusvahelise Kriminaalkohtu läbivaatamiskonverentsil sai väga selgeks, et kohus saab teha oma tööd tõhusalt ainult siis, kui liikmesriigid, ennekõike Rooma statuudi ratifitseerinud liikmesriigid, seda toetavad. ELi liikmesriikidele tuleb seda pidevalt meelde tuletada, sest hirm diplomaatiliste probleemide ja võimalik poliitiliste eelarvamuste ees on tihti takistuseks kooskõlaliste meetmete rakendamisel, näiteks kui tegemist on sõjakuritegudes kahtlustatavate vahistamisega.

Oma tänases resolutsiooni ettepanekus kritiseerime Kenya valitsuse tegevust, mis kutsus külla Sudaani presidendi Omar al-Bashiri ning jättis ta vahistamata. Omar al-Bashiri vahistamiseks on väljastatud määrused sõjakuritegude ja genotsiidi eest. Selle tulemusel käitus Kenya rahvusvahelise õiguse vastaselt ning vaidlustas avalikult asjaolu, et eeldatav Aafrika valitsustevaheline solidaarsus on tähtsam, kui inimsusevastaste kuritegudega tegelemine ja nende toimepanijate vastutusele võtmine. See ei ole hea märk miljonitele aafriklastele, kes president al-Bashiri jõhkrate tegude tõttu kannatanud on, ega ka neile, kes on kogenud hirmsaid kannatusi muudes sõdades või kodusõdades. Ohvrid ja nende pered tahavad, et sellega tegeletakse, nad vajavad õiglust ja nad peavad nägema, et need kurjategijad, olgu nad kasvõi kõrged poliitilised või sõjaväejuhid, võetakse oma jõhkrate tegude eest vastutusele.

Tugevat kriitikat väärib ka asjaolu, et Aafrika Liit võttis avalikult sõna president al-Bashiri vahistamise vastu. Aafrika Liit näitab oma liikmesriikide suhtes üles vale solidaarsust, toetab kõrgete poliitikute karistamatust ning nõrgendab sellega väga vajalikku head valitsemistava, mille raames tehtavad otsused peavad tuginema kehtival ja rahvusvahelisel õigusel. Pettumust valmistab ka see, et Aafrika Liit ei ole nõustunud looma Addis Abebas Rahvusvahelise Kriminaalkohtu piirkondlikku esindust.

See on ka põhjus, miks Euroopa Komisjoni kutsutakse taas üles võtma see koostööst keeldumise küsimus ning negatiivne suhtumine koostöösse Rahvusvahelise Kriminaalkohtuga järgmise ELi ja Aafrika Liidu tippkohtumise päevakorda.

Marie-Christine Vergiat, autor. – (FR) Austatud juhataja! Paljud istungisaalis olivad mõistavad hukka asjaolu, et Kenya, Aafrika Liit ja Araabia Liiga otsustasid mitte rakendada Omar al-Bashiri suhtes inimsusevastaste kuritegude eest välja antud rahvusvahelist vahistamismäärust. Seetõttu on Sudaani president karistamatu peaaegu kogu Aafrikas ja araabia maades. Paljud meist, kuid kindlasti mitte nii paljud, soovivad, et rahvusvaheline õigus oleks kõigile sama üle maailma.

Me teame, kui raske oli Rahvusvahelise Kriminaalkohtu (RKK) loomine. Teame ka, et on vaja veel palju tööd, et see kohus saaks tegutseda igal pool maailmas. Oleksime aga palju tõsiseltvõetavamad, kui kõik meie liikmesriigid, eeskätt Prantsusmaa, ei kõhkleks nii palju, kui on vaja kohandada enda õigust rahvusvahelise õigusega. Oleksime palju tõsiseltvõetavamad, kui sellised suured riigid nagu Ameerika Ühendriigid ei arvaks, et nad on rahvusvahelisest õigusest üle.

Läheksin isegi nii kaugele, et ütleksin, et Euroopa riikidel on Aafrika ees väga suur vastutus ja me ei tohi jätta neile muljet, et meil on topeltstandardid, sest tuleb tõdeda, et rahvusvaheline õigus paistab kehtivat kõige enam Aafrika riikidele siis, kui teatud Euroopa riikidel ei ole seal just omi suuri huvisid mängus.

Seepärast on täiskogul väga kahju, et RKK otsusest ei peetud kinni Omar al-Bashiri puhul, kes nii paljude kuritegude eest vastutab. Tahame aga võrdset õigust kõigile, kaasa arvatud Euroopa Liidu territooriumil olijaile. Ainult eeskaju seadmise põhjusel võib Euroopa Liit olla tõeline vabadusel ja õigusel põhinev ala ning saame liikuda samm-sammult õiguse, demokraatia ja inimõiguste universaalsuse põhimõtte suunas.

Seepärast on mul ka nii hea meel, et täna hommikul mõistis täiskogu suur enamus hukka romade diskrimineerimise ja ennekoike Prantsuse Vabariigi presidendi ksenofoobsed märkused, kes julgeb neid veel inimõiguste ülddeklaratsiooniga õigustada.

Nüüd, lugupeetud volinik, peame oma sõnadelt aga tegudele minema, kui tahame, et meie sõnadel maailmas ka edaspidi väärtust oleks.

Thijs Berman, autor. – (NL) Austatud juhataja! On vähe põhjusi, et uskuda edusammudesse. Ka sellel sajandil sunnivad 20. sajandi sõjaõudused ja tagakiusamine meid tagasihoidlikud olema. On aga üks asi, mille puhul võib minu arvates rääkida tõelistest edusammudest, ja see on rahvusvaheline kriminaalõigus. Kõik sai alguse endise Jugoslaavia asjade rahvusvahelise kriminaalkohtuga (ICTY), sellele järgnes Rwanda asjade rahvusvaheline kriminaalkohus (ICTR), mis viis Rahvusvahelise Kriminaalkohtuni. Õigust ei mõista mitte sõja võitjad, nagu võis veel näha Nürnbergi kohtuprotsessi puhul, vaid sõltumatu rahvusvaheline kohus. Seal saab pidada kohtuprotsesse ka kõige tõsisemate kuritegude üle, kui riik, kus need toime pandi, ei suuda tahtlikult või muudel põhjustel kohtuprotsessi ise pidada. Nii saab taastada pärast jõhkrate tegude toimepanekut maailma õiglusetunde ja ohvrite nimel õigluse jalule seada ning alles siis on lepitamine võimalik. Kestev rahu. See kriminaalkohus on tõrjevahend tulevastele sõjakurjategijatele. Karistamatus annab loa uute vägivaldategude toimepanemiseks ning seda ei saa ega tohi lubada, ennekoike selliste tohutute kuritegude puhul nagu need, milles Omar al-Bashiri süüdistatakse. Kenya kirjutab alla Rooma statuudile. *Pacta sunt servanda* – lepingut tuleb austada, vastasel juhul ei tähenda need midagi ning seepärast ongi lubamatu, et al-Bashir saab Kenyas takistamatult

demokraatiat tähistada, samal ajal kui tema nimel on tema riigis Sudaanis pandud toime selliseid tohutuid inimõiguste rikkumisi. Nagu ütles ka Marie-Christine Vergiat, olgu see üleskutse nendele riikidele, mis ei ole Rooma statuudile veel alla kirjutanud, ennekõike Ameerika Ühendriikidele. Mida Barack Obama veel ootab? Rahvusvahelise Kriminaalkohtu tugevdamine viib meid lähemale meie meelepärasele maailmakorrale, kus sõjakurjategijad ei jää karistamata. Ja see viib meid lähemale rahule, mille aluseks on inimõiguste austamine kogu maailmas.

Tunne Kelam, autor. – Austatud juhataja! Ma arvan, et täna on arutamisel küsimus, kas vastutusele võtmist inimsusevastaste kuritegude eest saab ka praktikas rakendada.

Selliste kuritegude toimepanemises süüdistab Rahvusvaheline Kriminaalkohus Sudaani presidenti Omar al-Bashiri, kelle vahistamiseks on väljastatud ka vahistamismäärused. Küsimus seisneb nüüd selles, kas selliste kurjategijate vastutusele võtmiseks on piisavalt rahvusvahelist poliitilist tahet ja kooskõlastamist.

27. augustil jäi Kenya valitsusel selline võimalus kasutamata, kui nad president Bashiri külla kutsusid. On muidugi hea teada, et Kenya peaminister tunnistas, et kutse saatmine oli viga ning et sellega rikkus Kenya oma rahvusvahelisi kohustusi.

Täna kutsume Aafrika Liidu riike üles ühinema kõik eranditult rahvusvaheliste jõupingutustega, et tuua president Bashir Haagi Rahvusvahelise Kriminaalkohtu ette, kus talle on antud kõik õigused enda kaitsmiseks. Mul on väga hea meel, et täiskogu väljendab nii üksmeelselt oma tahet seda probleemi lahendada ja president Bashir Rahvusvahelise Kriminaalkohtu ette tuua.

Filip Kaczmarek, fraktsiooni PPE nimel. – (PL) Austatud juhataja! Poolas on meil ütlemine, et keegi ei saa olla poolrase, aga just nimelt seda Kenya üritab. Ühest küljest kutsub Kenya külla ja võtab vastu president al-Bashiri, kuid teisest küljest on riik kirjutanud alla Rooma statuudile. Neid kahte fakti ei saa omavahel lepitada. Kenya peab otsustama, kas riik tahab kurjategijaid jälitada või lasta neil rahus elada. Lihtsalt ebaaus on teeselda, et neid kahte alternatiivi on võimalik omavahel lepitada. Kenya ametivõimude argument, et lääs ei ole Kenya naaber ja seepärast president al-Bashir külla kutsutigi, ei ole vastuvõetav, sest selles ei ole arvestatud varasemate ametlike, poliitiliste ja moraalsete kohustustega. Kenya, Tšaadi ja teiste Rooma statuudile alla kirjutanud riikide ametivõimud peavad selle ühemõtteliselt sõnastatud põhimõtetest kinni pidama. Ma saan aru, et mõned inimesed pooldavad kurjategijate karistamata jätmist, aga ma ei suuda mõista ega leppida sellega, et inimesed teeskevad, et nad tahavad kurjategijaid jälitada, kuid ei tee seda.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, fraktsiooni S&D nimel. – (PL) Ajalugu näitab, et sõjakurjategijad ei suuda õigusemõistmise eest pääseda isegi siis, kui nad suudavad alguses seaduse käest pääseda ja oma jälgi peita. Adolf Eichmann, üks natside juutide hävitamise programmi eest vastutavatest, saadi 15 aastat kestnud tagaotsimise järel kätte Buenos Aireses. Radovan Karadžići sai Serbia politsei kätte 13 aastat pärast Srebrenica veresauna.

Sama saatus ootab kindlasti ka Sudaani presidenti Omar al-Bashiri, kes korraldas Dārfūri etnilise puhastuse ja keda Rahvusvaheline Kriminaalkohus juba möödunud aasta märtsist alates taga otsib. Mida saab teha Euroopa Liit, et al-Bashir saaks kohtu ette toodud? Ennekõike saab EL avaldada survet Rooma statuudile alla kirjutanud riikidele, sest Rooma statuut moodustab Rahvusvahelise Kriminaalkohtu töö õigusliku aluse. Ei tohi korduda 27. augusti olukord, kus president al-Bashir tuli Kenyasse, Rooma statuudile alla kirjutanud riiki, et võtta osa Kenya uue põhiseaduse väljakuulutamise tseremooniast, ilma et politsei

oleks teda vahistanud, ning naasis seejärel ohutult Sudaani. Genotsiidis süüdistatava Omar al-Bashiri vahistamise nimel tuleb kasutada kõiki diplomaatilisi kanaleid, kaasa arvatud välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja aktiivset osalemist, et võtta kasutusele kõik olemasolevad vahendid, nagu Aafrika Liidu korrapärased tippkohtumised ja Cotonou leping.

Frédérique Ries, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (FR) Austatud juhataja! Asjaolu, et Kenya ametivõimud võtsid augustis sõbralikult vastu Sudaani presidendi, ajendas parlamenti kinnitama täna pärastlõunal esitatud resolutsiooniga teatud kindlaid põhimõtteid, mis meie jaoks väga tähtsad on.

Kenya, nagu kõik teised riigid, on kohustatud pidama kinni rahvusvahelisest õigusest. Sellest lähtuvalt oleks pidanud Kenya vahistama president Omar al-Bashiri, kelle suhtes – nagu juba mainiti – andis Rahvusvaheline Kriminaalkohus välja rahvusvahelise vahistamismääruse inimsusevastaste kuritegude, sõjakuritegude ja Dārfüri genotsiidi eest. Seda ei oleks vast küll vaja meelde tuletada, aga süütute ohvrite arv Dārfüris oli üle 300 000.

Tuleb siiski lisada, et ka teised Aafrika riigid on Sudaani presidenti samamoodi kohelnud. Liibüa, Katar ja Saudi Araabia on vaid mõned neist. Euroopa vajab seetõttu kindlat poliitikat – resoluutsust – Aafrika Liidu *de facto* kaassüü suhtes, mis on juhendanud oma liikmesriike president al-Bashiri mitte vahistama. Täiskogu peab jääma valvsaks ja kutsuma Euroopa Liitu ning eeskätt paruness Ashtonit üles tegema austusest rahvusvahelise õiguse ja inimõiguste vastu eeltingimust kõigile muudele sammudele ning võtma selle loomulikult ka 29.–30. novembril Liibüas toimuva Euroopa Liidu ja Aafrika Liidu tippkohtumise päevakorda.

Jaroslav Paška, *fraktsiooni EFD nimel.* – (SK) Olgugi et Rahvusvaheline Kriminaalkohus andis 2009. aasta 4. märtsis välja rahvusvahelise vahistamismääruse Sudaani presidendi Omar el-Bashiri suhtes inimsusevastaste kuritegude, kaasa arvatud mõrva, hävitamise, sundümberasustamise, piinamise ja vägistamise eest, ning samuti Dārfüri provintsis tsiviilisikute vastu korraldatud rünnakute kavandamise eest, näitab asjaolu, et Sudaani president saab reisida vabalt paljudesse Aafrika ja Aasia riikidesse, et paljude nende riikide esindajad ei võta oma rahvusvahelisi kohustusi eriti tõsiselt ja et nende taluvus süütute inimeste vastu toime pandud kuritegude suhtes on palju madalam kui meil Euroopas.

Nii Aafrika Liidu 2009. aasta juulil väljendatud seisukoht kui ka Araabia Liiga hoiak, mis keelduvad koostöö tegemisest Rahvusvahelise Kriminaalkohtuga, näitavad selgesti, et paljud nende riikide esindajad ei pea Sudaani presidendi Omar al-Bashiri tegusid kuritegudeks, mille eest ta peaks Rahvusvahelise Kriminaalkohtu ees vastust andma. Tahan sellega öelda, et paljud neist peavad türanniat ja miljonite tsiviilisikute genotsiidi vastuvõetavaks käitumiseks, mida nad saavad kasutada, et suruda alla mässu rahvastiku seas, mis nende valitsemisega nõus ei ole ning mis julges seetõttu rahulolematust üles näidata.

Austatud kolleegid! Ma ei ole kindel, kas on õige, et tsiviliseeritud maailm toetab selliseid valitsejaid mingit liiki finants- või materiaalse abiga. Ehk oleks kõige parem, kui me nende valitsejatega nii pea kui võimalik ühe laua taha istuksime ja neile hoolikalt selgitaksime, et tõsiste rahvusvaheliste kohustuste rikkumine ei õigusta finants- ja materiaalset abi, mida nad meilt saavad. Kui nad sellest mingil põhjusel ikka aru ei saa, siis tuleb võtta kasutusele meetmed, mida kasutatakse teiste barbaarsete režiimide vastu. See ei ole lihtsalt vastuvõetav, et meie kodanikud aitavad praegusel raskel ajal toetada valitsejaid, kes takistavad Rahvusvahelist Kriminaalkohust õigusemõistmise protsessi elluviimisel.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Austatud juhataja! Rahvusvahelise Kriminaalkohtu osalisriigid peavad pidama kinni oma kohustustest ja rahvusvahelisest õigusest. Neid põhimõtteid eirates rikkus Kenya aga kohtu otsust vahistada Sudaani president.

Olukord on väga delikaatne ning selles on oma osa nii möödunud kui ka tulevastel sündmustel. Naaberriikide jaoks on head suhted Sudaaniga palju tähtsamad kui rahvusvahelise õiguse järgimine. Samal ajal aga väärivad Därfüri konflikti miljonid ohvrid õigluse jaluseadmist ja nende kannatuste lõppemist. Kõigele lisaks algab peagi veel 2005. aastal sõlmitud rahulepingu järgmine tähtis etapp: jaanuaris toimub hääletus Lõuna-Sudaani iseseisvuse üle. Olenemata rahvahääletuse tulemustest on rahutuste vältimine raske. Andes mõnel määral mõistlikku abi, on ehk võimalik vältida Därfüri-sarnase katastroofi kordumist.

Arvestades Kenya otsuse suhtes väljendatud kriitikaga, tahan ma, et EL mängiks Sudaanis palju tähtsat rolli. Peame näitama, et EL toetab jõuliselt ja käegakatsutavalt rahulepingu rakendamist. Lisaks sellele peab EL võtma enda peale jaanuari rahvahääletuse järelevalve kogu protsessi ulatuses, alates valijate registreerimisest kuni lõpphääletuseni, ning valmistuma Sudaanis erakorraliseks seisukorras.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Omar al-Bashir suutis taas trotsida rahvusvahelist kogukonda ning mõista hukka Kenya ametivõimude otsuse kutsuda Sudaani president Kenya põhiseaduse väljakuulutamise tseremooniale ning ennekoike otsuse teda mitte vahistada.

Kenya ametivõimude õigustus, et seda tehti heanaaberlike suhete nimel, on praegusel juhul kindlasti kohatu. Rooma statuudi osalisriigina on Kenyal selge kohustus teha koostööd Rahvusvahelise Kriminaalkohtuga. Lisaks sellele esitati Därfüris toime pandud jõhkraid tegusid käsitlev juhtum Rahvusvahelisele Kriminaalkohtule ÜRO Julgeolekunõukogu 2005. aasta resolutsiooni 1593 alusel, mis võeti vastu peatükist 7 lõhtudes. See tekst on siduv ja kohustab kõiki riike ja rahvusvahelisi organisatsioone tegema vastavalt lõikele 2 Rahvusvahelise Kriminaalkohtuga täielikku koostööd.

Kenya välisminister mainis ka möödunud aastal vastu võetud Aafrika Liidu otsust mitte teha koostööd Rahvusvahelise Kriminaalkohtuga, mida korraldab ka juulis toimunud kohtumisel Kampalas. Ka see õigustus ei ole vastuvõetav, sest see ei ole kooskõlas rahvusvahelise õigusega.

Minu arvates peaksid olema Aafrika Liidu liikmesriigid esimesed, kes teevad Rahvusvahelise Kriminaalkohtuga koostööd võitlemaks selle vastu, et Aafrikas toime pandud õõvastavate kuritegude eest ei määrata karistust.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Peame väljendama oma otsustavat vastuseisu Kenya valitsuse käitumisele ning ähvardama neid Kenyale suunatud toetuspoliitika vähendamisega. On vastuvõetamatu, et Sudaani president Omar al-Bashir, kelle vahistamiseks on väljastatud kaks Rahvusvahelise Kriminaalkohtu vahistamismäärust inimsusevastaste kuritegude, mõrva, hävitamise, piinamise ja sõjakuritegude eest, kutsutakse Kenyasse, kus teda siis veel aukülalisena riiklikel sündmustel vastu võetakse. Rahvusvahelise Kriminaalkohtu asutamislepingule alla kirjutanud riigina on Kenya kohustatud vahistama kõik tagaotsitavad isikud või keelama neil riiki siseneda. Nõuan, et nad muudaksid oma suhtumist ja näitaksid üles austust rahvusvaheliste kohustuste vastu! Kutsun Aafrika riike üles võtma täit vastutust inimsusevastaste kuritegude ja sõjakuritegude käsitlemisel, mis ei tohi jääda karistamata ning mille toimepanijad peavad Haagi Rahvusvahelise Kriminaalkohtu ees vastust andma.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Kenya uue lääne tavade järgi loodud põhiseaduse väljakuulutamise ametlik tseremoonia, mis on üks tähtsamaid sündmusi riigi ajaloos pärast iseseisvuse väljakuulutamist 1963. aastal, jätab alatiseks kandma Sudaani sõjakurjategija Omar al-Bashiri visiidi häbiplekki. Kutsudes külla mehe, kes vastutab tsiviilisikute tapmise eest Därfüris ja keda süüdistatakse sõjakuritegudes, inimsusevastastes kuritegudes ning genotsiidis, näitas Kenya, et riigi uued jõupingutused vabaduse, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete tugevdamiseks on vaid tühjad sõnad.

Kenya ükskõiksus oma rahvusvaheliste kohustuste täitmise vastu on minu arvates väga murettekitav ning ma liitun üleskutsega Kenyale, et riik peab tõestama uuesti oma poliitilist tahet ja sihikindlust täita Rahvusvahelise Kriminaalkohtu aluseks olevast Rooma statuudist tulenevaid kohustusi.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Parlament, komisjon, nõukogu ning Euroopa valitsused peavad mõistma ühehäälselt hukka asjaolu, et Kenya ametivõimud kutsusid külla ja võtsid vastu Sudaani presidendi Omar al-Bashiri ning ei vahistanud teda, olgugi et tema vastu on antud välja Rahvusvahelise Kriminaalkohtu vahistamismäärus tema riigi rahva vastu Därfüris toime pandud sõjakuritegude ja genotsiidi eest. Kenya rikkus nii oma rahvusvahelisi kohustusi Rahvusvahelise Kriminaalkohtu osalisriigina kui ka kohustusi Cotonou lepingu liikmena ning peab nüüd tagajärgedega arvestama.

Kenya ametivõimud rikkusid tõsiselt oma rahva huve oma solvanguga kõikidele inimestele üle maailma, kes töötavad selle nimel, et teha lõpp president al-Bashiri sarnaste kurjategijate karistamatusele. Kenya ametivõimud koos Aafrika Liidu ja Araabia Liiga armetu toetusega on häbiplekiks Aafrikale, sest nad toetavad kurjategijat, kes varem või hiljem vahistatakse ja kes siis oma tegude eest rahvusvahelise kohtu ees aru andma peab.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Austatud juhataja! Genotsiid on tõsine kuritegu ja kõik, kes selle toimepanemise, käskimise või kavandamisega seotud on, tuleb õigusemõistmise ette tuua ja nad peavad saama oma karistuse.

Eelseisval Euroopa Liidu ja Aafrika riikide tippkohtumisel peab EL selle probleemi päevakorra tippu tõstma. Inimõiguste ja genotsiidi küsimus, mille tõttu on kannatanud sajad tuhandeid, et mitte öelda miljonid inimesed, vajab uurimist. Lisaks sellele tuleb täita Rahvusvahelise Kriminaalkohtu vahistamismäärus. EL peab aitama igati kaasa selle saavutamisele ja tegema selle täitmiseks kõikvõimaliku.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja! ÜRO piirkondliku teabekeskuse brošüüri andmetel on EL toetanud Aafrika Liitu juba 2004. aastast alates Aafrika julgeolekuinfrastruktuuri väljatöötamisel ja selleks hea meelega raha eraldanud. 2007. aastani küündis finantstugi vähemalt 300 miljoni euron.

Sellel finantstoetusel on aga ainult siis mõtet, kui Aafrika Liit teeb aktiivselt koostööd, et tagada rahu Aafrika kriisipiirkondades. On aga selge, et Aafrika Liit ei ole tegelikult eriti koostööaldis. Liibüa tippkohtumisel 2009. aasta juulis otsustati, et liikmesriigid annavad Sudaani presidendi välja, kui ta nende territooriumile siseneb. On üks vana ütlus: „See kes maksab, tellib ka muusika”. Ei ole küll eriti elegantne, aga teatud mõttes peab see paika. Põhimõtteliselt tähendab see, et liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja peab tegema täiesti selgeks, et EL eraldab Aafrikale rahusobitamise meetmete jaoks rahalisi vahendeid ainult siis, kui Aafrika Liit ja Araabia Liiga teevad edaspidi koostööd Rahvusvahelise Kriminaalkohtuga ja ei takista selle tööd.

Connie Hedegaard, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Rooma statuudi süsteem on rahvusvahelise kogukonna jaoks väga tähtis vahend võitluses karistamatusega kõige tõsisemate kuritegude puhul. Nagu parlament teab, on EL olnud Rahvusvahelise Kriminaalkohtu (RKK) pikaajaline toetaja. Seda tõestab ka RKK Rooma statuudi universaalsuse edendamine ja selle rakendamine poliitilises dialoogis meie partnerriikidega.

Ka uuendatud Cotonou' leping on vahend, mida saame rahu ja rahvusvahelise õiguse tugevdamiseks kasutada, üritades tagada, et meie AKV partnerid ratifitseerivad Rooma statuudi.

Seetõttu valmistab meile muret, et juuli tippkohtumisel kutsus Aafrika Liit oma liikmeid üles mitte täitma president al-Bashiri suhtes välja antud vahistamismäärusi. President al-Bashiri ametlik visiit juulis Tšaadi ning asjaolu, et Kenya kutsus ta riigi uue põhiseaduse väljakuulutamise tseremooniale on samuti murettekitavad signaalid meie Aafrika partneritelt.

EL on seisukohal, et Kenya peab tasakaalustama oma õiguslikud ja poliitilised kohustused: Rooma statuudi osalisriigina peab Kenya pidama kinni oma kohustustest RKK ees ning samuti peab riik austama oma rahvusvahelise õigusega määratud kohustusi, eeskätt ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooniga 1593.

Toetades Kofi Annani vahendusel sõlmitud Kenya riiklikku kokkulepet – mille oluline element on võitlus valimistele järgnenud vägivallaaktide karistamatuse vastu –, julgustab EL jätkuvalt Kenyat tegema koostööd RKKga, kaasa arvatud meie artiklit 8 puudutavas dialoogis.

Me hindame asjaolu, et Kenya on pidanud kinni kohustusest teha RKKga koostööd siseküsimuste puhul, nagu oli näha ka möödunud nädalal toimunud RKK registripidaja visiidi ajal. Võime ainult loota, et Kenya võtab sisse samasuguse hoiaku ka rahvusvaheliste küsimuste puhul.

ELi RKKd puudutavast seisukohast lähtudes andis kõrge esindaja ja asepresidendi pressiesindaja 27. augustil välja avalduse, milles väljendati muret asjaolu pärast, et Kenya ei vahistanud al-Bashiri. Samuti anti ELi Kenya delegatsioonile korraldus saata Kenya valitsusele demarš meie sõnumiga. Seda tehti eile. Annan kõrgele esindajale edasi tänases arutelus väljendatud soovi, et küsimus võetaks järgmise Aafrika Liidu ja ELi tippkohtumise päevakorda.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub varsti.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Monica Luisa Macovei (PPE), kirjalikult. – Ka mina mõistan hukka Kenya ametivõimude otsuse mitte vahistada Sudaani presidenti, millega Kenya rikub oma rahvusvahelisest õigusest tulenevaid kohustusi ning samuti kohustusi ohvrite ees, kes õiglust tahavad.

Ärgem unustagem, et Rahvusvaheline Kriminaalkohus (RKK) süüdistab president al-Bashiri sõjakuritegudes, inimsusevastastes kuritegudes ja genotsiidis! Lõuna-Sudaanis mõrvati või asustati ümber miljoneid inimesi. Millise sõnumi saadab Kenya oma otsusega ohvritele? Mida peaksid siis ootama Kenya kodanikud ja meie kõik Kenya koostööst RKKga Kenya enda tõsiste kuritegude vastu, mis pandi toime 2007. aasta üldvalimiste järel? Mul on ainult

üks sõnum ja hüüdlause: karistamatus ei ole vastuvõetav! Al-Bashir tuleb vahistada ja RKK-le üle anda!

Zbigniew Ziobro (ECR), kirjalikult. – (PL) Euroopa Liit peab reageerima Kenya ametivõimude vastuvõetamatule hoiakule, kuna nad ei arreteerinud Kenyas viibinud Sudaani presidenti, kelle vastu on antud välja vahistamismäärus. Rahvusvaheline Kriminaalkohus tuvastas Omar al-Bashiri kui kaassüüdlase Därfüris toime pandud genotsiidis. See on esimene kord, kus RKK on esitanud süüdistuse ametis olevale riigipeale. Omar al-Bashiri julmade tegude tõttu on kannatanud tuhanded inimesed ning paljud ellujäänud on sunnitud oma kodudest lahkuma ja nad peavad elama eksiilis. Kenya valitsus eiras teadlikult oma rahvusvahelisi kohustusi. Lisaks sellele, et Kenya valitsus kutsus Omar al-Bashiri Kenya põhiseaduse väljakuulutamise tseremooniale, ei võtnud Kenya valitsus midagi ette al-Bashiri arreteerimiseks. See näitab selgelt, et kohalikud huvid ja naaberlik solidaarsus on tähtsamad Rahvusvahelise Kriminaalkohtu otsustest. Sellegipoolest ei tohi keegi karistusest pääseda, ennekoike mitte inimene, kes vastutab nii tõsiste kuritegude eest. Sudaani president tuleb võtta vastutusele tema tegude eest rahvusvahelise õiguse alusel ja Kenya ametivõimud oleksid pidanud sellele kaasa aitama. Euroopa Liit peab astuma vajalikud sammud, et veenda Aafrika Liidu riike pidama kinni universaalse jurisdiktsiooni põhimõtetest. See ei ole ainult ametivõimude huvides, vaid peamiselt Aafrika Liidu liikmesriikide kodanike huvides.

10.2. Inimõigused Süürias, eelkõige Haythan Al-Malehi juhtum

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu kuue resolutsiooni ettepaneku üle inimõiguste kohta Süürias, eelkõige Haythan Al-Maleh' juhtumi kohta. ⁽²⁾

Charles Tannock, autor. – Austatud juhataja! Eelmisel aastal kohtusin Brüsselis Haythan Al-Maleh' pojaga. Ta otsis toetajaid oma isa vabastamiseks. Haythan Al-Maleh on tunnustatud inimõiguste kaitsja ja jurist ning aastate jooksul on ta tihti kritiseerinud Bashar Al-Assad Baath'i partei diktatuuri Süürias. Haythan Al-Maleh on haige eakas härra ning ta tuleks vabastada humanitaarsetel põhjustel, mitte et ta oleks pannud toime mingeid kuritegusid peale selle, et ta rikkus erakorralisi ja repressiivseid seadusi teisitimõtlejate vastu, mis Süürias juba üle 40 aasta kehtinud on.

Süüria on kahjuks probleemne riik, mis varjab tuntud terroriste, sõlmib kahtlasi relvatehinguid Põhja-Koreaga – kaasa arvatud võimalikud soovid arendada tuumarelvi – ning on poliitiliselt väga lähedane allumatule Iraaniga. Kutsun Süüria juhte ja riigi presidenti üles oma laiduväärt suhtumist inimõigustesse parandama ja Haythan Al-Maleh' vabastama.

Heidi Hautala, autor. – Austatud juhataja! Seda resolutsiooni on kindlasti vaja. Olen juba pikemat aega Haythan Al-Maleh' juhtumi vastu suurt huvi tundnud. Olen liiga tihti tundnud, et tema juhtumile ei ole piisavalt tähelepanu pööratud. Me ei saa enam aega raisata – ta on 80aastane ning ta poja sõnul, kes ka parlamenti külastas, muutub ta tervislik seisund üha halvemaks. Haythan Al-Maleh kannatab artriidi, diabeedi ja kilpnäärme talituse probleemide käes ja nagu ma aru saan, ei ole võimaldatud talle regulaarset juurdepääsu ravile.

---

(2) Vt protokoll

Pealuureteenistuse ametnikud vahistasid Haythan Al-Maleh' 2009. aasta 14. oktoobril. Teda hoiti täielikus isolatsioonis ja ta üle mõistis kohut Damaskuse II sõjaväekohus hoolimata asjaolust, et sõjaväetribunalid ei tohiks tsiviilisikute üle kohut mõista.

Talle mõisteti 4. juulil 2010 kolm aastat vangistust „valeteadete levitamise eest, mis nõrgestavad rahvustunnet”. Head kolleegid, nagu teate, kasutavad tänapäeval kahjuks väga paljud riigid kriminaalsüüdistuste puhul sarnaseid pealkirju. See on vastuvõetamatu! Kohtuotsus tehti Süüria kriminaalkodeksi paragrahvide 285 ja 286 alusel. On selge, et sellised süüdistused on väga ebamääraseks ning neid on lihtne kuritarvitada. Nende koht ei ole ühegi kaasaegse riigi õigussüsteemis.

On ka tõsiseid kahtlusi Haythan Al-Maleh' kohtuprotsessi suhtes. Mis kõige tähtsam, on tõsiseid põhjuseid uskuda, et Haythan Al-Maleh on langenud ametivõimude tagakiusamise ohvriks seepärast, et ta on teinud väga ulatuslikku ja muljetavaldavat tööd inimõiguste valdkonnas. Ta tuleb viivitamatult vabastada!

Tahaksin veel rõhutada, et Haythan Al-Maleh on suurepärane Sahharovi auhinna kandidaat. Teen omalt poolt kõik selleks, et temast saaks üks kandidaatidest.

Marisa Matias, autor. – (PT) Austatud juhataja! Täna on meil päevakorras järjekordne inimõiguste rikkumise juhtum. Arutame Süüria aktivisti ja juristi Haythan Al-Maleh' vangistamist. Süüria ametivõimud süüdistavad seda 80aastast meest valeteadete levitamises, mis nõrgestavad riigi rahvustunnet. Lisaks rahvusvaheliste lepingute ja konventsioonide rikkumisele on selle inimõiguste eest võitleja vangistamine vastuolus ka Süürias kehtivate õigusaktidega, milles on sätestatud, et sõjaväetribunalide pädevuses ei ole tsiviilisikute üle kohut mõista.

Tema ning teiste sarnaste süüdistuste alustel kinnipeetavate Süüria vangide suhtes tehtud otsused, erinevad kinnipidamised, liikumisvabaduse piiramised ja meelevaldsed meetmed, mida Süüria valitsus on kasutusele võtnud, on vastuolus Süüria olulise rolliga selles piirkonnas ning ei kajasta üldse jõupingutusi, mida riik on oma sotsiaalse olukorra parandamiseks teinud.

Kordan, et täna on meil päevakorras järjekordne inimõiguste rikkumise juhtum. Seda ei ole võimalik lahutada paljudest teistest aruteludest, mis sel nädalal toimunud on. Tooksin esile neist kaks. Esiteks mõistame hukka Sakineh Mohammadi Ashtianile määratud surmanuhtluse kividega surnuks loopimise teel. Paljud inimesed ühinesid selle nimel ja saavutati ka tulemusi. Siiski ei ole veel õige aeg võidu väljakuulutamiseks ning kaugeltki mitte õige aeg vaikimiseks. Teiseks võtsime täna vastu resolutsiooni, milles mõistame hukka president Sarkozy valitsuse Rumeenia ja Bulgaaria kodanike vastu toime pandud rikkumisi. Inimõiguste kaitsmisel ei ole piire ning seda võitlust ei saa pidada ainult väljaspool Euroopat.

Täna saime hea näite sellest, kuidas Euroopas inimõiguste eest võidelda. Nüüd oleme kõik siin Haythan Al-Maleh' õigustamata vangistamise pärast. Ta on inimõiguste kaitsja. Inimõiguste kaitsjad peavad vabad olema ning seda nõuame ka Süüria ametivõimudelt. Meie, kes me samuti inimõiguste kaitsjad oleme, ei jäta teda saatuse hooleks.

Véronique De Keyser, autor. – (FR) Austatud juhataja! Liitun kõigi oma kolleegidega ning nõuan samuti Haythan Al-Maleh' viivitamatut vabastamist.

Nagu juba öeldi, on ta eakas meesterahvas. Teda süüdistatakse kuriteos, kuid seda tehakse kriminaalkodeksi artiklite alusel, milles paistab olevat palju liialdusi. Peale tema on aga

veel teisi inimõiguste kaitsjaid, teisi juriste ja arste, keda ka meie hästi tunneme, sest nad on tulnud Euroopa Parlamendi ette ning pärast seda on nad vangistatud. Nad on meelsusvangid ning see ei ole Süüria puhul vastuvõetav.

Nimede nimetamine on alati oluline ning seepärast mainin ma hr al-Hassani, hr al-Abdallah ning samuti hr Labouani nime, kes on kõik parlamenti külastanud. Nad kõik on peaaegu sõbrad.

Tahan rõhutada, et Süürias on ühtlasi palju asju, mida ma ka mujal näha tahaksin. Selles ei ole midagi ennekuulmatut. Seal on tõeline südametunnistuse- ja usuvabadus. Hariduse ja tervishoiu valdkonnas tehakse suuri jõupingutusi. Samuti võetakse sõbralikult vastu Iraagi ja Palestiina pagulasi. Süürial on potentsiaali, kaasa arvatud rahvusvahelisel areenil, mida me ei saa eirata.

Tahan öelda president Bashar al-Assadile, keda ma hästi tunnen: austatud president, teil ei ole vaja neid meelsusvange, et oma riigis tugevat võimu säilitada ja rahvusvahelisel areenil esineda. Te võite endale ka inimõiguste kaitsmist lubada.

Minu arvates ei tohiks me Süüriale mõeldes ainult seal aset leidvale süstemaatilisele rõhumisele mõelda. See on olemas, head kolleegid, ja me ei saa seda eitada. Süürias on aga veel palju enamat ning seepärast me seda assotsieerimislepingut nii väga hindamegi, lugupeetud volinik. Me teame, et Süüria lükkas selle praegu tagasi. Palun hoidke meid läbirääkimiste edenemisega kursis! Me tahaksime – või vähemalt paljud meist tahaksid –, et Süüria saaks mängida seda head rolli, mida ta saab mängida rahvusvahelisel areenil ning samuti Lähis-Ida rahu protsessis.

Bernd Posselt, autor. – (DE) Austatud juhataja! Meie resolutsiooni ettepanekus on mitu selget sõnumit. Esiteks nõuame Haythan Al-Maleh' ning kõigi teiste inimõiguste kaitsjate ning meelsusvangide viivitamatut ja tingimusteta vabastamist. Meie arvates ei saa inimõiguste valdkonnas mingeid kompromisse teha. Sellegipoolest ütleme oma resolutsioonis, kaasa arvatud põhjenduses A ja lõigus 9, et soovime Süüriaga dialoogi. Lõppude lõpuks tahame Süüriaga siiski esimesel võimalusel lepingut sõlmida, mis oleks vahendiks võitluses inimõiguste eest ja koostöö tagamiseks, kuid me ei tee seda tingimusteta.

Igal juhul tunnistame asjaolu, nagu ka Véronique De Keyser mainis, et Süürias on olnud nii positiivseid kui ka negatiivseid muutusi. Kristlasi või teisi vähemusi ei kohelda üheski teises Araabia poolsaare või Mašriki riigis nii hästi kui Süürias. Isegi üldtuntud Liibanoni kristlased on mulle öelnud, et nad suudavad ainult seepärast püsima jääda, et Süüria neid kaitseb.

Charles Tannockile ütlen ma, et Süüria ei ole Iraani käsilane, vaid oluline vastukaal Iraani domineerivale rollile. Seepärast vajame stabiilset Süüriat, kuid ka Süüria peab selle nimel tööd tegema.

Frédérique Ries, autor. – (FR) Austatud juhataja! Võib tekkida küsimus, kas Süüria ei hakka juba harjuma sellega, et me riiki igal aastal inimõiguste rikkumise pärast kritiseerime. Me ei tohi siiski kaotada lootust, et meist lõpuks ikka aru saadakse, ning kuigi ma tean, et teatud valdkondades tehakse edusamme, peame veel ootama tõeliste edusammude tegemist Süüria kodanike jaoks, kes tahavad rohkem vabadust ja ennekõike väljendusvabadust.

Meie tänane resolutsiooni ettepanek käsitleb eeskätt väsimatu inimõiguste kaitsja Haythan al-Maleh' juhtumit. Jurist al-Maleh'le määrati pärast kohtuprotsessiks nimetatud farssi kolmeaastane vangistus järgmise süüdistuse alusel, ma tsiteerin: „valeteadete levitamise

eest, mis nõrgestavad rahvustunnet". Nii on seal kirjas. Seetõttu nõuame oma resolutsioonis Haythan al-Maleh' viivitamatut vabastamist nii äsja nimetatud põhjustel kui ka muudel põhjustel, mida juba mainiti, nagu tema vanus ja tõsised terviseprobleemid.

Veelgi olulisem on aga loomulikult tähelepanu juhtimine teistele inimõiguste rikkumistele Süürias, nagu hukkamised, mida me oma resolutsioonis samuti mainime, vahistamised ja eri vabaduste piiramine, mida kõike tehakse erakorralise seisukorra nimel, mis on oma iseloomu poolest küll ajutine, kuid mis on kestnud Süürias juba üle 40 aasta.

Kutsume Euroopa Komisjoni üles esitama Süüriale need väga olulised nõudmised, mida paruness Ashton samuti rõhutas, ning kasutama neid ennekõike rõhu avaldamiseks assotsieerimislepingu läbirääkimistel.

Oleme liikumas üha kaugemale sellest, mida 2000. aastal, üle kümne aasta tagasi, kui Bashar al-Assad alles võimule tulnud oli, Praha kevadeks nimetati. Vaid paari kuu jooksul andis see võimaluse heita pilk Süüria ühiskonna paremasse tulevikku. Nüüd on minu arvates aeg, et Süüria jätkaks kõigi nende vajalike reformidega, kui riik tahab jätta endast muljet, et see on väärt tähtsat rolli, mida me loodame ja tahame, et Süüria selles piirkonnas etendama hakkaks.

Monica Luisa Macovei, *fraktsiooni PPE nimel*. – Austatud juhataja! Haythan Al-Maleh kritiseeris Süüria ametivõime meedias ning ta mõisteti süüdi valeteadete levitamises, mis nõrgestavad riigi rahvustunnet. Tema vahistamise, kinnipidamise, süüdistamise ja vangistuse määramisega sõjaväekohtu poolt rikuti tema õigusi, ennekõike ta õigust väljendusvabadusele ja õiglasele kohtumõistmisele. Selliste inimõiguste rikkumiste tõttu on ohus kõik Süüria inimõiguste kaitsjad.

Väljendusvabaduse eesmärk on võimalus kritiseerida valitsust, levitada avalikult teavet ja väljendada oma seisukohti ilma vangistamist kartmata. Inimesi ei panda vangi ainult sõnavõtu sisu pärast, selle pärast, et ta levitab arvamusi ja ideesid, mis erinevad kuulajate omadest.

Seetõttu kutsun koos oma kolleegidega Süüriat üles Haythan Al-Maleh'i viivitamatult vabastama! Palun komisjonil edastada see üleskutse kiireimas korras Süüria valitsusele!

Corina Crețu, *fraktsiooni S&D nimel*. – (RO) Täna on meil arutlusel tõsine inimõiguste rikkumise juhtum, mis on väga iseloomulik sellele, kuidas autoritaarne riik oma kodanikke kohtleb.

Ohvri põhivabadusi rikuti ning samuti ei ole austatud muid tema õigusi, nagu õigust süütuse presumptsioonile, ausale kohtumõistmisele ja kaitsesele ning õigust valida ise oma kaitsja.

Peale kõigi nende äärmiselt tõsiste rikkumiste on peateemaks aga süüdistused, mis esitati Haythan Al-Maleh', pikaajalise inimõiguste eest võitleja vastu, kes on juba varem olnud vangis selle eest, et ta 1980ndatel põhiseaduse reformide eest võitles, mille eest talle seitsmeaastane vangistus määrati.

Seekord määrati Haythan Al-Maleh'le kolmeaastane vangistus arvamuskuriteo eest, süüdistades teda selles, et ta kahjustas rahva moraali ja tundeid kriitikaga, mis oli suunatud peamiselt erakorralise seisukorra vastu, mis riigis juba nelikümmend aastat kehtinud on ning mille tõttu riigi kodanike põhiõigusi rikutakse.

Seetõttu on oht, et selle väga halva tervise juures oleva kaheksakümne aasta mehe elu lõppeb vanglas puhtalt seepärast, et ta kasutas väljendusvabaduse õigust, mis on talle

tagatud kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist paktiga, mille Süüria on ratifitseerinud.

Arvestades asjaoluga, et tema vastu esitatud süüdistused on vastuolus väljendusvabaduse õigusega ja et tema tervislik seisund on halvenemas, toetame ka meie üleskutse esitamist Süüria ametivõimudele, et nad võtaksid tagasi süüdistused Haythan Al-Maleh' ja teiste poliitvangide vastu ning nad viivitamatult vabastaks.

Esimesed sammud kehtiva korra normaliseerimise ja demokratiseerimise teel peaksid olema inimõiguste eest võitlejatele üldise amnestia andmine, nende tagakiusamise ja karistamise lõpetamine, samuti poliitiliste vastaste vahistamise lõpetamine ning õigussüsteemi iseseisvuse tagamine.

Marietje Schaake, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Austatud juhataja! Süüria on Lähis-Idas oluline osapool. Möödunud aastal, kui ma Damaskuses käisin, pani mind imestama Süüria innuka noorema põlvkonna potentsiaal.

Riigi enda arengu jaoks ning paremate sidemete loomiseks rahvusvahelise kogukonnaga peab see muutuma rohkem avatuks ning enam põhiõigusi austama.

Oma ametisseastumise kõnes rääkis president al-Assad loovast mõtlemisest, läbipaistvusest ja demokraatiast. Sellegipoolest hakkasid Süüria vanglad taas kiiresti täituma poliitvangide, ajakirjanike ja inimõiguste eest võitlejatega. Alles hiljuti mõisteti näiteks juhtivad inimõiguste juristid Haythan Al-Maleh ja Muhammad al-Hasani süüdi selles eest, et nad kritiseerisid Süüriat inimõiguste rikkumise pärast.

Ka kirjanik Ali Abdullah on ikka veel vangis, kuigi ta on oma vangistuse ära kandnud. Riigis, sealhulgas Internetis, ei ole väljendusvabadust.

President al-Assadi väljakuulutatud eesmärkide ja reaalse poliitika saavutamise vahel on veel sügav lõhe. Riigile ja eeskätt riigi nooremale põlvkonnale ei ole sellest üldse kasu.

EL peab kasutama kõiki oma käsutuses olevaid vahendeid, et suunata Süüria õigele teele ja panna riik inimõigusi rohkem austama.

Paweł Robert Kowal, *fraktsiooni ECR nimel*. – (PL) Austatud juhataja! Marietje Schaakel on õigus, Süürias on väga palju inimesi, kes tahavad, et riik muutuks. Süürias olles nägin ma ise neid inimesi ja ma kuulsin, mida neil öelda on. Sellest juhtumist rääkides peaksime tuletama meelde teisipäevast arutelu Euroopa Liidu olukorra kohta, kus ühe fraktsiooni juht ütles, et tähtsate küsimuste puhul ei tohi me käituda nagu mingi faksiaparaat, mis maailmasündmuse kohta ainult avaldusi välja trükitab. Peame sellest üle saama ja tegema midagi palju enam kui ainult rääkima – ja parlament räägib tõesti väga palju – aga me tahame, et kogu see rääkimine ka palju tõhusamas töös väljenduks. Mulle valmistas muret tuntud inimõiguste kaitsja Haythan Al-Maleh' olukord, kes mõisteti inimõiguste kaitsmise ja avalikult oma arvamuse väljendamise eest kolmeks aastaks vangi. Ta on tihti kannatanud ametivõimude rõhumise all ning ta on vangistatud, teda on süüdistatud ja taga kiusatud. Sellele vaatamata ei ole ta alla andnud ning tegeleb vankumatult edasi ametivõimude seadusevastaste tegevuste paljastamisega. Ta ei ole üks. Paljud süürlased tahavad, et nende riik muutuks.

Üks Euroopa Parlamendi tähtsamaid eesmärke on tegeleda inimõiguste kaitsmisega. See ongi nüüd üks nendest olukordadest, kus me ei tohi olla kõigest faksiaparaat, mis avaldusi välja trükitab. Haythan Al-Maleh on meelsusvang ning teda hoitakse vangis ainult selle tõttu, et ta kasutas õigust avaldada oma arvamust. Me ei tohi vaikselt pealt vaadata, sest meie

valijad ootavad, et me oma arvamust avaldame ja sama õigust ka teistele nõuame. Kui me täna Al-Maleh' vabastamist ei nõua, siis mis mõtet on meie valimisel, milline autoriteet oleks meil Euroopa Parlamendi liikmetena ja kuidas saaksime oma valijatele paari aasta pärast üldse näkku vaadata? Rõhutan, et kui nõuame võrdsust, õiglust, õigust ja korda ning kõike seda, millest me ühendatud Euroopas sõpruse ja rahumeelse kooselu kohta vahetpidamata räägime, siis ei tohi me selliste probleemide eest peitu pugeda. Need probleemid nõuavad ELi diplomaatialt suurt pühendumust ja nende lahendamiseks on vaja töötada välja vahendeid surve avaldamiseks, millega saaks süürlastele tagada selline sõnavabadus, mida nad tahavad ja mis meil juba olemas on. Jagagem teistega oma sõnavabadust ja kutsugem ELi institutsioone üles näitama sellistes küsimustes üles erilist tõhusust, sest sellest sõltub Euroopa Liidu maine!

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Mõistan hukka asjaolu, et Süürias, riigis, kus on viimase kümne aasta jooksul toimunud märkimisväärne majanduslik ja sotsiaalne areng, esineb ikka veel juhtumeid, kus inimeste väljendusvabadust piiratakse.

Olgugi et põhimõtteliselt on Süüria põhiseadusega tagatud inimestele põhiõigused, on hr Al-Maleh' juhtum vaid üks arvukatest meelevaldsetest vahistamistest ja kinnipidamistest.

Tema kohtuprotsess ei olnud aus, tal ei lubatud end kaitsta ning praeguseni kannatab ta raskete kinnipidamisolude tõttu. Kõige enam valmistab mulle muret hr Al-Maleh' kehv tervis. Seetõttu kutsun Süüria ametivõime üles teda tingimusteta vabastama ning edaspidi inimõigustest rangelt kinni pidama.

Viimaks julgustan Süüriat assotsiatsioonilepingut allkirjastama. Selles lepingus on olulisi aspekte rahvusvaheliste õigusaktidega tagatud kodaniku- ja poliitiliste õiguste kohta. Assotsiatsioonilepingu nõuetega vastavuse tagamine kiirendaks demokraatia loomise protsessi ja reforme.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Loomulikult soovin ka mina ühineda kõigi nende üleskutsetega, kes täna istungisaalis Haythan Al-Maleh' viivitamatut vabastamist nõudsid. Juba öeldi, et ta on 80aastane meesterahvas, kelle tervislik seisund on kehv ja tema juhtumile tuleb läheneda igal juhul humanitaarsest vaatenurgast.

Lisaks juhtumi puhtalt humanitaarsele aspektile tuleb arvestada ka asjaoluga, et Haythan Al-Maleh' kohtuotsuse tegi sõjaväetribunal ja kohtuprotsessi käigus eirati täielikult tema põhiõigusi ning nagu me juba kuulsime, on kohtuotsus vastuolus rahvusvaheliste normidega. Miks see juhtus? See juhtus seetõttu, et Haythan Al-Maleh tegi seda, mida ta juba üle neljakümne aasta teinud on. Ta rääkis väga tõsiselt selgelt ja kriitiliselt vabadusest, mida riigi elanikud oma olukorra parandamiseks vajavad.

Minu arvates peavad Süüria ametivõimud suhtuma ELiga assotsiatsioonilepingu sõlmimise väljavaatesse kui stiimulisse inimõiguste üldolukorra parandamiseks. Selleks peab Süüria nüüd näitama, et inimõiguste valdkonnas tehtud pingutused ei ole vaid struktuurilised, vaid et neid rakendatakse ühiskonnas ka praktikas.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Me kutsume Süüria valitsust ja presidenti üles tühistama tuntud juristile ja inimõiguste kaitsjale määratud kohtuotsust ning teda süütuks kuulutama. See on õige viis sellise nõudmise esitamiseks, sest just need ametivõimud teevad otsuseid. Tahan aga ühte asja meelde tuletada: alles veidi aega tagasi, viimase parlamendi ametiaja lõpus külastas parlamenti Süüria ülemmufti, kes rääkis täiskogu istungil sellest, et Süürias on tagatud kodanikuvabadused ja et riigis peetakse lugu ka demokraatia ja sõnavabaduse põhimõtetest. Ehk peaksime tema poole pöörduma, sest

ta on Süürias mõjuvõimas ja lugupeetud isik, keda riigi ühiskond toetab. Ehk suudab tema valitsust ja presidenti mõjutada. Äkki peaksime teda paluma, et ta ühineks võitlusega nende inimõiguste kaitsja vabastamise nimel, kellele määrati ikkagi ebaõiglane karistus.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Austatud juhataja! Head kolleegid! Süürias on ikka veel jõus 1963. aasta erakorralise seisukorra seadus. Selle tõttu on Süürias väljendus-, ajakirjandus- ja kogunemisvabadus äärmiselt piiratud. Poliitiliste aktivistide kinnipidamine ei ole Süürias midagi haruldast ning üks kinnipeetavatest on Haythan Al-Maleh. Inimõiguste juhtumitega tegelemise tõttu on ta juba varem mitu aastat vangis olnud. 2009. aasta oktoobris vahistati 80aastane mees uuesti ning talle mõistis vangistuse sõjaväekohus. Läbirääkimistes kolmandate riikidega peab EL võtma palju rangema seisukoha, et teha lõpp poliitiliste aktivistide ning nende pereliikmete tagakiusamisele ja rõhumisele.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Hiljuti tuntud inimõiguste juristidele määratud vanglakaristused väljendusvabaduse õiguse kasutamise eest näitavad, et Süüria tõlgendab kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist pakti, millele riik alla kirjutanud on, kohati ikka veel väga lõdvalt ja väga moonutatud kujul. Tagakiusamine, vabaduse piiramine, ebaõiglased vahistamised, inimõiguste kaitsjate tegutsemise takistamine ning õiglase kohtumõistmise õiguse rikkumine muudavad Süüria sisemiselt ebastabiilseks, kuigi Süürial oleks suur potentsiaal piirkonnas rahu ja stabiilsuse levitamiseks.

Minu arvates peaks komisjon kasutama täiel määral ära Süüria soovi sõlmida Euroopa Liiduga assotsiatsiooni leping, et sundida Süüriat tegema lõppu pidevatele inimõiguste rikkumistele.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Austatud juhataja! Haythan Al-Maleh'le määratud vanglakaristus näitab väga selgesti, milline on Süürias inimõiguste olukord. Sõjaväetribunali kohtuvõimu laiendamine ka tsiviilisikutele on väga kaheldav tegu, mida saab väga harva õigustada, kui üldse.

Ilma tahtmata alatähtsustada Haythan Al-Maleh'le osaks saanud ebaõiglast kohtlemist, tahan rõhutada, et tõelised probleemid peituvad sügaval Süüria ühiskonna ülesehituses. Erakorraline seisukord, mille tõttu peatati paljud põhiseaduslikud õigused, on kehtinud juba alates selle väljakuulutamisest 1963. aastal. Erakorralise seisukorra säilitamise esialgne põhjus, konflikt Süüria ja Iisraeli vahel, on juba ammu oma tõsiseltvõetavuse kaotanud.

Valitsus saab jääda võimule aastakümneteks ja väita, et tegutseb demokraatlike põhimõtete kohaselt. Kutsun Euroopa Parlamenti üles mõistma selgesõnaliselt hukka selle erakorralise seisukorra püsimist ning toetama kõiki samme, mis võimaldavad Süürias tõelist demokraatiat taastada!

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Väga kole on pealt vaadata, kuidas Süüria ametivõimud nii diktaatorlikult käitudes tuntud inimõiguste kaitsjaid vahistavad ja taga kiusavad. Haythan Al-Maleh' kohtuprotsessi käigus ei peetud kinni rahvusvahelise õiguse standarditest, kaasa arvatud süütuse presumptsioonist ja õigusest kaitsle. Armuandmine Haythan Al-Maleh'le ja teistele inimõiguste kaitsjatele, kellele ei antud võimalust õiglasele kohtuprotsessile, oleks märk sellest, et ametivõimude poliitiline hoiak hakkab muutuma ja et riik hakkab rahvusvahelisi inimõiguse standardeid ja õiglase õigusemõistmise põhimõtet rohkem järgima. Lisaks lükati 2009. aasta oktoobris Süüria enda palvel edasi Euroopa Liidu ja Süüria assotsiatsiooni lepingu allkirjastamine, mille tähtsaim põhimõte on austus inimõiguste vastu. Praeguse olukorraga arvestades peaks Euroopa Komisjon esitama

Euroopa Parlamendile raporti assotsiatsioonilepingu sõlmimise läbirääkimiste praeguse oleku kohta.

Connie Hedegaard, *komisjoni liige.* – Austatud juhataja! Euroopa Liidule valmistavad tõsist muret viimasel ajal aset leidnud inimõiguste kaitsjate, juristide, ajakirjanike ja kurdide vahistamised ning nende üle langetatud kohtuotsused.

Lähiajal on ELi tähelepanu langenud kolmele olulisemale juhtumile: hr Muhammad al-Hasani ja hr Haythan Al-Maleh' juhtumid, millest täna juba palju räägitud on, eriti Haythan Al-Maleh' juhtumist, ning samuti kirjanik hr Ali Abdullah' juhtum, kes vahistati juunis uuesti, kuigi ta oli oma vangistuse ära kandnud.

Euroopa Liit on astunud mitmeid samme. Nende juhtumite teema võeti üles Süüria ametivõimudega vastaval tasandil, sealhulgas tõstatas teema kõrge esindaja. EL nõudis, et humanitaarsuse seisukohast tuleb arvestada 80aastase Haythan Al-Maleh' halva tervisliku seisundiga. Esialgu tehti väga tagasihoidlikke demarše, kuid ametivõimud ei reageerinud nendele üldse ning seetõttu tegi kõrge esindaja 27. juulil avalduse, milles tuletas Süüriale meelde rahvusvahelisest õigusest tulenevaid kohustusi ning kutsus riiki üles vabastama oma poliitvange.

Vaatamata sellele, et seni ei ole me saanud positiivset vastust, peab EL meetmete rakendamist jätkama ning seda igal juhul ka tehakse. EL tegutseb korraga eri frontidel, et edendada Süürias inimõigusi. EL ja liikmesriikide delegatsioonid Damaskuses jätkavad olukorra jälgimist ja kohtuprotsesside vaatlemist. Hr al-Hasani ja hr Al-Maleh esitasid apellatsioonkaebused.

Inimõiguste kaitsjatele ja nende peredele ning juristidele pakutakse tuge. Samal ajal peab jääma inimõiguste austamine ka jätkuvaks teemaks kõikides ELi ja Süüria ametivõimude läbirääkimistes kõikidel tasanditel.

Véronique De Keyser küsis, milline on praegune assotsiatsioonilepingu olukord. Süüria ei ole ikka veel vastanud 2009. aasta oktoobris tehtud ELi üleskutsele lepingule alla kirjutada. Süüria annab mõista, et poliitilise ja majandusliku mõju hindamine ei ole veel lõppenud. Kahtlemata on mõlemal osapoolle lepingust palju kasu, aga Euroopa Liidule on see ka parim võimalus, et astuda Süüriaga korrapärasesse ja konkreetsesse poliitilisse dialoogi, milles on oma koht ka inimõigustel.

ELi abi edendamine inimõiguste ja demokraatia valdkonnas on samuti tähtis ala. Muu hulgas on koostamisel eelnõud õigussüsteemi kaasajastamiseks ja Süüria kodanikuühiskonna mõju tugevdamiseks.

Bernd Posselt, *autor.* – (DE) Austatud juhataja! Palun väga vabandust, aga nagu me alati teeme, palus mu fraktsioon korraldada lõpphääletusel nimeline hääletus viimase Süüriat käsitleva resolutsiooni üle. Tehnilise tõrke tõttu ei ole see teave aga vist teieni nõudnud. Palun teil – ja ma arvan, et teistel fraktsioonidel ei ole selle vastu kindlasti midagi – korraldada Süüriat käsitleva resolutsiooni üle nimeline hääletus.

Juhataja. –Te ei pea seda minult paluma, Bernd Posselt, nimeline hääletus toimub.

Arutelu on lõppenud.

Järgmine päevakorrapunkt on hääletused.

(Hääletuse tulemused ja muud üksikasjad: vt protokoll)

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Mul on heameel asjaolu üle, et täna on Euroopa Parlamendis arutlemisel inimõiguste rikkumised Süürias. Me ei saa sellesse probleemi ükskõikselt suhtuda. Kutsun Süüria valitsust ja presidenti üles vabastama Haythan Al-Maleh' viivitamatult ja tingimusteta. Selle 80aastase Süüria juristi kohtuprotsess ei vastanud rahvusvaheliste standarditele, mis peavad tagama ausa kohtumõistmise, kaasa arvatud süüütuse presumptsiooni ja õiguse kaitsele. Lisaks sellele rikuva tema vastu esitatud süüdistused sõnavabaduse õigust, mis on garanteeritud kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise paktiga, millega Süüria liitunud on. Kutsun Süüria ametivõime üles lõpetama inimõiguste eest võitlejate ja nende perede tagakiusamine ning garanteerima neile õiguse tegutseda vabalt ilma neid takistamata või hirmutamata. Kutsun Süüria ametivõime austama rahvusvahelisi inimõiguste standardeid ning endale võetud rahvusvahelisi kohustusi, millega on tagatud arvamus- ja sõnavabadus ja õigus õiglasele kohtumõistmisele, ning kindlustama, et kinnipeetavaid koheldaks hästi, neid ei piinataks ega koheldaks muul moel vääralt ning et neil võimaldataks viivitamata, korrapäraselt ja piiranguteta kohtuda oma advokaatide, arstide ja pereliikmetega.

11. Hääletused

11.1. Kenya: ebaõnnestunud katse arreteerida Sudaani president Omar al-Bashir (B7-0508/2010)

11.2. Inimõigused Süürias, eelkõige Haythan Al-Malehi juhtum (B7-0511/2010)

12. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

13. Assigneeringute ümberpaigutamine (vt protokoll)

14. Parlamendiliikme puutumatus kaitsmise taotlus (vt protokoll)

15. Teatud dokumente puudutavad otsused (vt protokoll)

16. Nõukogu esimese lugemise seisukoht (vt protokoll)

17. Registrisse kantud kirjalikud deklaratsioonid (kodukorra artikkel 123) (vt protokoll)

18. Istungil vastuvõetud tekstide edastamine (vt protokoll)

19. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

20. Järgmiste istungite ajakava (vt protokoll)

21. Istungjärgu vaheaeg

Juhataja. – Kuulutan Euroopa Parlamendi istungjärgu katkestatuks.

(Istung lõppes kell 16.05)

LISA (kirjalikud vastused)

KÜSIMUSED NÕUKOGULE (Nende vastuste eest vastutab üksnes Euroopa Liidu Nõukogu eesistujariik.)

Küsimus nr 10, mille esitas Enrique Guerrero Salom (H-0381/10)

Teema: Juurdepääs veele ja esmastele sanitaaringimustele kui üldine õigus

Aastatuhande seitsmes arengueesmärk hõlmab sihti vähendada 2015. aastaks poole võrra nende inimeste osakaalu, kellel puudub püsiv juurdepääs joogiveele ja esmastele sanitaaringimustele. See teema on otseselt seotud õigusega tervisele, haridusele, toidule, riietusele, eluasemele ja tööle. Sellest hoolimata puudub ligikaudu miljonil inimesel endiselt juurdepääs joogiveele, enam kui 2,5 miljardil inimesel puudub juurdepääs sanitaaringimustele ning iga kaheksa sekundi järel sureb üks laps veega seotud haiguse tõttu. Maailmapanga andmetel ületab 2030. aastal ülemaailmne nõudlus vee järele pakkumist 40 protsendi võrra.

Kas nõukogu arvates võib olukorda parandada joogiveele ja esmastele sanitaaringimustele juurdepääsu tunnustamine üldise inimõigusena?

Kas nõukogu kavatses toetada ÜRO Peaassamblees läbivaatamisel olevat resolutsiooni „Inimõigus veele ja sanitaaringimustele” ning töötada selle nimel, et see vastu võetaks?

Vastus

Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ja seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2010. aasta septembri esimesel osaistungjärgul Strasbourgis.

(FR) Euroopa Liit on kindlalt seadnud eesmärgiks tagada, et veele ja kanalisatsioonile juurdepääsu vajadust võetaks kogu maailmas paremini arvesse. Olles teadlik kaalul olevatest küsimustest, eelkõige seoses rahvatervisega arenguriikides, on Euroopa Liit selle eesmärgi nimel paljude aastate vältel mitmel moel tegutsenud, alustades 2002. aastal oma laiaulatusliku veealgatuse käivitamisest. Algatuse eesmärk on luua raamistik kõnealustes küsimustes arenguriikidega strateegilise partnerluse loomiseks ja rahastamiseks. Esimene partnerlusleping allkirjastati ELi ja Aafrika vahel Johannesburgis samal aastal. AKV riikide veerahastu eelarve on 500 miljonit eurot, mida kasutatakse eelkõige kohalikul tasandil, kus seda kõige rohkem vajatakse.

Seda arvestades toetab Euroopa Liit ÜRO Inimõiguste Nõukogu tööd inimõigustealastes küsimustes, mis on seotud juurdepääsuga veele ja kanalisatsioonile.

Inimõiguste nõukogu 23. märtsi 2008. aasta resolutsioonis 7/22 kehtestati volitused, mis anti sõltumatule eksperdile, kelle pädevusvaldkond on inimõigustealased kohustused seoses juurdepääsuga puhtale joogiveele ja kanalisatsioonile. Volitused kehtestati kolmeks aastaks ja kehtivad kuni 2011. aastani. Catarina de Albuquerque'i tegevuse eesmärk oli määratleda nende kohustuste sisu uuringute ja raportite kaudu ning heade tavade tuvastamiseks korraldatavate külastuste kaudu. Inimõiguste nõukogu on võtnud vastu mitu resolutsiooni, milles tunnustatakse seda tööd. Lisaks seadis EL 2010. aasta veebruaris sõltumatu eksperdiga sisse väga tihedad tööalased suhted nõukogu inimõiguste töörühma tegevuse raames.

Tähistamaks ülemaailmset veepäeva 22. märtsil 2010, soovis EL rõhutada selle küsimuse tähtsust, tõstes esile liikmesriikide inimõigustealased kohustused seoses juurdepääsuga puhtale joogiveele, mis peab olema olemas, füüsiliselt kättesaadav, taskukohane ja vastuvõetava kvaliteediga.

Euroopa Liit on seisukohal, et inimõigustealased kohustused, mis on seotud juurdepääsuga puhtale joogiveele ja kanalisatsioonile, on tihedalt seotud selliste inimõigustega nagu õigus eluasemele, toidule ja tervishoiule.

Just sellisest arusaamast lähtudes suhtub EL Genfis toimuvatesse aruteludesse ja sellise seisukoha võttis EL ka New Yorgis. Eelmise aasta juulis ei jõudnud EL üksmeelele ühises seisukohas Boliivia resolutsiooni kohta, milles õigus veele ja kanalisatsioonile tunnistati üheks põhiliseks inimõiguseks. EL kavatseb tagada, et sõltumatu ekspert jätkaks oma tööd Genfis. EL loodab, et kõnealusest õigusest tulenevate kohustuste ulatus ja sisu täpsustamise tulemusena on võimalik selles küsimuses ühisele seisukohale jõuda. EL on jätkuvalt pühendunud eesmärgile saavutada neis küsimustes üksmeel kogu rahvusvahelise kogukonnaga ja jätkab sellesuunalist tööd oma partneritega.

Lisaks neile aruteludele annab EL oma arengupoliitika raames jätkuvalt suure panuse jõupingutustesse, mille eesmärk on praktikas parandada juurdepääsu veele ja kanalisatsioonile.

*

* *

Küsimus nr 11 , mille esitas Brian Crowley (H-0382/10)

Teema: Haiti humanitaarkriis

Kas nõukogu saaks anda ajakohastatud hinnangu Haiti humanitaarkriisi ulatuse kohta?

Vastus

Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ja seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2010. aasta septembri esimesel osaistungjärgul Strasbourgis.

(FR) Nagu te teate, reageeris Euroopa Liit aega viitmata eriolukorrale, mis järgnes Haitis 12. jaanuaril toimunud maavärinale, võttes otsuse 3 miljoni euro suuruse hädaabipaketi eraldamise kohta vastu juba katastroofile järgnenud päeval. Sellele järgnes 8 miljoni euro suurune abipakett. Juba 13. jaanuaril oli Haitis kohal päästemeeskond ja 18. jaanuaril eraldas komisjon veel 19 miljonit euro ulatuses erakorralist humanitaarabi, et ÜRO, Punane Rist ja valitsusvälised organisatsioonid kui komisjoni partnerid saaksid ohvreid kohapeal aidata. Selleks ajaks olid liikmesriigid juba teatanud erakorralise humanitaarabi andmisest 92 miljoni euro ulatuses. Kokku eraldati Haiti esmavajaduste rahuldamiseks vaid paari nädala jooksul üle 300 miljoni euro.

Ministrite tasandil peetud rahvusvahelisel rahastajate konverentsil „Haiti uue tuleviku suunas“, mis leidis aset 31. märtsil New Yorgis, võttis EL enesele kohustuse eraldada Haiti taastamiseks ja ülesehitamiseks 10 aasta jooksul üle 1,2 miljardi euro, kinnitades nii oma pikaajalist pühendumist sellele riigile. Ka Euroopa kodanikud ja kodanikuühiskonna organisatsioonid asusid tegutsema ja kogusid üle 600 miljoni euro, et toetada taastamis- ja ülesehitustööd.

Ma arvan, et kokkuvõttes võime põhjendatult olla uhked ELi kõigi meetmete üle, mis võeti haitlaste toetamiseks sel erakordselt raskel ajal.

Mis puudutab praegust humanitaarolukorda, siis tuleb möönda, et ligikaudu seitse kuud pärast maavärinat, mis toimus 12. jaanuaril, on humanitaarolukord sadade tuhandete inimeste jaoks endiselt vilets hoolimata ulatuslikust abist, mida laiem rahvusvaheline üldsus Haitile on andnud. Eelseisvate vajaduste ja probleemide loetlemiseks puudub aeg. Nende probleemide olulisemaid aspekte kirjeldatakse piisavalt täpselt olukorda käsitlevas raportis, mida korrapäraselt ajakohastab komisjoni humanitaarabi peadirektoraat. Ma võtsin huviga teadmiseks ka kasulikud järeldused, mis esitati Michèle Striffleri juhitud Euroopa Parlamendi delegatsiooni aruandes. Euroopa Parlamendi delegatsioon käis Haitis juuni lõpus.

Nagu märgiti ka Euroopa Parlamendi aruandes, on oluline rõhutada seni võetud humanitaarabimeetmete häid külgi, eelkõige asjaolu, et nende meetmetega – ehkki need pole tõepoolest olnud ideaalsed – on suudetud ära hoida tõsine tervishoiukriis ja epideemiad, mille puhkemist pärast katastroofi tõsiselt kardeti.

Kahtlemata on veel vaja teha väga palju tööd ja ma soovin Euroopa Parlamendi liikmetele kinnitada, et Euroopa Liit on jätkuvalt tegutsemisvalmis.

Haiti peab nüüd alustama taastamisprotsessi pingelises valimiste-eelses olukorras, mida iseloomustab murettekitav ebakindlus. Nagu te teate, on üks probleemidest selles kontekstis Haiti riigi enda suutlikkus.

Erakorralised varjupaigad peavad järgmise kuue kuu jooksul alles jääma, arvestades viivitusi ajutiste hoonete ehitamise strateegia elluviimisel. Inimeste paigutamine maavärinast otseselt mõjutatud aladelt muudesse piirkondadesse ohustab ohvraid vastuvõtivate perede elatist. Nendele peredele tuleb eelseisvatel kuudel anda piisavalt toetust.

Orkaanihooaeg algas juuni alguses. Riigiasutused ja rahvusvaheline üldsus peavad keskpikas plaanis olema valmis selle täiendava ohuga tegelema, nii palju kui see võimalik on.

Nagu te teate, viivad kohapeal Euroopa Liidu ja liikmesriikide otsuseid ja eesmärke ellu enamasti Euroopa Komisjoni ja liikmesriikide ametnikud. Seetõttu palun austatud parlamendiliikmel pöörduda ka komisjoni poole, et saada rohkem teavet praeguse humanitaarolukorra kohta Haitis.

*

* *

Küsimus nr 12, mille esitas Pat the Cope Gallagher (H-0383/10)

Teema: Nõukogu järelduste avaldamine iiri keeles

Kas nõukogu kavatseb avaldada kõigi nõukogu kohtumiste järeldused iiri keeles?

Vastus

Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ja seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2010. aasta septembri esimesel osaistungjärgul Strasbourgis.

(FR) Vastavalt Euroopa Liidu keelesüsteemile on iiri keel üks Euroopa Liidu institutsioonide 23 ametlikust ja töökeelest. Praktilistel kaalutlustel ei ole Euroopa Liidu institutsioonid

nõukogu määruse (EÜ) nr 920/2005 ⁽³⁾ artiklis 2 sätestatud üleminekuerandi järgi siiski kohustatud kõiki õigusakte iiri keeles koostama ja Euroopa Liidu Teatajas avaldama. Sellegipoolest koostatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu poolt ühiselt vastu võetud määrused kõigis ametlikes keeltes ja seega ka iiri keeles.

Nõukogu järeldused sellesse dokumentide kategooriasse ei kuulu, mistõttu puudub ka kohustus neid iiri keeles avaldada. Nõukogu märgib siiski, et teeb kõik endast oleneva iiri keele kasutamiseks nõukogu dokumentides.

Pärast määruse (EÜ) nr 920/2005 vastuvõtmist on nõukogu ja tema peasekretariaat alati püüdnud tagada piisaval hulgal iiri keele tõlkijad, et tõlgete arv oleks võimalikult suur. Alates 1. jaanuarist 2009 moodustab see tõlkijate meeskond nõukogu peasekretariaadi keeleüksuses sõltumatu üksuse, kuhu kuulub 14 tõlkijat, üks lähetatud ekspert ja 7 assistenti. Kuna EPSO konkursid ei olnud piisavalt edukad, värvati 10 neist tõlkijatest ja kõik 7 assistenti ajutiste töötajatena nõukogu peasekretariaadi korraldatud valikukatsete tulemusena.

*
* *

Küsimus nr 13, mille esitas Gay Mitchell (H-0386/10)

Teema: Chagose pagulased

Chagose saarte elanikud viidi aastatel 1968–1973 Suurbritannia valitsuse korraldusel oma kodumaalt, Briti India ookeani alalt minema. Eesmärk oli saarestiku kõik 65 saart püsielanikest puhastada. Suurbritannia valitsusel oli kavas anda üks nendest saartest, Diego Garcia, USA relvajõududele lennu- ja mereväebaasiks. Sõjaväebaasi ehitus algas 1971. aastal. Sellega seoses käsutati saarte kogu elanikkond kaubalaevadele ning toimetati Mauritiusele ja Šeišellidele, rohkem kui 1000 kilomeetri kaugusele oma kodumaast. Need inimesed ja nende järglased on elanud Mauritiusel ja Šeišellidel pagulastena. Sellesse kogukonda kuulub praegu umbkaudu 5000 inimest. Elus on veel vaid 750 täiskasvanuna Chagose saartelt lahkunud isikut. Kõik need inimesed on Suurbritannia kodanikud ja seega ka Euroopa Liidu kodanikud. Osa neist on välja rännanud ning elab praegu Suurbritannias ja Prantsusmaal.

Kas nõukogu ei leia, et oleks aus ja õiglane lasta kunagistel Chagose saarte elanikel oma kodumaale tagasi pöörduda? Mida kavatseb nõukogu teha, et leida sellele ammusele probleemile kohane lahendus?

Vastus

Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ja seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2010. aasta septembri esimesel osaistungjärgul Strasbourgis.

(FR) Ma tänan austatud parlamendiliiget selle küsimuse eest. Kuna selle probleemiga ei ole aga nõukogu poole pöördutud, ei saa nõukogu sellele vastata. Nagu austatud parlamendiliige teab, on tegemist mitmetahulise probleemiga ja praegu on Chagose saarestiku elanike küsimusega seoses käimas kohtumenetlus Euroopa Inimõiguste Kohtus. Vastavalt väljakujunenud tavale ei kommenteeri nõukogu juhtumeid, millega seoses on kohtumenetlus pooleli.

⁽³⁾ ELTL 156, 18.6.2005, lk 3.

*
* *

Küsimus nr 14, mille esitas Bernd Posselt (H-0390/10)**Teema: Välispiiride julgeolek**

Mida teeb nõukogu selleks, et veelgi tugevdada julgeolekut ELi välispiiridel, jätkata Frontexi väljaarendamist ja võimaluse korral võtta uusi meetmeid tõelise Euroopa piirivalve loomiseks?

Vastus

Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ja seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2010. aasta septembri esimesel osaistungjärgul Strasbourgis.

(FR) Euroopa Liidu piiripoliitika eesmärk on järk-järgult arendada välispiiride integreeritud haldamist, nagu on sätestatud Stockholmi programmis. Euroopa Liit on selle eesmärgi saavutamiseks võtnud juba mitmeid olulisi meetmeid. Õigusloome tasandil on nendeks meetmeteks Schengeni piirieeskirjade vastuvõtmine, operatiivtasandil Frontexi asutamine ja finantstasandil Välispiirifondi loomine.

Pidades silmas seda eesmärki, esitas nõukogu oma 25.–26. veebruari 2010. aasta järel dustes 29 meedet välispiiride kaitse tugevdamiseks ja ebaseadusliku sisserände tõkestamiseks. Peamiste ülesannetena, mis liidul selles valdkonnas lähitulevikus täita tuleb, on meetmetes nimetatud Frontexi tõhususe suurendamist, Euroopa piiride valvamise süsteemi (EUROSUR) arendamist, liikmesriikide solidaarsust ja välispiiride integreeritud haldamist liikmesriikide poolt.

Nõukogu jälgib tähelepanelikult Frontexi tegevust operatiivkoostööle kaasa aitamise ja operatiivkoostöö koordineerimise vallas seoses liikmesriikide tegevusega välispiiride kaitsel. Praegu uurib nõukogu ettepanekut määruse vastuvõtmise kohta, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2007/2004 ja mille eesmärk on muuta Frontexi pädevust, et suurendada tema rolli ja tegevussuutlikkust.

Nõukogu kavatseb uurida ka komisjoni koostatavaid õigusakti ettepanekuid, mis hõlmavad piiride haldamisel uue tehnoloogia kasutuselevõtmist, eriti selliste süsteemide kasutuselevõttu, mis võimaldavad elektrooniliselt registreerida kuupäevad, mil kolmandate riikide kodanikud riiki sisenevad ja riigist lahkuvad, ning milles heausksetele reisijatele antakse registreeritud reisija staatus.

*
* *

Küsimus nr 15, mille esitas Charalampos Angourakis (H-0394/10)**Teema: Euroopa naftaettevõtjate tegevus Lõuna-Sudaanis**

2011. aasta jaanuaris kavatsetakse Sudaanis korraldada ELi toetusel rahvahääletus eesmärgiga eraldada riigi lõunaosa ülejäänud riigist. Nende kavade puhul on tähtis roll eri riikide suurtel naftaettevõtjatel. Täpsemalt süüdistatakse Rootsi ettevõtjat Lundin Petroleum selles, et ta abistas Sudaani relvajõude nende tegevuses ja osa Lõuna-Sudaani elanikkonnast lahkuma sundimisel, et kindlustada kontroll naftaväljade üle.

Kas nõukogu toetab jätkuvalt rahvahääletuse korraldamist Lõuna-Sudaanis? Milline on nõukogu seisukoht seoses süüdistustega Euroopa naftaettevõtjate tegevuse kohta Sudaanis?

Vastus

Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ja seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2010. aasta septembri esimesel osaistungjärgul Strasbourgis.

(FR) Nõukogu toetab aktiivselt rahvahääletuse korraldamist (2011. aasta jaanuaris) Lõuna-Sudaani enesemääramise küsimuses, mida ta peab 2005. aastal sõlmitud üldise rahukokkuleppe oluliseks teguriks. EL aitab kindlalt kaasa selle rahukokkuleppe rakendamisele. Nõukogu on seda seisukohta pikka aega toetanud ja oma avalikes deklaratsioonides ka korduvalt kinnitanud. 26. juulil 2010 toimunud kohtumisel rõhutas nõukogu, et EL on valmis toetama Lõuna-Sudaanis ja Abyei piirkonnas korraldatavat rahvahääletust, pakkudes märkimisväärselt tehnilist ja rahalist abi. Samuti on EL valmis toetama üldise rahukokkuleppe rahumeelset rakendamist rahvahääletusejärgsetes küsimustes kokku leppimise ja piirkonna pikaajalise stabiilsuse nimel tegutsemise kaudu.

Nõukogu toetab ka Aafrika Liidu kõrgetasemelise Sudaani komisjoni tööd. Nõukogu edendab suutlikkuse arendamist ja Sudaani abistamist riigis valitsevate probleemide lahendamisel, samuti jõupingutusi, mille eesmärk on suurendada julgeolekut ja sõlmida Därfuri püsiv rahuleping. Nõukogu toetab ka Rahvusvahelise Kriminaalkohtu tööd ning humanitaar- ja arenguabi andmist kogu riigis.

Me oleme valmis tegutsema tihedas koostöös Sudaani osapoolte, Aafrika Liidu, ÜRO, Valitsustevahelise Arenguameti, Ameerika Ühendriikide ning teiste riiklike, piirkondlike ja rahvusvaheliste partneritega.

Rahvahääletuse korraldamiseks kasutatakse stabiliseerimisvahendit. Lisaks on EL valmis vastama positiivselt Sudaani ametivõimude kutsele saata riiki ELi missioon, et jälgida rahvahääletuse protsessi, sealhulgas võimaluse korral valijate registreerimist.

Nõukogu on võtnud teadmiseks, et on alatatud uurimine seoses väidetega, et teatud isikud, kes töötavad Rootsi naftaettevõtete (sealhulgas Lundin Petroleumi) konsortsiumi heaks, osalesid Sudaani kodusõja ajal inimõiguste rikkumistes, mis on vastuolus rahvusvahelise õigusega. Samas ei ole nõukogul kohane väljendada arvamust küsimuses, mis on kohtuliku uurimise all.

*

* *

KÜSIMUSED KOMISJONILE

Küsimus nr 21 , mille esitas Brian Crowley (H-0384/10)

Teema: Noorte ja pikaajaline töötus Euroopas

Milliseid algatusi teeb komisjon praegu noorte ja pikaajalise töötusega võitlemiseks Euroopa Liidus?

Vastus

(EN) Nii liikmesriigid kui ka EL peavad kiiresti tegema rohkem jõupingutusi, et parandada noorte tööhõiveolukorda ja vähendada pikaajalist töötust. See eesmärk kajastub selgelt

ELi arukat, säästvat ja kaasavat majanduskasvu edendavas Euroopa 2020. aasta strateegias. Üks Euroopa 2020. aasta strateegia viiest peaesmärgist on suurendada 20–64aastaste naiste ja meeste tööhõivemäära praeguselt 69%-lt 2020. aastaks vähemalt 75%-le. Komisjon usub, et vaatamata praegusele majanduslikule olukorrale on selle eesmärgi saavutamine 2020. aastaks reaalne, kui liikmesriigid viivad tööturul ellu vajalikud struktuurireformid.

Tööhõivega seotud peaesmärk peegeldab üht strateegilist probleemi, millega Euroopa Liidul järgmise kümnendi jooksul tegeleda tuleb. See on rahvastiku vananemine, mis tähendab pensioniealiste inimeste suurenevat hulka, keda kahanev aktiivne tööeline elanikkond peab üleval pidama.

Euroopa 2020. aasta strateegia peamised vahendid põhieesmärkide saavutamiseks on koondsuunised ja seitse suurprojekti. Koondsuunistes, eelkõige tööhõivesuunistes, on sätestatud rida poliitilisi prioriteete Euroopa 2020. aasta strateegia elluviimisel noorte ja pikaajalise töötuse vähendamise vallas. Suunise 7 eesmärk on suurendada tööturul osalemise määra ja vähendada struktuurset töötust asjakohase turvalise paindlikkuse poliitika, töökohtade kvaliteedi parandamise, maksu- ja toetussüsteemide muutmise, aktiivsena vananemise, soolise võrdõiguslikkuse, töö- ja eraelu tasakaalustamise poliitika abil ning noorte ja pikaajalise töötuse vähendamise kaudu. Suunis 8 käsitleb tööturu vajadustele vastava oskustööjõu arendamist ja elukestva õppe edendamist. Suunis 10 kutsub üles edendama sotsiaalset kaasamist ja toetama riskirühmi, sealhulgas eakaid inimesi.

Nii liikmesriikide kui ka ELi tasandil on juba võetud mitmesuguseid meetmeid, näiteks üksteise kogemustest õppimise programmi raames, mis moodustab ühe osa Euroopa tööhõivestrategiast. See hõlmab parimate tavade vahetamist ELi tasandil ja kõige tõhusamate meetmete, eelkõige noorte ja pikaajalise töötuse vähendamisele suunatud meetmete ülekandmise parandamist. Täiendavad sammud vähekaitstud rühmade, sealhulgas noorte toetamiseks kriisi mõju stabiliseerimise ja leevendamise kaudu pandi paika kooskõlastatud meetmete raames, mida viimati arutati tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogu (EPSCO) 7. juunil 2010 toimunud kohtumisel.

Ka ELi liikmesriikide noorsoopoliitika kujundajad peavad tööhõivet väga oluliseks. Eesistujakolmik (Hispaania, Belgia ja Ungari) määratles noorte tööhõive oma ühise prioriteedina kuni 2011. aasta keskpaigani. Tööhõive on ka noortega peetava struktureeritud dialoogi keskne teema. 2010. aasta mais võttis noorsooküsimuste nõukogu vastu resolutsiooni⁽⁴⁾ noorte aktiivse kaasatuse kohta: võitlus töötuse ja vaesusega.

2010. aasta septembris avaldab komisjon teatise suurprojekti „Noorte liikuvus“ kohta. Teatises kirjeldatakse üksikasjalikult meetmeid, mis tuleb lähiaastatel ellu viia selleks, et parandada noorte olukorda Euroopas. Eelkõige hõlmab see meetmeid, mille eesmärk on parandada noorte üleminekut haridussüsteemist tööturule, mis teeb palju muret neile, kes otsivad oma esimest töökohta ning kelle töökogemused on väikesed või puuduvad sootuks. Teatises kirjeldatakse ka, kuidas seda tegevust, mis suures osas langeb kokku liikmesriikide kohustustega haridus- ja tööhõivevaldkonnas, saaks toetada ELi rahaliste vahenditega, eelkõige Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) kaudu.

ESFil on noorte toetamisel aktiivne roll. Noorte töötuse vähendamise meetmed, mida rahastatakse ESFist, keskenduvad mitmesugustele liikmesriikides ja piirkondades ellu viidavatele projektidele, mille eesmärk on kas lihtsustada üleminekut koolist tööle või aidata noori tagasi kooli, et parandada nende oskuste taset ja võidelda koolist

⁽⁴⁾ (2010/C 137/01).

väljalangemisega. Värske andmete kohaselt moodustavad noored umbes kolmandiku ESFi abi saajatest (2008. aastal toetas ESF 2,5 miljonit noort). Sotsiaalfondist eraldatakse ka 8,3 miljardit eurot otse liikmesriikide peamiselt noortele suunatud haridus- ja koolitussüsteemide reformide elluviimiseks. See summa moodustab ligikaudu 11% ESFi kogueelarvest.

ESFi prioriteedid hõlmavad ka pikaajalise töötuse vähendamist. Selleks parandatakse tööotsijate ja tööturult eemale jäänud inimeste juurdepääsu tööturule ning edendatakse nende jätkusuutlikku kaasamist tööturule. Meetmeid, mille eesmärk on vältida pikaajalist töötust ja soodustada pikaajaliste töötute taasintegreerimist tööturule, viiakse ellu liikmesriikide ja piirkondade rakenduskavade alusel. Praegusel programiperioodil on umbes 30% ESFi kogueelarvest (21,7 miljardit eurot) ette nähtud selleks, et parandada juurdepääsu jätkusuutlikule tööhõivele, st pikaajalistele töötutele suunatud programmidele.

*
* *

Küsimus nr 24, mille esitas Bernd Posselt (H-0391/10)

Teema: Aafrika talumajandus

Mida teeb komisjon valdavalt perekonnaettevõtetele ja külakogukondadel põhineva Aafrika põllumajanduse tugevdamiseks, et sellega pidurdada inimeste lahkumist maapiirkondadest ja suurte maa-alade tühjenemist?

Vastus

(EN) Enam kui 70% puudust ja nälga kannatavatest inimestest Aafrikas elab maapiirkondades, kus põllumajandus moodustab peamise tegevusala. Neis piirkondades domineerib väikepõllumajandus, kusjuures ligikaudu 80% Aafrika põllupidajatest, kellest paljud on naised, harivad vähem kui kaks hektarit maad.

Oma hiljutises teatises toiduga kindlustatuse kohta arenguriikides ⁽⁵⁾ märkis komisjon selgelt, et esmatähtsaks tuleb pidada investeeringuid väikepõllumajandustootjate sektoris, sest just see sektor annab kõige suurema panuse vaesuse vähendamisse ja majanduskasvu edendamisse. Suuremad investeeringud maaelu arengusse võivad oluliselt kaasa aidata ebavõrdsuse ja konfliktide vähendamisele ning aeglustada rännet maapiirkondadest linnadesse.

Pidades esmatähtsaks väikepõllumajandustootjate toetamist, et suurendada tootmist säästlikul ja tõhusal viisil, püüab komisjon vähendada vaesust ja nälga, aga ka suurte alade kõrbestumist ja rahvastikukadu. Euroopa Parlament ja nõukogu toetavad seda põhimõtet ⁽⁶⁾.

EL reageeris kiiresti toiduainete hinnatõusule arenguriikides ajavahemikul 2007–2008 ja moodustas ühe miljardi euro suuruse rahastamisvahendi toiduainete hinnatõusule kiireks reageerimiseks. Toiduainete rahastamisvahendi üks eesmärke on toetada sihtriikide põllumajandustootjaid ja väikepõllumajandustootjaid, et suurendada tootlikkust. Kogu selle ühe miljardi euro suuruse summa kasutamine on nüüdseks otsustatud ja seni on välja

⁽⁵⁾ KOM(2010)127 „ELi poliitiline raamistik, millega toetatakse arenguriike toiduga kindlustatuse probleemide lahendamisel”.

⁽⁶⁾ Nõukogu järeldused ELi poliitilise raamistiku kohta, millega toetatakse arenguriike toiduga kindlustatuse probleemide lahendamisel, 10. mai 2010.

makstud 625 miljonit eurot. Väga suur osa sellest summast kasutatakse väikepõllumajanduse toetuseks.

Üks hea näide on Zimbabwe's ellu viidav projekt, mille raames aidati toiduainete rahastamisvahendi rahalise toetuse abil varustada 176 000 väiketalunikku 26 000 tonni seemnete ja väetistega 15 miljoni euro eest. Teine näide on Lesotho, kus EL abistab enam kui 36 000 põllumajandustootjat enam kui 715 tonni seemnetega. Tänu sellele abile kasvab saak 10 000–18 000 tonni võrra, mis on märkimisväärne lisandus 86 000 tonni suurusele teraviljatoodangule (2009. aastal).

Abiks võivad olla ka muud liiki projektid, näiteks pestitsiidide algatusprogramm, mis aitab Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani (AKV) riikide väikestel põllumajandustootjatel täita Euroopa eeskirju ja nõudeid. Seni on AKV riikides toetatud 100 000 väikefarmi, aidates neil säilitada oma turgu Euroopa Liidu riikides.

Komisjon on veendunud, et toetades väikepõllumajandust ja pakkudes õigeid sisendeid tootlikkuse suurendamiseks säästlikul viisil, võib ta anda reaalse panuse üldesmärgi saavutamisse, milleks on roheline revolutsiooni edendamine Aafrikas.

*
* *

Küsimus nr 25, mille esitas Sarah Ludford (H-0396/10)

Teema: Homo-, bi- ja transseksuaalide õigused

Cotonou leping seob ELi 79 Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) riigiga. Neist riikidest 49s on homoseksuaalsus tunnistatud kuritegelikuks, kusjuures selle eest võidakse määrata kuni 14-aastane vanglakaristus, ning koguni viies riigis karistatakse homo-, bi- ja transseksuaale surmanuhtlusega.

Sellegipoolest ei sisalda muudetud Cotonou leping konkreetset nõuet hoiduda diskrimineerimisest seksuaalse sättumuse alusel, vaatamata riiklikult toetatava homofoobia juhtude kasvule.

Kuidas kavatseb komisjon lepingus sätestatud üldiste inimõiguste alaseid kohustusi järgides tagada homo-, bi- ja transseksuaalide inimõiguste kaitse ELi partnerriikides olevates AKV riikides, arvestades sellega, et Cotonou lepingus ei ole kahetsusväärset kombel homo-, bi- ja transseksuaalide õigusi mainitud?

Vastus

(EN) Komisjon mõistab igasugused homofoobia ilmingud hukka kui inimväärikuse jõhkra rikkumise. Samuti viib komisjon ellu sihikindlat poliitikat, mis vastustab homofoobseid meetmeid, ja tegutseb homoseksuaalsete suhete dekriminaliseerimise nimel nii ÜROs kui ka partnerriikides. Komisjon ja EL kavatsevad edaspidigi avaldada partnerriikidele survet, et nende õigusaktid oleksid kooskõlas rahvusvaheliste põhimõtetega, mis ei luba diskrimineerimist seksuaalse sättumuse alusel.

Kuigi muudetud Cotonou leping ei ole tõepoolest kaugelgi ideaalne, õnnestus ELil tagada artikli 8 lõike 4 positiivne muutmine väljendi „igasugune diskrimineerimine“ lisamisega, kusjuures diskrimineerimise aluste seas on loetletud ka „sooline või muu staatus“. See sõnastus põhineb otseselt inimõiguste ülddeklaratsioonil ja seda sõnastust Cotonou lepingus varem ei olnud. EL kavatseb nüüd kasutada neid muudatusi kõikides oma poliitilistes dialoogides partnerriikidega.

Ühe näitena pühendumusest mittediskrimineerimise põhimõttele võib komisjon mainida aktiivset rolli, mida nii kõrge esindaja / asepresident kui ka arenguvolinik 2010. aasta algul etendasid ühe Malawi samasooliste paari vastu algatatud kohtuprotsessis. Mitu pöördumist tegid Malawi kõikidel valitsus- ja ühiskonnatasanditel ka komisjoni talitused. Vähemalt osaliselt tänu Euroopa sekkumisele andis Malawi president sellele paarile hiljem armu.

Lisaks kinnitas ELi poliitika- ja julgeolekukomitee 18. juunil 2010 vahendid, millega edendada ja kaitsta lesbide, homo-, bi- ja transseksuaalide kõiki inimõigusi. Neid vahendeid hakkavad kasutama kõik ELi delegatsioonid ja esindused eri paikades.

Kahtlemata on üks olulisemaid toimijaid Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani (AKV) riikide kodanikuühiskond, keda toetatakse Euroopa Arengufondist ning demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendist. Kodanikuühiskonnast võib saada mõjuvõimas jõud poliitiliste reformide elluviimisel ja inimõiguste kaitsmisel.

*

* *

Küsimus nr 29 , mille esitas Kathleen Van Brempt (H-0389/10)

Teema: Heitkoguste vähendamise eesmärgid

Mai lõpul jõuti ühes komisjoni uuringus järeldusele, et ELi kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine 30% võrra 1990. aastaga võrreldes on jõukohane ja tehniliselt teostatav. Komisjon, keda esindas vastutav volinik, võttis siiski seisukoha, et ühepoolset senisest ambitsioonikama eesmärgi seadmiseks ei ole veel õige aeg. 15. juulil kutsusid aga kolm suurimat liikmesriiki komisjoni tõstma ELi heitkoguste vähendamise eesmärki 30%le. Seda on vaja, et stimuleerida vajalikke investeeringuid rohelistesse tehnoloogiasse ning hoida kaubeldavate emissioonikvootide väärtus saastajate käitumise muutmiseks piisavalt kõrge.

Kas komisjon leiab, et Cancuni kliimakõnelusi arvestades ei ole olukord heitkoguste 30% võrra vähendamise eesmärgi seadmiseks soodne? Mida mõtleb komisjon ette võtta? Ja millist rolli omistab ta seejuures saastekvootidega kauplemise süsteemile?

Vastus

(EN) Prantsuse, Saksa ja Ühendkuningriigi ministrite toetus otsusele seada heitkoguste vähendamise eesmärk 20%st kõrgemale on väga teretulnud idee arutellu, mille algatas komisjon oma teatisega 2010. aasta mais ⁽⁷⁾.

See näitab kasvavat arusaamist sellest, et asi ei ole ainult lubadustes ja kohustuses ning rahvusvahelistes läbirääkimistes, vaid ka selles, millele Euroopa kui ühiskond rajab oma tulevase heaolu ja majanduskasvu.

Olgem ausad: kui teised riigid ei ole veel liitunud piisavalt sihikindlate eesmärkidega rahvusvahelises kontekstis, siis mõned neist liiguvad tõesti väga kiiresti edasi. Näiteks teatati 2010. aasta juulis, et Hiina võib järgmisel kümnendil keskkonnahoidlikkusse energeetikasse investeerida 738 miljardit USA dollarit.

Mis puudutab rahvusvahelisi läbirääkimisi, siis EL on praegu ainuke suur saastaja, kes on kehtestanud siduvad õigusaktid eesmärkide kohta, mis tahetakse saavutada pärast 2012. aastat, kusjuures lõppeesmärgiks on vähendada ELis heitkoguseid 2020. aastaks

(7) KOM(2010) 265 lõplik.

20% võrra. Kahjuks tundub, et teine peamine tööstusriigist partner – Ameerika Ühendriigid – ei võta tõenäoliselt nii peagi vastu kaugeleulatuvat õigusakti.

Samas on selge, et EL peaks valmistuma selleks, kui komisjon, nõukogu ja Euroopa Parlament leiavad, et olemas on vajalikud tingimused eesmärgi kõrgemale seadmiseks – üle 20%.

2020. aastaks 20%-lise vähendamise eesmärki on alati käsitatud vahe-eesmärgina ja komisjoni seisukohast ei ole mingit kahtlust, et tulevikus tuleb heitkoguseid vähendada 30% ja isegi rohkem. Küsimus on vaid, millal seda tehakse ja millal me selle otsuse teeme.

Sellele küsimusele vastates ei tohiks silmas pidada ainult seda, mida teevad teised riigid rahvusvahelistel läbirääkimistel, vaid arvesse tuleks võtta ka ELi enda huve.

Selles kontekstis on komisjonil kolme ministri avalduste üle väga hea meel. Vastavalt komisjoni analüüsile rõhutatakse neis selliseid elemente nagu naftahinna tulevased võimalikud hinnahüpped, energiajulgeolek, keskkonnahoidlik majanduskasv jms. Teisisõnu, need on kooskõlas komisjoni teatises esitatud seisukohaga, et küsimus on ka ELi enda huvides.

Komisjon loodab, et teatis ja selles sisalduv põhjalik analüüs pälvivad sarnast tähelepanu ka Euroopa Parlamendilt. Oleks hea, kui Euroopa Parlament esitaks oma seisukohad poliitikavaldkondade kohta, mida komisjon peaks silmas pidama, hinnates üksikasjalikumalt 30%-lise vähendamise eesmärgi seadmise mõju.

Mis puudutab ELi saastekvootidega kauplemise süsteemi rolli, siis teatises kirjeldati selle mõningaid aspekte. Üks võimalus, kuidas EL saaks saastekvootidega kauplemise süsteemi kasutada heitkoguste 30%-list vähendamist käsitleva otsuse elluviimiseks, on vähendada aastatel 2013–2020 kaubeldavate heitkoguste piirmäära, jättes kõrvale 1,4 miljardi euro ulatuses saastekvoote, mis vastasel juhul müüdaks enampakkumistel. See tagaks saastekvootidega kauplemise süsteemiga hõlmatud sektorite kulutõhusa kaasabi kõnealuse eesmärgi saavutamisse. Sellele meetmele lisanduks heitkoguste vähendamine saastekvootidega kauplemise süsteemiga hõlmamata sektorites.

*

* *

Küsimus nr 30, mille esitas Konrad Szymański (H-0398/10)

Teema: ELi poliitika kliimamuutuste valdkonnas ja ELi energiavarustuse kindlus

Euroopa Liidu poliitika kliimamuutuste valdkonnas ja ELi energiavarustuse kindlus on peaesmärgid, mis määratleti 8. märtsi 2006. aasta rohelises raamatus „Euroopa strateegia säästva, konkurentsivõimelise ja turvalise energia tagamiseks”.

Nendes riikides, kus energiaallikate valikus kasutatakse energiaallikana suuresti kivisütt, toob CO₂ heitkoguste piiramise ühtse normi kehtestamine kaasa suurema sõltuvuse gaasi impordist. Erinevalt Lääne-Euroopa riikidest ei valitse Kesk-Euroopa riikides tarnete mitmekesisus ja tasakaalustatus, vaid peaaegu täielik Venemaa äriühingu Gazprom ekspordi monopol. See vähendab märkimisväärselt ELi energiavarustuse kindlust.

Kuidas komisjon kavatseb seda probleemi lahendada? Kas eesmärk on säilitada ühisturu täiesti erinevates piirkondades CO₂ heitkoguste piirangute osas ühtsed eeskirjad? Kas komisjon tunnistab, et energiavarustuse kindluse poliitika ja ELi eesmärgid kliimamuutuste valdkonnas on samaväärsed?

Vastus

(EN) Komisjon mõistab energiapaketile tähtsust. 2008. aasta kliima- ja energiapaketist ning muudest lisameetmetest johtub muu hulgas Euroopa majanduse energiamahukuse vähendamine, mis aitab kaasa energiapaketile suurenemisele.

Praegu ja kuni 2012. aastani kehtivad Ida- ja Kesk-Euroopa liikmesriikide suhtes Kyoto protokollil alusel väiksemad eesmärgid.

Lisaks ei pruugi CO₂ heitkoguste vähendamise eesmärgi ja maagaasist suurema sõltuvuse vahel olla otsest seost. ELi kliimapolitiika pakub liikmesriikidele paindlikkust, võimaldades neil valida oma heitkoguste vähendamise erinevate võimaluste vahel. Lisaks maagaasi kasutamisele saab heitkoguste vähendamise eesmärgi saavutamiseks kasutada selliseid alternatiivseid võimalusi nagu taastuva energia tootmine (sh biomass), fossiilkütust kasutavate elektrijaamade süsinikdioksiidi kogumine ja säilitamine, rahvusvahelised arvestusühikud ja energiatõhususe suurendamine.

Alates 2013. aastast hakkavad kehtima ELi heitkogustega kauplemise süsteemi suhtes kohaldatavad ühtlustatud eeskirjad, mille eesmärk on vältida konkurentsimoonutusi siseturul, sealhulgas elektriturul.

Uute liikmesriikide (kellest paljud sõltuvad suurel määral kivisöest) olukorda on kliima- ja energiapaketis küllaldaselt arvesse võetud alljärgneva kaudu:

– võimalus kasutada olemasolevate elektrijaamade puhul kuni 2019. aastani erandit ja mitte müüa kõiki saastekvoote enampakkumistel (konkurentsimoonutuste vältimiseks ei kohaldata erandit uute elektrijaamade suhtes, mille puhul investeerimisprotsess ei ole füüsiliselt alanud enne 31. detsembrit 2008). Asjaomase sätte kohaselt peavad uued liikmesriigid investeerima vastavad summad infrastruktuuri moderniseerimisse ja ajakohastamisse ning puhastesse tehnoloogiatesse, pidades muu hulgas silmas energiakasutuse struktuuri ja tarneallikate mitmekesistamist;

– 12% enampakkumiseõiguste ümberjaotamine uutele liikmesriikidele, mis suurendab nende riikide eelarvetulusid enampakkumistel müüdud saastekvootidest (neid tuluseid on võimalik kasutada kombineeritud investeeringuteks energiasäästu, energiatõhususe suurendamisse ning biomassi ja muude taastuvate energiaallikate kasutamise suurendamisse);

– väiksemad jõupingutused heitkoguste vähendamiseks väljaspool heitkogustega kauplemise süsteemi (jõupingutuste jagamist käsitlev otsus) ja taastuvenergiaga seotud eesmärkide saavutamiseks.

Kokkuvõtteks: komisjon on teadlik tihedast seosest kliimameetmete ja energiapaketile eri tahkude vahel. Teatavate Kesk- ja Ida-Euroopa liikmesriikide konkreetset olukorda võeti arvesse 2008. aasta kliima- ja energiapaketi vastuvõtmisel, muu hulgas asjaomaste riikide suhtes kohaldatavate CO₂ heitkoguste vähendamise diferentseeritud eesmärkide ja erimeetmete kaudu. Täiendavate meetmete järele puudub seega vajadus. Pigem tuleb esmatähtsaks pidada kliima- ja energiapaketi täielikku ja õigeaegset rakendamist.

*

* *

Küsimus nr 31, mille esitas Jacek Włosowicz (H-0357/10)**Teema: Suure nimiväärtusega euro pangatähed**

Kui 500- ja 200-euroste pangatähtede kasutamine on turvalisuse põhjustel problemaatiline, kas ei oleks siis otstarbekam need kaotada ja käibelt kõrvaldada? Selle poolt kõneleb ka asjaolu, et nende kasutamine muudab Euroopa Liidu kodanike igapäevaelu oluliselt keerukamaks.

Vastus

(EN) Euro pangatähti ja nende erinevaid nimiväärtusi käsitlevad otsused kuuluvad Euroopa Keskpanga ainupädevusse. Otsus euro pangatähtede praeguste nimiväärtuste kohta tehti pärast põhjalikku kaalumist ja ulatuslikke konsultatsioone eri liiki sularahakasutajatega ning praegu ei ole plaanis ühtki neist käibelt kõrvaldada. Suure nimiväärtusega pangatähti kasutavad säiliva väärtusega varana peamiselt euroala riikide elanikud, aga ka teised. Pealegi ei ole senised kogemused 500-euroste ja 200-euroste pangatähtedega osutanud mingitele erilistele turvaprobleemidele; tegelikult võltsitakse neid pangatähti kõige vähem.

*

* *

Küsimus nr 32, mille esitas Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0359/10)**Teema: Vahemere Liit**

Peagi tähistatakse Vahemere Liidu teist aastapäeva. Pärast seda, kui eesistujariik Hispaania otsustas esialgu 7. juunil 2010. aastal toimuma pidanud Barcelona tippkohtumise edasi lükata 2010. aasta novembrisse, näib Vahemere Liit olevat nõrgenenud ning hiljutised sündmused Lähis-Idas on seda veelgi süvendanud.

Millise hinnangu annab komisjon Vahemere Liidu kahele tegevusaastale?

Aastast 2008 on kindlaks määratud Vahemere Liidu peamised tegevusvaldkonnad ja struktuur.

Kas komisjoni arvates on Vahemere Liit praegusel kujul tegutsemisvõimeline? Kas seni on projektide rahastamine olnud tagatud? Kas Vahemere Liidu võetud kohustused on samad mõlemal pool Vahemerel ja milles see konkreetselt väljendub?

Milliseid algatusi on komisjon kavandanud seoses Vahemere Liiduga?

Vastus

(EN) Vahemere Liit on Euroopa Liidu jaoks oluline. Pärast liidu loomist 2008. aasta juulis on 43 partneril vaatamata Lähis-Idas valitsevale keerulisele poliitilisele olukorrale lõpuks õnnestunud edukalt lõpule viia ettevalmistav ja üleminekuperiood ning luua Barcelonas sekretariaat. Sekretariaat sõlmis komisjoniga hiljuti toetuslepingu, mis hõlmab sekretariaadi kogu esialgset eelarvet ja võimaldab sekretariaadil alustada inimeste töölevõtmist ja ettevalmistustööd projekti suunistega.

Samas tuleb tõdeda, et Vahemere Liit ei tegutse poliitilises vaakumis. Ilmselgelt takistavad poliitilised tagasilöögid Lähis-Ida rahuprotsessis suurel määral piirkondlikku lõimumist ja Vahemere Liidu toimimist. Piirkondlik lõimumine ja püsiva rahu saavutamine eeldavad seega Lähis-Ida konflikti lahenemist.

EL on Vahemere Liitu alates 2008. aastast toetanud. 2009. aasta juulis otsustas EL rahastada (60 miljoni euroga) viit prioriteetset projekti, mis määratleti Pariisi tippkohtumisel. Me kõik oleme huvitatud Vahemere Liidu, eriti selle sekretariaadi institutsioonilise suutlikkuse arendamisest, et edendada piirkondlikke lõimimisprojekte ja investeeringute tegemist. Komisjon on valmis sekretariaati selle ülesannete täitmisel abistama. Rahalisi vahendeid eraldatakse juba 2010. aastal ja täiendavaid rahalisi vahendeid on võimalik eraldada ka järgnevatel aastatel, kui sekretariaat on täies mahus tööle hakanud. Komisjon teeb kõik, mis võimalik, kuid ka teiste Vahemere Liidu partnerite rahaline toetus on oluline.

*

* *

Küsimus nr 33, mille esitas Mary Honeyball (H-0365/10)

Teema: 2012. aasta olümpiamängude maksesüsteemid

Londonis toimuvate 2012. aasta olümpiamängude korraldajate sõnul saavad fännid, kes soovivad üritusele pileteid osta 2012. aasta Londoni olümpiamängude ametlikult veebisaidilt või maksta olümpiamängudel tehtud ostude eest maksekaardiga, kasutada vaid Visa maksesüsteemi. See paistab olevat osa ainuõiguslikust sponsorlepingust, mille Visa on sõlminud olümpia- ja paraolümpiamängude toetamiseks. Sellise lepinguga diskrimineeritakse aga Ühendkuningriigi, ELi ja teiste riikide spordifänne, kes kasutavad muid maksesüsteeme, nagu Mastercard või Amex, kuid soovivad osta pileteid või kaupi. Ei saa olla õige, et inimestel ei ole võimalik osta pileteid sellele olulisele spordisündmusele vaid seetõttu, et neil on rahakotis vale tüüpi kaart. 2012. aasta Londoni olümpiamängud peaksid lähtuma võrdsete võimaluste põhimõttest, kuid sel viisil üritusele võrdse pääsu takistamine on selle põhimõttega täielikult vastuolus ning lisaks konkurentsivastane. Kas komisjon nõustub seda teemat uurima?

Vastus

(EN) Austatud parlamendiliikmele teeb muret 2012. aasta Londoni olümpiamängude piletimüügikorralduse vastavus ELi konkurentsioigusele ja ta juhib komisjoni tähelepanu asjaolule, et tulenevalt VISA ning 2012. aasta Londoni olümpia- ja paraolümpiamängude korraldajate vahelisest kokkuleppest võivad London 2012 piletimüügilehel pileteid osta soovivad spordihuvilised olla kohustatud kasutama VISA kaarti.

Komisjon on sellest küsimusest teadlik. Komisjon ja Ühendkuningriigi konkurentsiamet uurivad praegu seda ning arutavad, missuguseid meetmeid, kui üldse, tuleks võtta. Asja uurides võtab komisjon arvesse varasemaid juhtumeid, mil ta hindas krediitkaartide kasutamisega seotud ainuõiguslikke lepinguid spordiürituste puhul, nimelt 2004. aasta Ateena olümpiamängude ja 2006. aastal Saksamaal peetud maailmameistrivõistluste puhul. Mõlemal juhul lähtus komisjon põhimõttest, et tarbijatel peaks Euroopa Majanduspiirkonnas olema piisav juurdepääs piletitele alternatiivsete müügikanalite kaudu, kus aktsepteeritakse muid maksevahendeid.

*

* *

Küsimus nr 34, mille esitas Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (H-0367/10)

Teema: Nord Streami gaasijuhe

Nord Streami gaasijuhet parasjagu ehitatakse ning Mehhiko lahe naftalekke kurb näide peaks meid selle riikidevahelise projekti ohtude suhtes valvsaks tegema. Seetõttu sooviksin

esitada mõned küsimused. On ilmselge, et BP ei ole suutnud asjakohaselt reageerida. Kas komisjon on tuttav kriiside ohjamise menetlusega, mis on ette nähtud juhuks, kui Nord Streami gaasijuhtmes peaks toimuma õnnetus? Kas komisjon on valmis Nord Streami projekti võimaliku õnnetuse korral kriisiohjamise osas toetama? Milline riik oleks õnnetuse korral vastutav ning kes rahastaks katastroofi poolt tekitatud kahju hüvitamiseks võetavad meetmed? Kuigi Venemaa on Nord Streami projektis strateegilise tähtsusega ja oluline partner, ei ole see riik ratifitseerinud Espoo konventsiooni. Kuidas hindab komisjon seda olukorda, kui võtta arvesse asjaolu, et volinik Stavros Dimas võttis oma 8. juuli 2008. aasta kõnes kohustuse: „me avaldame alati kolmandatele riikidele survet, et nad ratifitseeriksid keskkonnaküsimustega seotud lepinguid”.

Vastus

(EN) Komisjon teatab austatud parlamendiliikmele, et Nord Stream on läbinud keskkonnamõju hindamise vastavalt direktiivi 85/337/EMÜ ⁽⁸⁾ kehtivale sõnastusele (edaspidi „keskkonnamõju hindamise direktiiv“) ja vastavalt õigusaktidele, millega see direktiiv on üle võetud kõigis neis riikides, mida gaasijuhe läbib. Keskkonnamõju hindamise direktiivi kohaselt peab teostusloa andmisele eelnema selliste väljapakutud projektide tõenäolise olulise keskkonnamõju hindamine ning vajalike meetmete kindlaksmääramine, millega nähakse ette oluliste keskkonnakahjustuste vältimine, vähendamine ja võimaluse korral kõrvaldamine.

Kuna Nord Streami näol on tegemist piiriülese projektiga, on see läbinud keskkonnamõju hindamise piiriüleses kontekstis ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni Espoo konventsiooni alusel. Venemaa Föderatsioon on Espoo konventsiooni de facto täitnud. Rahvusvahelised konsultatsioonid kestsid kolm aastat. Kõik Läänemere ümbruse riigid olid kaasatud ning konsultatsioonid ja ametlikud kohtumised kõigi sidusrühmade, ekspertide, haldusasutuste ja asjaomase üldsusega toimusid läbipaistvalt. Keskkonnamõju hindamine moodustab loa andmise protsessi ühe osa ja see on gaasijuhtme ehitamise lubade andmise eeltingimuseks. Kõigi asjaomaste riikide pädevad asutused võtsid Espoo konventsiooni alusel korraldatud keskkonnamõju hindamise tulemusi arvesse oma riigi ehitusloa andmisel. Projekt sai asjaomastelt riikidelt (Taani, Soome, Rootsi, Saksamaa ja Venemaa) kõik vajalikud keskkonna- ja ehitusload ning ehitus algas 2010. aasta aprillis.

Euroopa Komisjoni seisukoht on, et Espoo konventsiooni järgne menetlus on kõige asjakohasem menetlus keskkonnamõju hindamiseks sedalaadi piiriülese projekti puhul ning et selle ratifitseerimist kolmandatest osapooltest riikide poolt tuleb julgustada. Seetõttu on komisjon Venemaa Föderatsioonile mitmel korral meenutanud oma seisukohta, et Espoo konventsiooni ametlik ratifitseerimine Venemaa poolt oleks asjakohane samm, mis suurendaks ühist vastutust Läänemere kui eriti tundliku mereala keskkonnakaitse eest. Venemaa nõustus järgima Espoo konventsiooni sätteid. Viidi läbi täielik keskkonnamõju hindamine, mis vastas konventsiooni nõuetele ja mille tulemusena väljastasid asjaomaste riikide ametiasutused vajalikud load. Sisuliselt tähendab see seda, et Espoo konventsiooni mitteratifitseerimine Venemaa poolt ei mänginud antud konkreetse juhtumi puhul rolli.

Komisjon tõdeb üldise märkuse korras, et Nord Streami gaasijuhtmega seotud riske ei saa võrrelda ohtudega, mille tulemusena leidis Mehhiko lahes aset naftareostuse katastroof. Nord Streami kaudu liigub maagaas, mitte aga toor- või rafineeritud nafta. Maagaasi tarnimist on tarnijal võimalik väga hõlpsalt juhtida. Seega saab tarnija kriisi korral, näiteks

(8) EÜT L 175, 5.7.1985; EÜT L 73, 14.3.1997; ELT L 156, 25.6.2003; ELT L 140, 5.6.2009.

gaasijuhtme purunemisel, gaasitarned kohe peatada. Järelikult ei sarnane keskkonnariskid süvamere-naftapuurimise riskidega.

Lõpetuseks: komisjon ei ole kursis kriisiohjamise meetmetega, mis on ette nähtud eraõiguslike arendajate kavandatud projektide puhuks, nagu seda on kõnealune gaasijuhtmeprojekt. Sellised meetmed kuuluvad asjaomaste liikmesriikide vastutusalasse. Komisjon toetab selle otsuse vastuvõtmist, mille alusel asjaomased riigid loovad Nord Streami gaasijuhtme ühise järelevalvesüsteemi, mis pakuti välja Soome ja Venemaa Föderatsiooni peaministri kohtumisel 2010. aasta mais. Kuna õigusraamistik puudub, soovib komisjon gaasijuhtme käitajatel määratleda täpsed kohustused ja leppida eelnevalt kokku kohaldatavas õiguses. Komisjon on vastava taotluse korral valmis abistama iga projekti õiguskindluse tagamisel.

*

* *

Küsimus nr 35, mille esitas Laima Liucija Andrikiene (H-0369/10)

Teema: Banaanilepingud WTOs ja Euroopa banaanitootjate huvid

Käesoleval aastal sõlmis Euroopa Liit Ladina-Ameerika riikide ja USAga WTOs lepingud banaanidega kauplemiseks ning on juba alustanud nende ajutist rakendamist. Kas komisjonil on esitada näitajaid nende lepingute mõju kohta Euroopa banaanitootjatele ja selle alaga seotud ettevõtjatele ning ELi ääremaadele, näiteks Prantsuse Antillidele, Kanaari saartele ja Madeirale, pidades eriti silmas praegust majandus- ja finantskriisi?

Vastus

(FR) Komisjon on teadlik banaanisektori sotsiaal-majandusliku osakaalu tähtsusest ELi tootjariikides.

2006. aastal reformis EL banaanituru ühist korraldust, kandes banaanitootjatele antava abi üle kõrvalisele asukohale ja saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programmile (POSEI). Sellega seoses suurendas Euroopa Liit banaanisektorile eraldavaid ühenduse vahendeid eelmise perioodiga võrreldes märkimisväärselt (kuni 47% võrreldes ajavahemikul 2002–2006 eraldatud keskmise summaga).

Seetõttu leiab komisjon, et praegune aastaeelarve, mille maht on 278,8 miljonit eurot, toetab Euroopa banaanitootjate sissetulekuid piisavalt, arvestades imporditud banaanide suhtes kohaldatavate tollimaksumäärade järkjärgulise vähenemise võimalikku mõju nende konkurentsivõimele.

Sellegipoolest kavatsevad põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektoraadi talitused (põllumajanduse ja maaelu arengu voliniku talitused) jätkuvalt turgu jälgida ning olemasolevaid andmeid analüüsida ning nad võtavad kindlasti meetmeid, kui olukord seda nõuab.

*

* *

Küsimus nr 36, mille esitas Ádám Kósa (H-0370/10)**Teema: ELi uus logistikastrateegia**

Kas komisjon on kunagi korraldanud uurimusi, mis käsitlevad piiriülese logistika tõhusust, selle mõju kogu ühenduse kaubandusele, tööhõivele ja koolitusele ning selle vajadusi eelnimetatud valdkondades?

Kui selliseid uurimusi on korraldatud, siis milliseid küsimusi peab komisjon piiriülese logistika üleeuroopalise strateegia alal kõige tähtsamaks ning milliseid lisameetmeid kavatses ta võtta?

Kui komisjonil ei ole aluslepingute põhjal selget seisukohta, siis kas komisjon saab ja kas ta kavatses võtta kasutusele selge strateegia piiriülese logistika arengu kiirendamiseks, mille käigus saaks vähendada süsinikusaastet ja kaitsta ohustatud kogukondi ning mille hulka kuuluksid võtmetähtsusega infrastruktuuri ühendprojektid, elektrooniline veoste jälgimine ja koormavahetus, piiriülene tollitegevuse ühtlustamine ning koolitusprogrammid kõikides tarneahela või logistikasektori osades, et aidata kaasa Euroopa Liidu liikmesriikide majanduse kasvu taastamisele?

Vastus

(EN) Kaubaveologistika keskendub tarneahelas kaubaveo planeerimisele, korraldamisele, juhtimisele, kontrollimisele ja teostamisele. Komisjoni andmetel moodustab see sektor 14–15% sisemajanduse koguproduktist (SKP). Kuna ainuüksi transport moodustab 7% SKPst, võib see number olla realistlik. Teisalt, arvestades väga erinevat tegevust, mille võib liigitada logistika alla, võib see arv olla ka liiga väike.

Komisjon esitas oma peamised logistikaga seotud eesmärgid kaubaveologistika tegevuskavas, mis võeti vastu 2007. aasta oktoobris. Selle kava alusel, mis hõlmab 35 meetet, on juba saavutatud mõningaid konkreetseid tulemusi (intelligentsete transpordisüsteemide tegevuskava, kaubavedudele orienteeritud raudteekoridorid jne) ning see vaadatakse ajakohastamise eesmärgil läbi 2010. aasta jooksul.

Tegevuskavas tunnustatakse seda olulist rolli, mida spetsialistid logistikasektori toimimisel etendavad: Kaubaveologistika tegevuskava 35 meetmest kaks keskenduvad sotsiaalsetele aspektidele, nimelt kvalifikatsioonile, väljaõppenõuetele ja logistikaerialade atraktiivsusele. Komisjon tegeleb nende küsimustega koostöös tööturu osapoolte, kutseliitude ja teiste asjaomaste sidusrühmadega.

Mis puudutab eri transpordiliikide integreerimist, siis see on ELi transpordipoliitika oluline eesmärk, mis kajastub ka tulevases valges raamatus transpordipoliitika kohta. Seetõttu käsitatakse järgmistel aastatel prioriteedina algatusi, mis toetavad füüsiliste kaubavoogude ja infovoogude integreerimist. TEN-T suuniste käimasolev läbivaatamine on suunatud infrastruktuuri ühendprojektidele. Komisjon tegeleb ka logistikasektori infosüsteemide arendamise küsimusega, arvestades tollivaldkonnas toimuvat. Lõpetuseks: seitsmenda raamprogrammi kontekstis on mitmete teadus- ja arendustegevuse projektide raames käsitletud transpordi- ja logistikasektori info- ja kommunikatsioonitehnoloogia küsimusi, seda nii ELi kui ka maailma tasandil. Näidetena võiks nimetada selliseid projekte nagu

SMART-CM (konteineriahela arukas haldus) ⁽⁹⁾ ja INTEGRITY (ülemaailmse, mitmeid transpordiliike hõlmava uksest-ukseni konteineriveo tarneahela jälgimine) ⁽¹⁰⁾.

Seoses konkreetsete logistikaalaste uuringutega soovib komisjon austatud parlamendiliikmel tutvuda kaubaveologistika tegevuskava mõju hindamisega komisjoni veebilehel.

Kokkuvõttes võib komisjon kinnitada oma huvi tõrgeteta piiriülese logistika edendamise suhtes. Ettevõtete vajadus sujuvate logistikateenuste järele nõuab seostatumat poliitikat, mis hõlmab eri transpordiliike ning protsesse, näiteks tolli. See saab olema oluline teema valges raamatus tulevase transpordipoliitika kohta, mille komisjon kavatses paari kuu pärast esitada.

*
* *

Küsimus nr 37, mille esitas Philip Claeys (H-0372/10)

Teema: Bütsantsi kristliku pärandi hävitamine Küprose põhjaosas

Türgi okupatsioonivõimud Küprose põhjaosas lubavad hävitada või ümber kujundada okupeeritud Küprose põhjaosa ajaloolisi kristlikke hooneid ja mälestusmärke ja on tihti sellesse tegevusse isegi aktiivselt segatud, ning kahtlemata aitavad nad kaasa nende hoonete ja mälestusmärkide täielikule hooletusse jätmisele.

Sellega nad rikuvad muu hulgas 1907. aasta neljanda Haagi konventsiooni 56. artiklit ning hiljutisemat 2003. aasta UNESCO deklaratsiooni kultuuripärandi tahtliku hävitamise kohta.

Kas komisjon on teadlik Bütsantsi kristliku pärandi sellisest tahtlikust hävitamisest ühes ELi liikmesriigis? Kas Türgit on võimalik selle eest vastutusele võtta? Mida võtab komisjon ette sellele skandaalsele ja ebaseaduslikule tegevusele lõpu tegemiseks? Milliseid konkreetseid samme peab selle tegevuse lõpetamiseks astuma Türgi ning millise aja vältel peab see toimuma? Millised tagajärjed on sellel kõigel Türgi ELiga liitumise läbirääkimistele? Kas see ei ole vähemasti takistuseks selle okupeeritud territooriumiga otseste suhete pidamisel?

Vastus

(EN) Komisjon on teadlik Küprose põhjaosas olevale kultuuripärandile tekitatavast kahju ja võtab austatud parlamendiliikme murelikud arvamused teadmiseks. On selge, et terviklik lahendus Küprosel võimaldaks tulemuslikult tegeleda ka kahe kogukonna vaheliste kultuuripärandi küsimustega.

Sellega seoses on komisjonil hea meel kahe kogukonna vahelise kultuuriväärtuste tehnilise komitee loomise üle, mis on pressiteadetes kinnitanud, et Küprose kreeklaste ja türklaste peamine kohustus on kaitsta ohustatud kultuuripärandit saarel.

Komisjon soovib austatud parlamendiliikmele ka teada anda, et on hiljuti käivitanud uuringu Küprose türki kogukonnale rahalise abi andmise programmi alusel, mille tulemusena vastavalt ühisele metoodikale koostatakse Küprose kultuuripärandiks olevate

⁽⁹⁾ (<http://www.smart-cm.eu/>).

⁽¹⁰⁾ (<http://www.integrity-supplychain.eu/>).

kinnisasjade nimekiri. Komisjon on valmis uurima, kuidas tal oleks võimalik täiendavat abi osutada, kui see esimene uuring on 2010. aasta lõpuks edukalt lõpule viidud.

Seoses Türgit puudutavate küsimustega meenutab komisjon, et Kopenhaageni poliitilised ühinemiskriteeriumid hõlmavad vähemuste, kultuuriliste õiguste ja usuvabaduse austamist ja kaitset Türgi poolt, nagu ka kõigi teiste kandidaatriikide poolt.

Komisjon jälgib hoolikalt Türgi seisukohti Küprose suhtes ja nende vastavust poliitilistele kriteeriumidele, lähtudes Türgiga peetavate ühinemisläbirääkimiste raamistikust, mis pandi paika 2005. aastal. Komisjoni hinnang esitatakse iga-aastases eduaruandes. Järgmine aruanne võetakse vastu 2010. aasta novembris.

*
* *

Küsimus nr 38, mille esitas Georgios Papastamkos (H-0377/10)

Teema: Arengumaad ja sooduspäas ELi turule

Euroopa Liit on kõige suurem arengumaade põllumajandustoodete importija eelkõige tänu sooduskaubanduslepingutele, üldiste tariifsete soodustuste kavale ja vähem arenenud riike toetavale algatusele „Kõik peale relvade”. Import Euroopa Liitu on suurem kui import Ameerika Ühendriikidesse, Jaapanisse, Kanadasse, Austraaliasse ja Uus-Meremaale kokku.

Kuidas hindab komisjon arengumaadele antud ELi põllumajandussoodustuste mõju arengumaade põllumajandussektori arengule? Kuidas ta tagab selle, et kohalikud tootjad ja eksportijad saavad kasu sooduspäasust ELi turule?

Vastus

(EN) Alates 2006.–2008. aastast on EL keskmiselt 63,8 miljardi euro eest importinud põllumajandustooted (ELi koondnomenklatuuri peatükid 1–24, kaasa arvatud kalatooted) 176 riigist, kellele laieneb üldiste tariifsete soodustuste kava (GSP). Nimetatud 63,8 miljardi euro suurusest summast 11,2 miljardi euro ulatuses imporditi kaupu GSP soodustingimuste alusel (GSP kolm süsteemi: GSP, GSP+ ja erikord „Kõik peale relvade”). Lisaks on Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani (AKV) piirkonna 67 riigile majanduspartnerluslepingute alusel võimaldatud täielikult tollimaksu- ja kvoodivaba juurdepääs ELi turule kõigi toodete puhul (välja arvatud suhkur, mille suhtes kohaldatakse erisätteid). 40% põllumajandustoodetest, mis imporditi GSP raames soodustatud riikidest, sisenes ELi turule tollimaksuvabalt enamsoodustusrežiimi alusel, 18% GSP soodustingimuste alusel ja 16% kahepoolsetest kokkulepetest, sealhulgas majanduspartnerluslepingutest tulenevate soodustingimuste alusel.

Komisjon kontrollib korrapäraselt ELi poolt GSP süsteemi alusel arenguriikidele võimaldatavate põllumajandussoodustuste mõju, kasutades nii komisjoni enda ekspertide kui ka väliskonsultantide abi.

Viimases, väliskonsultandi (CARIS) läbi viidud uuringus ELi GSP süsteemi vahehindamise kohta ⁽¹¹⁾ tõdeti, et on mõningaid positiivseid tõendeid, mis viitavad selle süsteemi tõhususele. Eelkõige toodi uuringutes esile, et GSP süsteemi raames võimaldatavate soodustuste abil on võimalik suurendada vähim arenenud riikide eksporti ja heaolu, neid soodustusi kasutatakse aktiivselt ja et soodusmäärad on vähim arenenud riikide

⁽¹¹⁾ Uuring on leitav aadressil http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2010/may/tradoc_146196.pdf.

eksportijatele enamasti kasulikud. Samas märgitakse analüüsis, et mitmed tegurid, mis on seotud süsteemi teatud struktuursete omadustega (näiteks asjaolu, et ELi enamsoodustusrežiimi tollimaksumäärad on üldiselt madalad, ja vähim arenenud riikide kaubanduse struktuur), piiravad teatud määral GSP süsteemi tõhusust. Uuring sisaldab valdkonnaspetsiifilist analüüsi, millest ilmneb, et GSP süsteemide raames kasvas köögiviljade ja valmistoidukaupade import. Erikorra „Kõik peale relvade” raames kasvas ka suhkru import.

Oma kaubandusabi strateegia raames annab EL arenguabi, püüdes kaasata kohalikud põllumajandustootjad piirkondlikele ja rahvusvahelistele turgudele. Lisaks teavitab komisjon abisaajate riike korrapäraselt tingimustest, mis on vajalikud soodustingimustel juurdepääsu eeliste täielikuks ärakasutamiseks. 2004. aastal asutas komisjon ekspordiettevõtete abiliini. Tegemist on võrguteenusel, mille kaudu antakse teavet Euroopasse eksportimise kohta ja mille eesmärk on hõlbustada arenguriikide pääsu Euroopa Liidu turule.

*

* *

Küsimus nr 39, mille esitas Tadeusz Zwiefka (H-0378/10)

Teema: Autoriõiguse erandid autoriõiguse direktiivis 2001/29/EÜ

Direktiivis 2001/29/EÜ⁽¹²⁾ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas nähakse ette ELi õiguslik raamistik autoriõiguse erandite ja piirangute jaoks. Autoriõiguse direktiivi artikli 5 lõike 2 punktis a on sätestatud, et liikmesriigid võivad reprodutseerimisõiguse puhul näha ette erandeid ja piiranguid. Sel juhul on tingimuseks, et õiguste valdajad saavad „õiglase hüvitise”.

Oma hiljutises ettepanekus kohtuasjas SGAE vs. Padawan (C-467/08) tõlgendas kohtujurist Trstenjak autoriõiguse direktiivi artikli 5 lõike 2 punktist b tulenevaid nõudeid, aga suur osa ettepanekust kehtib ka artikli 5 lõike 2 punkti a puhul. Oma hiljutises ettepanekus tõi kohtujurist selgelt välja asjaolu, et direktiivi (2001/29/EÜ) saab tõlgendada selliselt, et sellega keelatakse hüvitised ebaseadusliku kopeerimise korvamiseks (lõige 78).

Õiglase hüvitise ei peaks seega hõlmama muid kahjusid kui need, mis on seotud autoriõigustega kaitstud teoste sellise reprodutseerimisega, mis kuulub õigusliku erandi alla, nagu autoriõigusega kaitstud teoste ebaseaduslik reprodutseerimine (piraatlus) või reprodutseerimine, milleks autoriõiguse valdaja on andnud selgesõnalise loa. Autoritel on õigus saada nende koopiate eest hüvitist kas kohtu kaudu (ebaseadusliku reprodutseerimise korral) või lepingu abil (selgesõnaliselt lubatud reprodutseerimise korral).

Kas komisjon on arvamusel, et ainult seaduslik kopeerimine kuulub direktiivi 2001/29/EÜ artikli 5 lõike 2 punktis a ette nähtud erandi kohaldamisalasse ja seega ainult sellist tüüpi koopiate eest tuleks nõuda hüvitist? Arvestades, et direktiivi 2001/29/EÜ tõlgendatakse ja kohaldatakse ELi liikmesriikides erinevalt, milliseid meetmeid kavatseb komisjon võtta selleks, et tegeleda selle negatiivsete tagajärgedega siseturule?

Vastus

(EN) Direktiivis 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas sätestatakse, et õiguste valdajad peavad saama õiglast hüvitist reprodutseerimisõiguse erandite ja piirangute eest, mis on seotud näiteks

⁽¹²⁾ EÜT L 167, 22.6.2001, lk 10.

reprograafiaga (artikli 5 lõike 2 punkt a). Nagu ka austatud parlamendiliige on oma küsimuses märkinud, tuleb juhul, kui liikmesriik on reprograafiaga („paber- ja muul samalaadsel kandjal reproduktsioonid, mis on saadud mis tahes fototehnika või muu sama toimega meetodi abil“) seoses kehtestanud ainuõigusliku reprodutseerimisõiguse erandi, õiguspärasteks toiminguteks pidada ainult neid toiminguid, mis kuuluvad erandi määratluse alla. Lisaks saab õiglast hüvitist nõuda vaid selliste toimingute puhul, mis on erandiga lubatud.

Reprodutseerimine, mis ei ole hõlmatud litsentsi või õigusaktis ette nähtud erandiga, on käsitatav autori reprodutseerimisõiguse rikkumisena. Näiteks on erandi kohaldamisalast konkreetselt välja jäetud nootide reprodutseerimine. Nootide loata reprodutseerimine jääb seega õigusvastaseks toiminguks ja nootide kopeerimine ei muutu õiglase hüvitise maksmisega õiguspäraseks toiminguks. Selles suhtes on komisjon teadlik vajadusest võidelda piraatluse ja võltsimise vastu. Komisjon tegutseb aktiivselt ja küsib kõigilt sidusrühmadelt nõu, kuidas neid nähtusi kõige paremini tõkestada. Igasugune lahendus peab põhinema ühtsel käsitusel, mis ei kahjusta õiguste valdajate ja tarbijate õigustatud huve ja vajadusi. See tähendab ka seda, et õiglase hüvitise seoses tuleb seaduslikku reprograafiat eristada ebaseaduslikust reprodutseerimisest.

Komisjon on minevikus teinud mitmeid algatusi, et tagada autoriõiguse kõnealuse erandi ühtne tõlgendamine. Praeguses etapis peab komisjon endiselt sidusrühmadega dialoogi, et neid küsimusi selgitada.

*

* *

Küsimus nr 40, mille esitas Ryszard Czarnecki (H-0380/10)

Teema: Smolenski lähedal 10. aprillil 2010 juhtunud lennuõnnetuse uurimine

Kas komisjon kavatseb küsida Venemaa Föderatsiooni ametivõimudelt selgitusi 10. aprillil 2010 lennukiga TU-154 juhtunud lennuõnnetuse põhjuste, eelkõige tehniliste põhjuste kohta? Lennuõnnetuses hukkus kokku 96 Poola kodanikku, teiste hulgas Poola president Lech Kaczyński, Poola armee erinevate korpuste juhid, keskpanga juht, kodanikuõiguste ombudsman, mitmed poliitiliste erakondade juhtivad esindajad ning 1940. aastal Nõukogude Liidu poolt toime pandud Poola ohvitseride massimõrva mälestavate ühenduste esindajad.

Vastus

(EN) Komisjon ei kavatse osaleda selle õnnetuse põhjuste uurimises ega luua oma uurimiskomisjoni. Komisjonile teadaolevalt viivad Venemaa Föderatsiooni ja Poola Vabariigi pädevad asutused uurimist läbi vastavalt kokkulepitud korrale ning komisjon ei ole neilt asutustelt saanud abitaotlusi. Kui sellised taotlused komisjonile edastatakse, siis neid taotlusi hinnatakse ja neile ka vastatakse. Komisjon väljendab lootust, et õnnetuse põhjused tehakse võimalikult kiiresti kindlaks.

*

* *

Küsimus nr 41 , mille esitas Seán Kelly (H-0388/10)**Teema: Ohtlike jäätmete hoidla Iirimaal Corki krahvkonnas Haulbowline'is**

Iirimaal Corki krahvkonnas Haulbowline'i saarel asub mürgiste jäätmete hoidla. Tegemist on firmade Irish Steel Limited ja ISPAT enam kui 50 aasta kestel tekkinud terasetootmise jääkidega. Hoidla omanik on Iiri riik, kes ISPATi likvideerimisest saadik kannab selle eest täit vastutust. Mürgiste jäätmete hoidla on kümme aastat seisnud kasutamata ja Iirimaa valitsus on öelnud, et ei hakka tervisealast alusuuringut korraldama. Iirimaa vähiregister on tõestanud, et Cobh' saarel on vähi haigestumise määr üks riigi kõrgemaid – 37%. Osa ohtlikke jäätmeid sisaldab kroom (VI).

Kas komisjon oskab parlamendiliikmetele öelda, kas Iirimaa valitsus rikub ELi keskkonnaõigust?

Vastus

(EN) Komisjon juhib austatud parlamendiliikme tähelepanu vastusele, mis anti tema kirjalikult vastatavale küsimusele nr E-5690/10 ⁽¹³⁾.

*
* *

Küsimus nr 42 , mille esitas Georgios Toussas (H-0393/10)**Teema: Kreeka pankade ülevõtmine ja erastamine**

Pireuse Pank tegi pakkumise kogusummas 701 miljonit eurot riigi osakute eest Kreeka Põllumajanduspangas (ATE) (77,31%) ja Kreeka Postipangas (TT 33,04 %). Tegemist on Pireuse Panga suuraktsionäride vastusega PASOKi valitsuse, ELi ja IMFi üleskutsele luua tugevamad pangandusühingud proteksionismi rakendamise kaudu, mis on ette nähtud ELi, EKP ja IMFi vastastikuse mõistmise memorandumis. Kõik Kreeka pangad on saanud arvestatavat kasu riigi 28 miljardi suurusest abipaketist kui ka uuest ELi ja IMFi 10 miljardi suurusest lisapaketist, mille eest maksab Kreeka rahvas keerulistes tingimustes väga kõrget hinda. Isegi kui pankade kasumid mitmekordistuvad, maksavad ATE ja TT ühinemise-erastamise hinna töötajad ja see toob kaasa eriti halvad tagajärjed suurtes võlgades olevatele põllumajandussektori keskmise suurusega ja väiketootjatele, ATEga seotud tootmisüksustele ja pangandussektori töötajatele.

Kas pankade ülevõtmine ja erastamine vastavad tingimustele ja eeskirjadele, mis on toodud PASOKi, ELi, EKP ja IMFi ühiselt koostatud memorandumis, kui vastavalt eelnimetatud memorandumile võtta arvesse, et riigi varade müügist saadava tulu suuruseks hinnatakse igal aastal 1 miljard eurot?

Vastus

(EN) Vastastikuse mõistmise memorandumis esitatud erastamistulud on hinnangulised. Lisaks tuleb märkida, et vastastikuse mõistmise memorandumis ei ole loetletud erastatavaid äriühinguid. Kuna rahvusvahelises abiprogrammis seda konkreetset juhtumit ei mainita, ei saa see mõjutada Pireuse ülevõtmispakkumise tulemust. Kõikide ühinemiste puhul,

(13) <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp>.

millest tuleb komisjonile teatada, uurib komisjon iga juhtumi sisulist külge, et hinnata tehingu kokkusobivust ühisturuga vastavalt ELi ühinemismäärusele ⁽¹⁴⁾.

*

* *

Küsimus nr 43, mille esitas Charalampos Angourakis (H-0395/10)

Teema: Spekuleerimine, mis kahjustab inimeste õigust tasuta tervishoiuteenusele

Vähendades ulatuslikult Euroopa Liidu, Euroopa Keskpanka ja Rahvusvahelise Valuutafondiga allkirjastatud memorandumid alusel tervishoiule tehtavaid riiklike kulutusi, seab PASOKi valitsus Kreekas ohtu rahvatervise ning ajendab töötajaid kasutama erasektori pakutavaid tervishoiu- ja kindlustusteenuseid, mis on äärmiselt tulus valdkond hargmaistele äriühingutele. Järeldused tervishoiuinspektsiooni raportis, mis käsitleb riiklike haiglate ja äriühingu Siemens vahel sõlmitud lepinguid aastatel 2002 kuni 2009, kinnitavad töötajate süüdistusi ülisuurte tarnete osas, mille arvelt äriühingud kasumit teenivad. Siemens, kes on ka peamine Euroopa Liidu institutsioonide varustaja, on riiklike haiglate seadmete hooldusteenuste pakkujana peaaegu monopoolses seisundis. Konkurentsi saavutamise nimel teostatava teenuste erastamise ja liberaliseerimise raames takistavad Euroopa Liit ja Kreeka PASOKi ning Uue Demokraatia valitsused avalike teenuste pakkumist kõnealustes haiglates.

Millise hinnangu annab komisjon tervishoiuteenuste poliitilisele erastamisele ja kvaliteedi ning tervishoiutingimuste halvenemisele? Milline on komisjoni seisukoht seoses päevavalgele toodud süüdistusega tehingute osas, mis on sõlmitud Siemensiga Kreekas ja paljudes teistes riikides?

Vastus

(EN) Majanduskriis muudab riikide tervishoiueelarved väga pingeliseks. Selle tulemusena on mitmes liikmesriigis tekkinud viivitusi riigihankelepingute alusel maksete tegemisel. Tervishoiusüsteemide vilets juhtimine ja vähene rahaline läbipaistvus võivad olukorda veelgi halvendada.

Seetõttu moodustab tervishoiusektori reform erandkorras ühe osa Kreeka majanduse elavdamise kava eeltingimuseks olevatest struktuurireformidest.

Komisjon jälgib tähelepanelikult Kreekas ellu viidavaid reforme ja tõstatab austatud parlamendiliikme esitatud mureliku küsimuse eelseisvatel kohtumistel Kreeka ametiasutustega.

Komisjon rõhutab, et tal ei ole voli sekkuda liikmesriikide otsustesse, mis käsitlevad riiklike tervishoiusüsteemide majandamist. Liikmesriikidel on õigus teha otsuseid tervishoiuvaldkonna erastamise kohta.

Lõpetuseks: komisjoni käsutuses ei ole mingeid andmeid väidetavate tehingute kohta Siemensi ja Kreeka või teiste riikide tervishoiuasutuste/haiglate vahel.

*

* *

⁽¹⁴⁾ Nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜ ühinemismäärus) (EMP kohaldatav tekst), ELT L 24, 29.1.2004.

Küsimus nr 44, mille esitas Michail Tremopoulos (H-0397/10)

Teema: Euroopa Komisjoni kehtestatud tingimus sulgeda Kreekas raudteeliinid

Kreekale laenu andmise käsitusleppel kirjutab alla ka komisjon ja selles nõutakse otseselt, et suletaks kahjumlikud raudteeliinid.

Kreeka valitsused on aastakümneid oma finantskohustused Kreeka raudteeorganisatsiooni (OSE) ees täitmata jätnud, sundides nii viimast katma kulusid riikliku tagatisega laenudega. Erinevalt teistest transpordi infrastruktuuridest katsid laenud ka suure osa riigi osalusest Kreeka raudteeorganisatsiooni kaasrahastatavates projektides.

Raudteeliinide sulgemine on sellise tegutsemisviisi tulemus, millega tahetakse muuta 9 miljardi euro suurune riigivõlg Kreeka raudteeorganisatsiooni võlaks ja tekitatakse raudtee suhtes ebaausat konkurentsi.

Kas komisjoni nõue sulgeda raudteeliinid, mida kaasrahastati Euroopa Liidu vahenditest, on kooskõlas ELi õigusnormidega?

Vastus

(EN) Komisjon toetab Kreeka valitsust 2010. aasta mais sõlmitud vastastikuse mõistmise memorandumite rakendamisel, et ergutada majanduskasvu ja tööhõivet ning lahendada riigi rahalisi probleeme.

Kreeka raudteesektori kulukatvus, tootlikkus ja liiklusintensiivsus on enamiku teiste Euroopa raudtee-ettevõtetega võrreldes 30–60% väiksem ning riik ilmselgelt ei suuda raudteesektorit rahaliselt kuigivõrd toetada.

Struktuurifondidest infrastruktuuri rahastamise kord ei ole seotud kohustustega, mis tulenevad transporditeenuste osutamise korraldusest. Kui mõnda konkreetset reisijateveoteenust ei ole võimalik kasumlikult osutada, võib riik otsustada maksta raudtee-ettevõtjale lepingu alusel hüvitist. Kui riik seda ei tee, otsustab ettevõtja, milliseid teenuseid ta soovib osutada. Austatud parlamendiliige peaks olema teadlik, et ELi määrustes on sätestatud eeskirjad fondidest kaasrahastatavate projektide kestvuse kohta, mis antud juhtumil puudutavad infrastruktuuri kasutatavust. Programmiperioodi 2007–2013 puhul on määruse (EÜ) nr 1083/2006 artiklis 57 ette nähtud kuni 5aastane tähtaeg, mida arvestatakse alates projekti lõpetamisest ning mille jooksul ei või fondidest kaasrahastatud projektis teha märkimisväärseid muudatusi, mis mõjutavad selle olemust või rakendamistingimusi. Programmiperioodil 2000–2006 reguleerib projektide kestvust määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 30 lõige 4 ⁽¹⁵⁾.

*

* *

(15) Nõukogu 21. juuni 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1260/1999, millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta; EÜT L 161, 26.6.1999.